

എട പാശവാത്ര കമ്മകൾ

എ. ബാലകൃഷ്ണപിള്ള.

എട പാരുമാര്യ കമകി

എ. ബാലകൃഷ്ണപിള്ളയൻ കൃതികൾ:

കാര്യകൾ (അനാവൽ)

കാർമ്മഗൾ

ഒരു ശ്രീകൃഷ്ണ ജീവിതം

ഓമനകൾ

ഒന്നു മുഖ്യ കമ്പകൾ (കമ്പകൾ)

മോസ്തുസ്ഥാനിന്റെ ചെരുകാമ്പകൾ

നാല്പത് ഗംഗയുടെ കമ്പകൾ

ആദ്യപ്രിംസ്സുമൊട്ട്

ആദം ഉർഭവാന്ത്

ഹൈതിന്റെ ദീപിക

നാവുഴലാകൾ (ആവാസങ്ങൾ)

സാങ്കേതിക ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ

“

ക്രിക്കറ്റ് സാങ്കേതിക ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ

സാഹിത്യ വിജ്ഞാനങ്ങൾ

അപരാഘതം

(നാടകം)

സാഹിത്യ ഗഢവേഷണങ്ങൾ

(ചരിത്രവേഷണങ്ങൾ)

സർപ്പം വർണ്ണനാൾ

(ജീവചരിത്രം)

ആച്ചിന്ത, കേരള, ചരിത്രവേഷണം

(ചരിത്രവേഷണങ്ങൾ)

അപമഞ്ചരി

(ലക്ഷ്ണാഗ്രന്ഥം)

അനാവൽ മുസ്യമാനങ്ങൾ

രാജരാജീവം

(പ്രകാശനം)

കലാലാളി ശാക്രാളി

ഗദ്യസചാരാലി

എഴുപ്പാര്യ കമ്മകൾ

(ചേരകമകൾ)

വിവർത്തകൻ

എ. എല്ലക്ഷ്മീപിള്ള

സംഖ്യകൾ:

കുന്നു് ബുക്സു്, തൃശ്ശൂർ.

വീല: 2ക.

ETTU PASCHATHYA KATHAKAL

(SHORT STORIES)

First Impression April 1961.

Copies 1000.

Price Rs. 2—00.

TRANSLATED

By

A. Balakrishna Pillai.

Cover: Devan.

Blocks: Sankar Blocks.

Copy right by: Mrs: A. Balakrishna Pillai.

Publishers: Current Books, Trichur.

Printed at: Workers Press, Trichur.

ഒ വി ഓ

എഴു കമകളാണ്” ശ്രൂ സഹാരാരതിലുണ്ടു്. ഇവയിൽ
ഈദ്യത്തെ കുന്നന്നു, 1951—മാർച്ചു്, എപ്പിൽ, മേയ് എന്നീ മാ
സങ്ങളിൽ കൊടുവാതോ രാജഭാത്രാഡി വാരികളിലും, ദശാഖിച്ചവ
ഞാൻ റാടത്തിരാജനാ കുസരി പത്രത്തിൽ 1930—1935—എന്നീ
കാലാന്തര മുസിഡുപ്പട്ടണത്തിലിരുന്നവയുമാണ്. ഈ പരിഭ്രാംകരി,
പടിഞ്ഞാറൻ റാഥകളിലെ വിവിധ കമാസാഹിത്യത്തെയാണു
പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നതു്. പലേ സാങ്കേതികമാർഷ്ശാഖകൾ പ്രസ്താ
വന പാശ്ചാത്യകാമകളെപ്പറ്റി, എൻ്റെ ‘സാങ്കേതികഗ്രന്ഥ റാം
പാശ്ചാത്യി’ലും, ‘ഫിടത്തു് സാങ്കേതികഗ്രന്ഥ റാംപാശ്ചാത്യി’ലും,
‘അബ്ദുസാംഭിനൻ’ ചെറ ര ക മ ക റു്, ‘ഒ റബ റു ഹണ്യുകമകരി’,
‘റാം റാംസുകമകരി’ എന്നീവയിലും പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ടു്.

ശാജഹാൻദൗം റാംനാൾ,
കുറാപ്പിള, കുട്ടിക്കുളം,
12—4—1960.

എ. വാലകുമാർപിള്ള.

കു മി കി റം.

രണ്ടുക്കാലിക്ക് കമൻ.

ആദ്യത്തെ പറക്കൽ.

ജാളിക്കുന്ന ശാന്തവം.

പ്രഭാവാക്സക്കാരൻ.

നിഷ്ഠപ്രയാജനകായ ത്യാഗം.

ക്രി അവിവാഹിതന്നുന്ന മരണം.

ഹാർലമിലെ വ്യസനകര സംഭവം.

ക്രി സാധാരണ ഒക്കാലപ്രാതകം.

“ജീവിതം ക്രി സുന്ദരകലയാണ്. അതു ‘പാശംക്കിക്കളിയുന്നവനാ’ണ്, അതിന്റെ ഏറ്റവും അത്രാന്തപരിഗ്രഹിച്ചായ ശിഷ്യൻ. കരിക്കല്ലും ഇവന്ന സാമാന്യമായ ബുദ്ധിശക്തി കാണാകയില്ല; പലപ്പോഴും അതൃഥികമായ ബുദ്ധിശക്തിയുംവന്നായിരിക്കണമാൻ.”

ഡോബ്രീഡ്സ്.

മെന്തോ കേരിയ ഭക്തവൻ
(രഷ്യൻ കമ)

മുൻതീ പൊട്ടിപ്പംഗ്രോ, ഒരു റഷ്യൻ കമ്മിറ്റിയുള്ളൂകംരനാണ്. 1856-ൽ ജനിച്ചു. ഒരു ക്രാൻ പാതിരിയുമായിരന്നു; നല്ല നിരീക്ഷണശക്തിയും, ഭാഷാരൈതിയുള്ള സാഹിത്യകാരനാം. വളരെ പരിമിതമായിരന്ന തന്റെ ശ്രദ്ധിയെ തെററില്ലരീച്ചു, തന്നേക്കാം വലിയവനായി പ്രവർത്തിക്കാനുദ്ദേശിച്ച ഒരു യുവാവിന്റെ കാമ്പാണ്, ഇവിടെ പരിഭ്രാഞ്ചപ്പെട്ട ട്രാവിയിരിക്കുന്നതു.

തദ്ദേശമിഡി റക്കിട്ട്

ഉന്നതവും, പല നിലകളും തുമാഡു ഒരു ഏട്ടപ്പിന്റെ തുറന്ത കീടക്കണക്കായിരുന്നു ശേററിൽത്തടി, ഒരു പുതഞ്ചൻ തെരുവി ലേക്കിറിഞ്ഞാണ്—ശ്രീരാമി എന്ന പരമാത്മാതിരോക്കണം, ചാടി എന്ന പരമാത്മായിരിക്കും സുക്ഷ്മമായിരിക്കുക. അദ്ദേഹം വലതേന്നാട്ട് തിരിഞ്ഞു”, ടാങ്കബില്ലുടെ സാധാരണ മനസ്യരേപ്പാലെ നടക്കുകയല്ല ചെയ്യും; കാലക്കരിവച്ചു പായുകയായിരുന്നു.

എ മനസ്യനിൽ, അനൃതദേശ ഗ്രുഖയെ പ്രത്യേകമായി ആക്കം ചീകരിക്കില്ലെന്നായിരുന്നോ? ഒന്നാംതന്നെ ഇല്ലായിരുന്നു; ഇതാണ വാസ്തവം.

ഇടതാം ചൊക്കം; ആരോഗ്യം പ്രത്യേകമായി സുചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടും, വിരിഞ്ഞാണ്, എന്നാൽ തകിപ്പില്ലാത്തതുമായ നെഞ്ചും, അദ്ദേഹം നല്ല ആരോഗ്യമുണ്ടിവനായിരുന്നു. മുവമാനേകിൽ, വിശ്രാംഗ്രഹണങ്ങൾ സുചിപ്പിക്കുന്നതോ, ഗ്രുഖയെ ആക്കച്ചിക്കുന്നതോ അല്ലായിരുന്നു; എഴുപ്പും സൂരിക്കണ്ണവനുമായിരുന്നില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അവധിവരണം വലിയവയോ, ചെറിയവയോ, സൂര്യ രജാങ്ങോ, വിത്രപഞ്ചങ്ങോ അല്ലായിരുന്നു; ഇടത്തരത്തിൽ ചെട്ടവ യായിരുന്നു എന്ന പറയാം. അദ്ദേഹത്തിനു താടിയുണ്ടായിരുന്നു. സുത്രപുകാരത്താൽ ചെന്നിച്ചുത്തേപാലെ, അതും ഇളംചെമ്പേപ്പാട്ടുട്ടി, ഇരുണ്ടിരുന്നു. കുപോല മീരജും, കനംകുറത്തെ മെരുമീരജും, അദ്ദേഹത്തിൽ കാണുകയും ചെയ്യാമായിരുന്നു.

ആ ഉന്നതമായ മാളികയിൽനിന്നും പുരത്തെയ്യു ചാടിയ ഇം മനസ്യന്റെ അവധിവരണങ്ങിൽ, സാധാരണത്തും മാത്രമേ കളിയാടിയിരുന്നുള്ളു; എക്കില്ലോ, സകല വഴിപോക്കുന്ന നടത്തവിശ്വാസി, അദ്ദേഹത്തെ ജിജന്താസര്വാദ തുറിച്ചുനോക്കയാണ ചെയ്തു.

പെട്ടുജനങ്ങളെ ചീരിപ്പിക്കാൻ മനഃപൂർവ്വ വിചാരിച്ചിരുത്തുമ്പോലെ, എററവും വിചിത്രങ്ങളായ വസ്തുക്കളിലെന്ന് അദ്ദേഹം ധരിച്ചിരുന്നതു്. കന്തത അടിന്തൊലുക്കളുംകൂട്ടുടിയ ഉയൻ ബുട്ട് സുകൾ ധരിച്ചിരുന്നതിനാൽ, അദ്ദേഹം നടക്കബന്ധം, നില ത്രഞ്ഞ വലിയ ശബ്ദമുണ്ടായി. ഈ ബുട്ട് സുകൾ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാൺകൂട്ടുകൾവരെ എത്തിയിരുന്നു. ഇവയോടു ചേരുതു തന്റെ ശരായികളെ അദ്ദേഹം മടക്കിവച്ചിരിക്കായെന്നു്, ഭട്ടക്കത്തിന്റെ നിറുത്തു വിചിത്രമായ ഒത്തരം സ്പദശിരത്തിനുകുംഭിക്കാക്കി യിരുന്നതാണു്, അദ്ദേഹത്തിന്റെ, വീതിയേറിയതും, പത്രപയറത തും, കന്തതമായ കൂപ്പും, അതു തുന്ന കിട്ടാനിരുന്നു. കാറി ഫ്ലാറിഫ്ലാഷം, ആ കേടുട്ടിന്റെ കീഴ് ലാഗത്തെ മുക്കുംഖം പൊന്തിച്ചുനിന്നിരുന്നതിനാൽ, അവയെ കാറി സദാ പരത്തിക്കൊണ്ടിന്നു എന്നു തെന്നും. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വെൺവെറു വെസ്റ്റുകട്ടിൽ, വലിയ ഫ്ലാസ്മബട്ടണ്ണം മിന്നിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ചരിത്ര കഴുതൊടുക്കിയ, കട്ടം ചെമ്പുംഖു കൈ ഷർട്ടാണു്, അദ്ദേഹം ധരിച്ചിരുന്നതു്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കനംതും കോതി മിനക്കാത്തതമായ തലമുടി, തോഴുകളിൽ വീണകിട്ടാനിരുന്നു. ശ്രൂ വെച്ചിരുത്താക്കലെപ്പോം മക്കമായി, അസാധാരണമായ വീതിയും വക്കേഞ്ചുട്ടിയ കൈ കുത്ത മെൻറുതൊപ്പിയാണു്, അദ്ദേഹം ധരിച്ചിരുന്നതു്.

അദ്ദേഹം തന്റെ വലതുകളും, താൻതന്നെ ആയിട്ടും സമീചട്ടു വന്നതിൽനിന്നു വെട്ടിയെടുത്തിരുന്ന ഒരു വടി പിടി ചൂിരുന്നവും, തന്റെ ഇടത്തുകെ ചുങ്കി, അതു വീശിക്കൊണ്ടിരുന്നവും, തന്റെ ഇവളു ത്രുംഗവും, നെററിയിൽ രണ്ട് തന്റാറിവുകളുണ്ടായിരുന്നു എന്നും കൂടി പറയുന്നതായാൽ, വഴി പോകൻ ഒരു വശത്തെങ്കു മാറിനിന്നു്, അദ്ദേഹത്തെ ജീജ്ഞാനാ ചുംബം തുറിച്ചേനോക്കിയതിനു കാരണം സുവൃഥതമാക്കാനുത്തമാണു്.

ഹിയേസോവു്—ശ്രതാണു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരു്. ആ ടൗണിലെ നിവാസികളിൽ പ്രായാണ ഒരുത്താംതന്നെ, അദ്ദേഹ മുമായി പരിചയപ്പെടാത്തവനായിരുന്നില്ല. ആ ടൗണിൽ അദ്ദേ

ഹം ജനിച്ചവള്ളീരവനും, അവിടെ ഇപ്പത്തിനാലു വഷ്ടമായി പാത്രവന്നിരന്നവന്മുള്ള വാസ്തവംതന്നെ. എന്നാലും, അദ്ദേഹം ഇതേവരെ സ്ഥിരമായി കണ്ണംതന്നെ ചെണ്ണിരുന്നില്ല; എന്നിട്ടും കയറ്റനും ഫോറ്റുംചെയ്യാൻ കഴിയാതെ പോകം പുകളം, അദ്ദേഹം നേടുകയും ചെണ്ണിരുന്നു.

* * * * *

ഉന്നതമായ ആ ഭവനത്തിനേറ്റ് ശ്രീരാമില്ലെട റോധിലേയ്ക്ക് ചാട്ടുന്നതിനു മുമ്പും, ഹിയൈസോവു് ഒരു സമാഗ്രമം നടത്തിയിരുന്നു. അതിനേറ്റ് ദാലാമത്തെ നിലയിൽ വെച്ചുണ്ടു നടന്നതു്. ദാന്തായുമിക്കാണും, ശാതിനു് അദ്ദേഹത്തിനേറ്റ് ഭാഗങ്ങൾക്കും സംബന്ധിച്ചു് ഒരു പ്രാധാന്യവുമണ്ഡായിരുന്നു.

എല്ലാ മാസ്യങ്ങളും ചെക്കിട്ടതു് തന്നെ ഒരാററ കരയും യോഗാത്മക മുഹരിക്കാൻ തന്നീകരു് ആത്മഹരിക്കണ്ണെന്നു തോന്തിക്കുന്നതായ പതിപ്പുണ്ട്, തന്നെ രാത്രോവാനാനു പുറതെ, രണ്ട് ഭാവ തുല്യമാക്കി അനുസ്ഥാരം അദ്ദേഹത്തിൽ മുത്യക്ഷമായി കാണാമായിരുന്നു. അചണ്ട ചുരായും, പരിഹാസവുമായിരുന്നു ഇവ. അദ്ദേഹം തന്നെ പല്ലിളിച്ചുകാണിക്കുകയും, മുഴുചുരുട്ടി കരുതയും ചെണ്ണു. ഇരും എല്ലാവർക്കും കാണാമായിരുന്നു.

* * * * *

എന്നായിരുന്ന ആ നാലാംനിലയിൽവച്ചു നടന്നതു്? വശീകരണത്തിനും പിന്നീട്ടണ്ഡായ സംഭവങ്ങളുടെ പൂണ്ടിക്കാഡായ വ്യാവ്യാഹരിക്കുന്നതു്, അതിനേര്റ്റെ ശ്രീരാമില്ലെട നിലയിൽവച്ചു, അദ്ദേഹം പരിഹാസഭാവമില്ലാതെയുംനാ് ഹിയൈസോവു് അക്കണ്ഠകനുംപോയതു്. അനുസ്ഥാരം, തന്നെ മുഖത്തിൽ സൗഹ്യത്വിയും നിലയിൽവച്ചു, അദ്ദേഹത്തിനേര്റ്റെ കാലുകമാക്കണ്ഡായിരുന്നു മണ്ണും, കയറ്റനും കണ്ടപിടിക്കാമായിരുന്നു. അതിനേര്റ്റെ മററം

കയ കാൽ മനിസ്ത്രിനു മുമ്പും, അതു സംഭവിച്ചതേയുള്ളി. അതിനേര്റ്റെ ശ്രീരാമില്ലെട നിലയിൽവച്ചു നിലയിൽവച്ചു, എന്നാൽ പരിഹാസഭാവമില്ലാതെയുംനാ് ഹിയൈസോവു് അക്കണ്ഠകനുംപോയതു്. അനുസ്ഥാരം, തന്നെ മുഖത്തിൽ സൗഹ്യത്വിയും നിലയിൽവച്ചു, അദ്ദേഹത്തിനേര്റ്റെ കാലുകമാക്കണ്ഡായിരുന്നു മണ്ണും, കയറ്റനും കണ്ടപിടിക്കാമായിരുന്നു. അതിനേര്റ്റെ മററം

കടന്ന റാളിൽ പ്രവേശിച്ച കോൺപ്രൈറ്റി കേരിയപ്പോൾ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലുകളിലും നെഞ്ചിലും, സെമ്പർ പ്രവേശിക്കുകയുണ്ടായി. റണ്ടിലൊന്ന് തീരമാനിക്കേന്ന ഒരു യുദ്ധത്തിനു മുമ്പ് ശാഖാസാന്ന നിമിഷത്തിൽ, ഇപ്പോൾ സംഭവിക്കുന്നതു സ്വീകാര്യാശാലയിലും.

നാലും നിലയിൽ കേരി അദ്ദേഹം, ധാരതായ സംശയവും പ്രഭർപ്പിക്കാതെ മനിയടക്കിച്ചു. വാതിൽ തുറന്നപ്പോൾ അവിടെ പ്രത്യുക്ഷജ്ഞുടെ വേലക്കാരിയോട്, “വരെക വീട്ടിലാലേ?” എന്ന് അദ്ദേഹം മോടിച്ചു.

ആ സ്ഥിരത്തിലെ വേലക്കാരി ചുറ്റി. ഉടനൊ, അദ്ദേഹം അക്കത്തു കടന്ന. വളരെ മഹത്തായ ഒരു മാളിക്കുറ്റി മുലയിൽ തന്റെ വട്ടിവച്ചതിനശേഷം, തൊപ്പിയോടുള്ളിട അദ്ദേഹം വേലക്കാരിയുടെ പീനിലായി, സർക്കാരിയും ചൂഡാതെ ചോദി. അവിടെ ഒരു തുറന്ന ഉണ്ടായിരുന്നു. അതിന്റെ മുട്ടാം വലത്തുള്ളി രണ്ട് വാതിലുകൾ അടച്ചുണ്ടായിരുന്നു. ഒരു വലത്തുള്ളി രണ്ടു വാതിലുകൾ അടച്ചുണ്ടായിരുന്നു.

നീണ്ടു തുടങ്ങിയ, ഒരു ജനൽ മാതൃജീവി വളരെ ചെറിയെന്നായ മറിയായിരുന്ന അതു⁵. അടിയിലും തുണിയുടെ രക്ഷയ്ക്കായി, ക്ലൂസ്പായ്‌കോണ്ട് പൊതിഞ്ഞിരുന്ന ഒരു ഗോഹമ്പും, ഒരു ചൂരക്കുമ്പും, പല വെളും കണ്ണുകളും, ഒരു മേശയും അതിലുണ്ടായിരുന്നു. ആ മറിയുടെ ഓരോ മുലയിൽനിന്നും, ചായം മാത്രം തുടങ്ങിയിരുന്ന നിലവരെ ഓരോ വെടിപ്പിൽനിന്നും, മാത്രമുണ്ടായിരുന്നു. ചെറിയപോലെ കളിമൺപാത്രങ്ങൾ, മുഖ്യമായി കൂട്ടകൾ, കടൽച്ചിപ്പികൾ, പരിമലത്തെലപ്പ് മുന്നും മുളായും സെൻഡ് ക്ലൂസ്, എന്നീ വിലക്കുന്നത് കലാകൃതികൾ വച്ചിരുന്നു. ഇവ മുട്ടുകൾ നടക്കു⁶, നോക്കുന്നാം ദുഃഖങ്ങളെ വകുക്കിപ്പിക്കുന്ന ഒരു വാട്ടർക്കോണ്ടിലും കാണാമായിരുന്നു.

ഹിന്ദുസ്താൻ⁷ ആ ദറിയിൽ ലാത്തിക്കോണ്ടിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചുവട്ടകൾക്കു കീഴിൽ, ആ ചാട്ടു തട്ടു കരഞ്ഞുകൂടും, റിന്റുകയും മെച്ചും. ആ കണ്ണാടി കടന്നപോലുമ്പും, അദ്ദേ

എം സ്റ്റതിൽ നോക്കി. അങ്ങും, തന്റെ മുഖം വിളിയിരിക്കുന്നതായി അദ്ദേഹത്തിനു ബോധ്യമില്ല. അപ്പൊരു വിളിപ്പുണ്ട് തീനും അദ്ദേഹം തന്റെ മുഖത്തോട് കോപിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഗീജ്ഞകാല സുരൂന്തറി പ്രകാശമേരിയ കിരണാശ്വരം, തെയ്യ വിൽനിനം, ആ ജനലിൽ വീണിയന്നു. ആ മറി ചുട്ടിള്ളും, ശ്രദ്ധാസം മട്ടിക്കുന്നതുമായിട്ടാണും, അദ്ദേഹത്തിനു തോന്നിയതും. വിയപ്പേരുള്ളികൾ അദ്ദേഹത്തിന്തെ നെറിരിതടക്കിൽ പൊടിനോടു കൊണ്ടിരുന്നു.

വച്ചായ്തുവശരെതു വാതിൽ തുന്നായ്പും, അദ്ദേഹം തന്റെ ലാതലു ചെട്ടുനു വിശ്വരി, അവിടുട പ്രാവശ്യിച്ച യുവതിയെ തുറിച്ചുകൊണ്ടു. അദ്ദേഹത്തിന്തെക്കണ്ണുകൾ ചെറുതും, തീക്ഷ്ണം കുറഞ്ഞും, ഇളച്ചുകൊന്നവയുമായിരുന്നു.

ആ യുവതി, ഒരുപുന്നത്തിൽ കാലുവച്ചുതേയുള്ള ഏന്ന തോന്നാം. അവളുടെ കുറെ വിളിയു മുഖത്തിൽ, ബാലപിശമായ എഴുതാം കുറെ കുഴിയാടിക്കൊണ്ടുന്നു. പൊകിം കുറഞ്ഞവള്ളം കൂർജാതുവിയുമായ അവർ തന്റെ കഴുതും, തോഴ്ക്കൾ, മാറിടം, രണ്ട് കരണ്ടു എന്നുവരെയു മരച്ചിരുന്ന ചാരനിറുള്ള ഒരു തുന്ന യഷാം ഡരിച്ചിരുന്നു.

“കാ, നിങ്ങളാണും വന്നതും, മിഷാ!”

അതുപുറ്റും, തന്റെ വലുതായ നീലവായനാശരു വളിരുതുന്നാകൊണ്ടും അവരും ചുറ്റുന്നു.

അദ്ദേഹത്തെ കണ്ണതിൽ തന്നീക്കു തീരെ സന്ദേശക്കണക്കായി എല്ലോ, അവളുടെ ഭാവം കണക്കാൽ തോന്നാം.

“അരതെ..... അതാ..... ഞാൻതന്നുണ്ടു്”

തന്റെ കുവിലത്തെ കാബും നിലയും വെച്ചുകൊണ്ടും മീയേ സോവു പ്രതിവച്ചിച്ചു.

“എന്തിനു വന്നും?— ഒരു വശത്തെയ്ക്കും നോക്കിക്കൊണ്ടും അവരും പറയുകയാണും: “വച്ചരെക്കാലം കഴിഞ്ഞു മാറുമെ നിങ്ങ

ഇവിടെ വരകയുള്ള എന്നാണ്ടോ പറത്തിങ്ങതു് — തീരെപ്പാം മറന്നുകളിയുന്നതുവരെ എന്ന കാണാതിരിക്കുമെന്നോ!”

അവർക്കു മുഴുവു, ലാളിക്കുന്നതുമായ ഒരു സ്പരംഗംഭയി അണു, തന്റെ സമർപ്പകൾ കോപം തോന്നാതിരിക്കാനായി, അതിനെ അവർ കൂട്ടതൽ മുഴുവാക്കാൻ ശ്രമിക്കുമ്പോൾക്കായിരുന്നു.

“അംഗരെ എന്നിക്കു ചെയ്യാൻ സംബിക്കുമെന്ന ഞാൻ പിച്ചാരിച്ചിരുന്നു” — മരണശിക്ഷജ്ഞ വിധിച്ച ഒരു മനഷ്യന്റെ സ്പരത്തിൽതന്നെ ഹിയേസോവു തുടർപ്പാണു: “പക്ഷേ അതി നെന്നിക്കു സംബിക്കിയെല്ലുന്ന പിന്നീട് ബോഡ്സ്പേസ്ട്. അതു കൊണ്ടു് അവസ്ഥയാണു ഞാൻ ഇവിടെ വന്നിരിക്കുന്നതു്. എന്ന ശക്തിപൂർവ്വം ആക്കഷിക്കുന്ന ഫ്രേഡ്രിക്കരവും, വിശാലാ ദുമായ സൗഖ്യംസേവനത്തിലേയ്ക്കു് എന്ന വലിച്ചുകൊണ്ടുവ നാൻ നിങ്ങളുകു മാത്രമേ കഴിയുള്ളു, വരുക. നിങ്ങൾ തുടക്കിയാ ലൈക്കിൽ, നിങ്ങളുടെ സഹായം ലഭിച്ചിരുന്നുകുിൽ, ഞാൻ വീണാ പോകം, ഓരോക്കും കരയ്ക്കുകൊണ്ട് കഴിയാത്ത പട്ടക്കിയിൽ.”

ഒരു ചെറുപുണ്ണിരി — പ്രത്യുക്ഷപ്പെട്ടിരുന്നുനെതന്നെ തിരോ ധാന്യംചെയ്യു ഒരു ചെറുപുണ്ണിരി — ആ ഔദ്യോഗിക്കുന്ന മെലിഞ്ഞത ചുണ്ടുകളിൽ കളിയാടി.

“നിങ്ങൾ അതിശയോക്തി പറയുന്ന, മിഷ!” അവർ പറത്തു: “അംഗരെന്നുല്ലോ?”

“ഞാനതിശയോക്തിയല്ല പറയുന്നതെന്ന നിങ്ങളുകു ഭോഗ തനിൽ മനസ്സിലാക്കുന്നതാണു്.”

അവർ തലകുലുക്കി.

“പക്ഷേ, വാസ്തവത്തിൽ, മിഷ..... ഈ വിഷയം നമ്മക്ക മാറ്റം.....എന്നിക്കുള്ള സാധ്യമല്ല. ഞാനെന്നു ചെയ്യുന്നും നിങ്ങളോടെന്നിക്കു വളരെ ഇഷ്ടമണം; പക്ഷേ അതു നിങ്ങളുകു വേണ്ടതെത്തിലുള്ള ഇഷ്ടമല്ല. എന്നിക്കു നല്ലപോലെ നിങ്ങളെ ദായിയാം, മിഷ.”

“പരിജ്ഞാനപൂചകമായ ഒരു ഏകദിനം, മാറന്നിറക്കു കൈകു റജം ദരിച്ചു, ഒരു അശക്കിയരാവുന്നായു മണ്ഡനെന്നയാണു് നിങ്ങൾ

സൗഹികങ്ങളെതക്കിൽ, എന്നെന്ന നിംഫലുകൾ നല്ലപോലെയറിയാൻ പാടില്ലെന്ന വിചാരിക്കേണ്ടിവരും.”

ലജഞനിമിത്തം വരെകയുടെ മുഖം ശാല്പം തുടരു.

“നിംഫലുകൾ തെററിലും ചീരിരിക്കുന്നവെന്നു ഞാൻ നിംഫലുകൾക്കില്ലെന്നു. മരരായത്തെന്നും ഞാൻ സൗഹികങ്ങളില്ല. നിംഫലുകൾ വലിയ തെററിലൂഡായിട്ടുണ്ട്.”

“നിംഫലുകൾ എന്നോടുകൂടിയില്ലെങ്കിൽ ഞാൻ നാശമെന്നും, കേട്ടോ? ഞാൻ തീരുമാനിച്ചുകഴിഞ്ഞു.....അതെ, മരിക്കാൻ തന്നെ ഞാൻ തീരുമാനിച്ചുകഴിഞ്ഞു!”

തന്റെ ക്ഷേണിച്ച സ്വർഗ്ഗത്തിനു ശാംഭീഷ്ടം നൽകാൻ ശുമിച്ചു കൊണ്ടാണോ” ഹിയേനോഡു പറഞ്ഞതു.

“എ” — ഒരു മധ്യരസ്യിതാനുബന്ധ വരെക പറഞ്ഞുകയാണോ: “മിണ്ണാതിരിക്കണാം! അതോരിക്കലുമണ്ണങ്ങളുണ്ടു്. അ തീ നു നിംഫലുകൾ ശേഷായില്ല, മിഷ. രംമാത്മത്തിൽ അംഗങ്ങെ നിംഫലുകൾ തേനാനുദേശ്യത്തിൽ;”

“ഇതാണോ നിംഫലുകൾ ഒട്ടവിലരെത വാക്കു്?”

“അംഗങ്ങെയാണോ” ഇതിനുമുമ്പേ നിംഫലോട് ഞാൻ പറഞ്ഞിരുന്നാലോ, മിഷ. കുറെ ആഴ്ചകൾ കഴിയുന്നോരും, നിംഫലുകൾ ഓസ്റ്റർക്കിങ്ങിലും നിംഫലുകൾ നിംഫലുകൾ മനസ്സിലായി ക്ഷണിക്കിം. എനിക്കു നിംഫലുകൾ സൗഹിക്കാൻ സാധിക്കുന്നതല്ല. നമ്മരാ രണ്ടുപേരും അനേകുന്നും നല്ലവുണ്ടുമാണെന്നതിട്ടുണ്ടിവരാണോ. അതിനു നിംഫലുകൾക്കും എന്നോടു കൂടാണിക്കുന്നതുമാ യിരിക്കും.”

“ഈല്ല..... ഒരുപക്ഷേ, എവിക്കുവേണ്ടി മറ്റു വല്ലവയും അംഗങ്ങെ നിംഫലോട് പറഞ്ഞും.”

“വാസ്തവത്തിൽ, മിഷ, നിംഫലുകൾ ഒരു വലിയ ശാംഖക്കാരൻ തന്നെ!”

“അതെ, ഞാൻ ശാംഖക്കാരനാണോ.....ശ്രൂന്നുവും സാധം രണ്ടുമായ ഒരു ജീവിതം എനിക്കു തുഴ്ചി നൽകാത്തതിനാൽ;

എൻറ അനുഭവാവിനെ അരുംഗ്രഹണ നയിച്ചവജനതിനാൽ; എന്നോടൊറിവുമടപ്പുചുള്ളിവക്ക്—ലോകത്തിൽ ഞാനേറവും വില്ല മതിക്കുന്നവക്ക്—എന്ന മനസ്സിലുാശാം കഴിയില്ലെന്നു, ശാഖ രേനെ മ നഃ ആ ചും മനസ്സിലുാക്കില്ലെന്നു വന്നാം കുങ്കുമതി നാലും, ഞാൻ ശാഖാരംഗതനെ! എന്ന മനസ്സിലുാക്കിയതു കൊണ്ട് മുഖ്യാജനമില്ലെന്നു വത്ന ഒരു കാലം വരുത്തേബാൾ, നിംബലൈനു മനസ്സിലുാക്കം, വരുക—ഇതും, ഞാൻ ധാതു പാ യുനു.”

ഇന്ന ചെഡലുംഗം വികാരചുവുറ്റും, ഔപദിക്ഷന നയനാശ കുറഞ്ഞും, വിറക്കുന്ന സ്വരത്തോടു കൂടിയാണ് ഫോറ്യോം ചെച്ചുള്ളത്. ശാഖവാദം തിരിഞ്ഞു പുറത്തേക്കിറയാൻ ഭാവിച്ച പ്രോം, വരുകയുടെ ചുണ്ടുകളിൽ, ശാഖ ഒളിക്കാൻ ശ്രമിശ്വാ തെതായ ഒരു പ്രഭവിരി കളിയാട്ടിയിരുന്നു. “ശാരു” ശാഖവാദം കാണുകയുടെശായി.

“നിംബര ചിരിക്കുനു!” ശാഖവാദം പറഞ്ഞു: “ശാരു വെറു തെയ്യാബന്നും ഞാൻ നിംബളോടു പറഞ്ഞുകൊള്ളുക്കു.”

“ഞാൻ ചിരിക്കുകയല്ല ചെച്ചുള്ളത്; നിംബാക്കപ്പുറി എ.എറ ശാമ പറഞ്ഞതിട്ടുള്ളതോക്കുകമാത്രമല്ലയിരുന്നു. നിംബര വളരെ നല്ലും മനഷ്യനാബന്നും, ഒരു കുഞ്ചം ഒരുപാശ നിംബരംകുള്ളു എന്നാമാണ്” ശാമ പറഞ്ഞതിട്ടുള്ളത്—നിംബര നിംബളുക്കാം ആകമനാകാനുാഗ്രഹിക്കുന്ന ദീപ്യം!”

“കുക്കുള്ളാം നിംബളുടെ ശാമയും മനുഷ്യവജം, വേഗംതന്നു തന്മാർക്ക തെറ്റപററിപ്പോയെന്ന കണ്ണുപാടിച്ചുകൊള്ളും. ഞാൻ പോകുന്നു.”

ശാഖവാദം ചെട്ടുനു തിരിഞ്ഞു, റാളിയുംവെച്ചിരുന്ന തന്റെ വടിവെയ്ക്കുത്തുകൊണ്ട് കുറവേതുകിറക്കാം. ക്രാ നു എ ദീപ്യം ലെ കോണാപ്പട്ടിയിരുന്നി; നാം മുന്നു കണ്ണ രീതിയിൽ, തെങ്ങവിലേജ്ഞു മാട്ടകയും ചെയ്തു.

ശാതിവേഗം ശാഖവാദം തന്റെ വിച്ചിലേജ്ഞു നടന്നു.

*

*

*

*

ഈണിൽ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാതാപും ഒരു സഫോററിയും നിവസിച്ചിരുന്നു. കഷ്ടിച്ചു കാലം കഴിക്കാൻ വേണ്ട പണ്ണവുംഡായിരുന്ന അവക്ക്. പക്ഷേ, മീയേസേറു് അവരോട്ടുടക്കിയല്ല പാത്രികന്നതു്. എഴു വഹ്നിക്കും മരുശൻ കിട്ടിയപ്പോൾ, അദ്ദേഹം വിദ്യാഭ്യാസമവാനിപ്പിച്ചു. അങ്ങനെ ഒരു ഭാവക ജ്ഞാനത്തു പ്രത്യുക്കമായി താമസിക്കയാണെന്നുായതു്.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാതാപും സഫോററിയും നാളിച്ചിരുന്ന ജീവിതം! അദ്ദേഹം അദ്ദേഹം നാളിനും തോന്ത്രിഖിതായതു്, അതു വളരെധികം ശൃംഖലപാമയമായ ഒന്നാണെന്നുണ്ടാണു്.

അദ്ദേഹം സ്വന്തം പഠന്തു:

“രാവിലെ ചാഞ്ച; ഉച്ചപ്പു കാപ്പിയും പാൽപാടാം; മുന്ന് മണിക്കേ മുഖ്യദശിനാം; സന്ധ്യക്കുള്ളുമണിക്കേ പിംഗനും ചായ; രാത്രി പത്രുമണിക്കത്താം; പതിനൊന്നിനരക്കം—ഇങ്ങിനെ കരുതണ്ടെന്നു ജീവിതകാലം ആവാരാം ചെയ്യിത്താനമാത്രമെന്നു യാനു ഇതിനെറിയത്മാം!”

ഇതിന്നും മാറി, പ്രത്യേകം താമസിക്കുന്നതിനു്, അദ്ദേഹം നിശ്ചയിക്കയാണെന്നുായതു്. തന്നെ ഉച്ചവീബുത്തിനു മതിയായ പലിശ നൽകിയിരുന്ന മുതൽ, അദ്ദേഹം നാളി സ്വന്തമായ ഒന്നായിരുന്നില്ല.

അദ്ദേഹം വീട്ടാറിപ്പാത്തതു്, അമ്മാൻ സഫോററി യേജും ഭാവിപ്പിച്ചു; വെദനിപ്പിച്ചു. പക്ഷേ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ സകല പ്രശ്നത്തികളും അവരെ പീഡിപ്പിച്ചിരുന്നതിനാം, ഇതത്ര സാരമായ ഒന്നായിരുന്നില്ല.

വിദ്യാഭ്യാസം നിശ്ചയിച്ചുപാശാണു്, അവരെ ആദ്യമായി അദ്ദേഹം പീഡിപ്പിച്ചതു്. അദ്ദേഹം എഴുംമാറം പരീക്ഷയിൽ വളരെ മാർക്കങ്ങളാട്ടുടക്കി പാസ്സായിരുന്നതുവാമിത്തം, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഈ പ്രവൃത്തിയിടെ കാരണം സ്വന്തമായിരുന്നില്ല.

എന്തിനാണെന്നുണ്ടെന്ന് “ചെണ്ണുതു്?”

ചീലൻ അദ്ദേഹത്താട്ട ചൊല്ലിക്കാതിരുന്നില്ല.

“ഞാൻ എടുവാംവാരത്തിൽ പറിക്കാൻ തുടങ്ങിയാൽ” — അദ്ദേഹത്തിന്റെ മഴപട്ടിയാണ്: “കയ ഡിസ്പോമജെട്ടക്കാൻ എന്നാൻ ശ്രമിക്കാംവാരത്താണ് ആളുകൾ വിചാരിക്കം. കയ സാധാരണ ഫോ പ്രവൃത്തിയാണെന്നും. എല്ലാവകം അപ്പോൾ ചെയ്യുന്നു.”

ഈ ഭാവഘാജില്ലാംതന്നെ “അതു സാധാരണമാണ്”; എല്ലാ വകം അപ്പോൾ ചെയ്യുന്നു” എന്നും വിചാരത്തിൽനിന്നുന്നാണ് പ്രായേണ ഇനിച്ചുതു.

അദ്ദേഹം സാധനങ്ങളാട്ടുട്ടിയ കയ മരി വാടക്കെല്ലുട്ടു; എന്നാട്ടു, മരവും ലോകർ ചെയ്യാറും ഒരുക്കത്തിൽനിന്നു വിശ്വാസമായ രീതിയിൽ അരെതാക്കാം. കയ കൂടിലുണ്ടായിരുന്ന അതിൽ. അതു മാറ്റാൻ അദ്ദേഹം ആശങ്കാപിച്ചു. കയ മുഖ തതിന്റെ തോല്പിൽ, നിലവത്താണ് അദ്ദേഹം കിടന്നാറുളിയാൽ നാലും.

തന്റെ പുസ്തകങ്ങൾ, അദ്ദേഹം മെശരുവമാരിയിൽ വെക്കുകയും, വസ്ത്രങ്ങൾ ഇനലിഞ്ഞു പടിയിലും, എഴുത്രു മെശപ്പുന്നതും, ചിലപ്പോരം നീചത്രും നിങ്കുപാക്കുവും ചെള്ളിയും.

രാവിലെ കയ കുറ്റിം മംസമാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആഹാരം — കയ വലിയക്കുറ്റിം മാംസം! പാനാട്ടു രാത്രിയായ്ക്കു എന്നെന്തും കഴിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. “എല്ലാവകം സാധാരണയായി ചെയ്യുവരുന്നതുപോലെ, കേഷണം കഴിക്കാൻ ധാരാളം സമയമെ ടക്കുന്നതു നീചമായ കയ പ്രവൃത്തിയാണെന്നും അദ്ദേഹം വിചാരിച്ചിരുന്നുള്ളും, ഇപ്പോൾ ചെയ്യിയുണ്ടു്.

സാധാരണ മനസ്യർ വസ്ത്രധാരണത്തിനും അവഗ്രഹാവസ്യമായി കയതിയിരുന്ന സാധനങ്ങളില്ലാം അദ്ദേഹം വജ്ഞിച്ചിരുന്നു. ഇത്തുല്യം ഇനിച്ചു അദ്ദേഹത്തിന്റെ വേഷം ആദ്യമായി കണ്ണുപൂശി, അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാതാപും സഹോദരിച്ചും പ്രായേണ ബോധാംകെട്ടു വീണ്ടുപോയി. ക്രമേണ ഈ അതിക്രമങ്ങൾ കുറച്ചു്, തന്റെ വേഷത്തെ അദ്ദേഹം കയവിധിം സഹൃദാക്കിച്ചുമ

യുകയിണ്ടായി. എന്നാലും, ഈ ശ്രമത്തിന്റെ ഫലമായി സംശാരണ മനസ്യർ ധരിക്കാംമുള്ള ഇന്ത്യിട്ട് കൊള്ളോ, സാധാരണ മട്ടിലുമുള്ള ബുദ്ധിശ്വാസം, മനസ്യരെ അവശ്യപ്പീകരാതെ വിധിത്തിലുമുള്ള വക്ഷകളോടുകൂടിയ തൊപ്പിയോ ധരിക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിനു കഴിയില്ല. പിന്നീട്, എല്ലാവശം നുബസാധാരണമുള്ളായി കരത്തിലുപയോഗിക്കാം സകലതും, എറിയകൂടം അദ്ദേഹം പരിപ്പുജിച്ചു. ഇതുനിമിത്തം, ധമാത്മമായ സകടം അദ്ദേഹത്തിനും അനുഭവിക്കേണ്ടിവന്നു; അതുതന്നെ!

ഈ അപൂർത്തികളിലെല്ലാറില്ലെന്ന ഫീഡേസാവ്⁵, ആ തമാത്മതയോടും, ഉദ്ദേശ്യത്വിയോടുംകൂടിയാണ്⁶ ഏപ്പോട്ടിയ നാതു⁷. അദ്ദേഹത്തിനു പതിനൊലു വയസ്സു തികഞ്ഞ നാഥ മുതൽക്കും, തന്നെ, സദാക്ഷിഭിത്തമായ ഒരു അവസ്ഥയിൽ വച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന അവധുക്തമായ ഒരു വികാരം, ഫീഡേസാവിൽ കൂടികൊണ്ടിരുന്നു. കനാകൊണ്ടും അദ്ദേഹത്തിനു തുഴ്ചിവന്നില്ല. എന്നോടും, സന്നതം അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. കാലം കഴിയുന്നതാണും ഈ വികാരം, വേദന ജനിപ്പിക്കംവണ്ണം വളരുവന്ന തെയ്യമുള്ളു; എന്നാൽ, അതിന്റെ അവധുക്തത മാറിയിരുന്നമെല്ലാം. തന്റെ ഗവണ്പിൽ ഒരു പുണ്ണം വളരുവത്തുനിവന്നും, അതു തന്റെ ശരീരമാസകലം വ്യാപിച്ചാൻ തുടങ്ങിയെന്നും, അദ്ദേഹത്തിനു തൊന്ത്രിത്രുടങ്കി.

ചിലഫ്രാഡ സാർവത്രികമായ ഒരു ദിവസം അദ്ദേഹത്തിൽ ജനിക്കം. അദ്ദേഹം, സകല മനസ്യരോധം ചെന്തുന്ന രക്ഷപ്പെട്ട തതാൻ പാഞ്ചാപ്പമായ എത്തക്കിലും ഒരു അപൂർത്തി ചെയ്യാൻ, അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യും. പക്ഷേ, മനസ്യരെ രക്ഷപ്പെട്ടതെന്നെല്ലു⁸ എല്ല പോഷണാിക്കാനൊന്നും വിശദമായ ഒരു വിചാരവും അദ്ദേഹത്തിനും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.

മറ്റ ചിലഫ്രാഡ ഒരു അതികോപം അദ്ദേഹത്തെ പിടിക്കുടം; ഉടൻ ഭൂമിയേയും അതിലെ സകല നീവാസികളും കേഷാഭിപ്പിക്കാൻ പാഞ്ചാപ്പമായ ഒരു വലിയ ചുണ്ണുപ്പൂർത്തി ചെയ്യാൻ അദ്ദേഹം മഹാരാജശാഖ..

හුතිගේර පෙළමායි, මාලුවාරතිගේ තේරේර විජ්‍යාඝ්‍යාස තිරි නුත්තුයායි ග්‍රුව පතිපූෂිකංස ස්‍යායිකාරේ විඟා. පිළයුවාර, කිරී ඇත්තුකර තුනර, මාලුවාර සහ පුදුකං පොලු තොනුකයාපු. මධ්‍ය පිළයුවාර, මාලුවාර තේරේර මා ආදාපකංසර ආගුරුතැපුත්තුනුවායියා ආව ආතිග්‍රුවහොඳ හිඳි පාකිසෑකයා ගෙවුණියා. පරිමිතමාය ගෙවුණි මාග්‍රම මාලුවාරතිගේ ඉංජායියානාම්පු. පැකේස්, පරිග්‍රුහ මාලුවාරතිගේ පෙනෙන ව්‍යුහර සහායිකිසෑකයා ගෙවුණියා.

* * * *

කීර්ති තෙන සම්පිකිසාර, ඩුංග් මාලුවාරතිගේ තොනිග්‍රුතකී; මාතිගේ තැබිකං තඩිලුවු පාගත්‍ර ව්‍යුහර ගෙවුණියා; නුවාගෙ තොනිපු කොළඹයිකං සංඛ්‍යාපය නිස් පැවතිලුවායි.

ඡරිකෙන් මාලුවාර ප්‍රශනරයිලුද ගංගපොකුකංසායි යායා. නුත්තු, අගුරිල දැඩිපුවාන් නුත්තැයි සහ බාව පැගෙන් ගැඹුවිල් ගෙවායායි. දුත්තගතියිලුවු සහ ගුෂ්ස්, මාවගෙ කෙරෙන්වු ව්‍යුහයා පැවතිලුවායි.

ගමුද කමානායකගිරි මාලුවාර ප්‍රශනය ගැරෙනෙනා ඇකි; ගෙතුපය ප්‍රශනියු. මාලුවාර ප්‍රශනිවෙක් ඇඟි ගෙවුණ්, බැඳුපය මාත්‍රිතුවෙකුදාගාරංඩියු. කොද්‍රි; තො පුෂ්‍රියා, පෙදුදුකද්‍රි මාලුවාර මාරිවෙයු. ස්ථ්‍රීශිකාන් ලාබි පුෂ්‍රියා, සහ ගැඹුවාරගාය ගෙවුණෙන මරෙනතිරුනිගාර රක්ෂුත්තුනු සහ ගැඹුවාරමාය ප්‍රාථමිකෙවුද්, තේරේර පැවතෙන මාවායෙත්තුතුනුත්, සහ මහාතාර කඩ්මලුන්, මාලුවාර තීයමානියු.

එතු සමයාරකාංද ඇගපය මාවිජි හිංසික්‍රියා යායා. මාවගෙද නුත්තුගිනීයා සහ තොඡිලාභී දැනෙනාදුවායා; ගැඹු තාංචියු සහ තොඡිලාභී සහ ගැඹිමියා. පොලු නුවෙළාජියා ගැඹියු සහ තොඡිලාභී මාලුවාර පැවතිලුවායි.

ടിത്തനെ ആററിൽച്ചാടി നീന്തിത്തുടക്കാം. ശാക്ഷണെ ശായാം ആ ബാലനെ രക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യു.

മനഷ്യനെ ഒരോറു ശ്രമംകൊണ്ട് രക്ഷപ്പെട്ടതാൻ പദ്ധാപ്പു മായ ഒരു മഹാകൃത്യത്വത്തെ കാര്ത്തകൊണ്ട്⁹, ഔദ്ധോഡി ഫിയേ സോവ് പുശവക്രത്തു നില്ലുകമാത്രമെ ചെയ്യുമ്പോൾ.

രിക്കല്ലും ഔദ്ധോഡിനെ സ്വന്നമാർപ്പിപ്പില്ല; ഇത്തരത്തി ലുഖി ഒരു മുഖ്യത്തി ചെയ്യാൻ ഒരു സമഭ്രംശം വരാസ്ത്രാലും, തന്റെ നെഞ്ചിലുഖി പുന്നു വളർത്തുവന്നതിനാലും, ഇടന്ന്¹⁰, ഔദ്ധോഡി വിചിത്രങ്ങളായ മുഖ്യത്തികളാണ് ചെയ്യാൻ തുടങ്ങിയതും.

“ശാന്തി കടത്തിപ്പിടുകയില്ല” എന്ന പറഞ്ഞ തെങ്ങവിൽ വച്ച പോലീസ്സുകാർ “മനഷ്യങ്ങട ആത്മാഭേദനന്തര ശാപമാ നിച്ചപ്പോരാം,” എന്നേന്നേം ശാവരോട് കലഹിക്കുണ്ടായോ. താൻ സൂതിഗൈത്തങ്ങൾ പാടിയ ഒരു നടന്നുകരിച്ച നാടകഗണല യിലെ സമീപസ്ഥമായ ശ്രേക്ഷകൾ, ദിനാഭിപ്രായം പറുപ്പെട്ടവി ചുപ്പോരി, ഔദ്ധോഡി ശാവകമായി ശൃംക്കി. കേഷാഭ്രതംട്ടം, ഉച്ചതിലും, നിലത്തും ഉറക്കെ ചവുട്ടിക്കൊണ്ടും, തന്റെ വടി വീഴിക്കൊണ്ടും, കരക്കു ആട്ടിക്കൊണ്ടമാണ് ഔദ്ധോഡി എല്ലാ റിനെപററിയും, എല്ലാവരും സംസാരിച്ചിക്കുന്നതും.

ഇവരുമ്പൊംകൊണ്ട്¹¹ എന്ന നേട്ടുകളായി ഔദ്ധോഡിനീരും അതോ, ചിലക്കു¹² ഔദ്ധോഡി ഒരു കീഴക്കനായി തോന്തി. മറ്റു ചിലൾ, ഔദ്ധോഡി ഒരു ദ്രോഹനാശനാം ധരിച്ചു.

എന്നാൽ, വാസ്തവത്തിൽ സകലങ്ങും ഔദ്ധോഡിത്വത്തെ തെററിലു റിക്കക്കയാണ്¹³ ചെയ്യിക്കുന്നതും. സത്യത്തിൽ ഔദ്ധോഡിനീരും കുറവും, ഔദ്ധോഡി വളരെ വു മാ ടി മാ ന മുഖി വ നായികനു എന്നതായേ.

ഒരു മഹാ കൃത്യം ചെയ്യണമെന്നും ഔദ്ധോഡിത്തിനു വിചാരജി ണായിക്കുന്നു. എക്കിൽക്കൂടി, ഔദ്ധോഡിത്തിനേറ്റി ശേഷി വളരെ പരിമിതമായിക്കുന്നു. ഇല്ലകാരാദിക്കു പഠിപ്പുരബേവക്കല്ലുമ്പെരുളും, ആ കുതി കുടുക്കുന്നുടെ സുഷ്ഠീകരണം¹⁴. തിന്നാനും സുവകമായി ഇറ

ഈംഗം മാത്രം ആഗ്രഹമുള്ള കയ മനഷ്യന് ചിലപ്പോൾ ഫുട്ടും അനൃത്യിക്കായ ഫേഡി നൽകിയിട്ടിട്ടായിരിക്കണം. മറ്റചില ഘോരം, ഭർബവലാം ‘സാധാരണക്കാരനം’ ആയ മനഷ്യനിൽ, മഹാകൃത്യങ്ങൾ ചെയ്യാൻമുള്ള മോഹം അതു ജന്മപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും.

ആരാത്മമായി സ്നേഹിച്ചിരുന്ന, പല സ്നേഹിതരായം, മീയേസോവിനണായിരുന്ന. പക്ഷേ, ഇവരെല്ലാം അദ്ദേഹത്തെ കയ മദസ്തിതമരൈ സ്വരിക്കാഡണായിരുന്നില്ല. നേര പറ ശതാർ, അദ്ദേഹം നല്ലവനായിരുന്ന; ഭ്രതയുള്ളിവനായിരുന്ന; കഞ്ചുരൂപക്കനാവക്കി തന്റെ സകലതും കൊടുക്കാൻ തയ്യാറായിരുന്നവരും. എല്ലാവരും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഈ ശ്രാമമറിയാതു് അതിനെ വില മതിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്ന.

* * * *

വരെകയോടു മീയേസോവിന ബാല്യകാലം മുതൽക്കു പരിചയമുണ്ടായിരുന്ന. അങ്ങനെയിരിക്കു കയ അനന്തം, അവ ആട ജീവിതത്തിൽ സംഭവിച്ച; ചെട്ടുനാണു്; അവക്കും അദ്ദേഹത്തിനു് ആപ്മം ടോനി; അതുംാതും.

ശ്രതിന്റെ തീണ്ണുത മൂലമാണു്, അവക്കു കൂടാളുള്ള ജീവിതം ചെറുപ്പമാണണനു്, അദ്ദേഹം വിചാരിക്കുകയും ചെയ്തു. തൽപല മായി ദീർഘ സംഭാഷണങ്ങളും, വാക്കാരുചിന്നിനും വ്യാഖ്യാനങ്ങളും നടന്ന. അവരും തന്നെ സ്നേഹിച്ച മതിരാവു എന്നും, തന്റെ ജീവിതം മലവത്താക്കാൻ അവരുടെ മാത്രമേ സാധിക്കുക വരുത്തി എന്നും, അവരും തന്നെ വരിക്കന്ന നീമീചും മുതൽക്കേ, താൻ തന്റെ സുനിശ്ചിതത്വായ വ്യതിയാനങ്ങൾ അവസാനിപ്പിച്ചു്, തന്റെ മഹാകൃത്യം ചെയ്യാൻ തുടങ്ങുന്നതാണെന്നും, കയ കാരുക ന്റെ വികിരം പാരമ്യത്വാടെ, ഈ സന്ധാരങ്ങളിൽ, അദ്ദേഹം അവക്കു യരിപ്പിക്കാഡണായിരുന്ന.

എ വീരകൃത്യമെന്നാണു്? അതു പറയാൻ അദ്ദേഹത്തിനു കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല.

പക്ഷെ, അതു സാരമില്ല; കുമ്മൻ വ്യക്തിയിൽക്കാഴ്ചയും. പ്രഖ്യായം സഹാരിയിലും പ്രകാശം പൊഴിക്കും. ജീവിതാന്തരം പ്രേരകശ്രദ്ധകളിൽ വച്ച്^o എററാവും പ്രഖ്യാപനയ കനാഞ്ചതാനും പ്രഖ്യായം.

ഈതു വിശ്വാസിയും വരെക്കുഴു സാധിച്ചില്ല, വാക്കുകൾ കൊണ്ട് മാത്രം ജ്യോതിഷഗവാം, ഒരു നിശ്ചിതമായ പ്രസ്താവി ചെയ്യും അർച്ചതാമായ ഒരു ചെണ്ടപ്പുള്ളിയും ഉണ്ടിട്ടാണ്, അവം അങ്ങു ഫാത്തെ പരിഗണിച്ച് വന്നാൽ നാളും, പക്ഷെ, തന്നോടു ഒരു മനനവാസം അഭ്യരിച്ചിരുന്നതു കാഞ്ഞമായ ഒരു കാര്യമാണോ, തന്റെ മാത്രാവു വിചാരിച്ചിരുന്നതുപോലെ തന്നെ, വരെക്കും വിചാരിച്ചിരുന്നു.

അരങ്ഗരാവാരിക്കുന്ന സംഭ്രംഗംഡാക്കി അവരും വിലമതിച്ചിരുന്നു. ഏന്നിക്കുന്നാലും, അവർക്കും അരങ്ഗരാവാരി പ്രേമം തോന്തിയിൽ നില്ക്കും; ഇതാണും ഏററാവും പ്രധാനപ്പെട്ട സംഗതി. ഈ അഭിപ്രായം അവരും അരങ്ഗരത്തെ ധരിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. അവക്കെട ഒട്ട വിലരെ വാഡിതമായ തീരുമാനം, നാം മുകളിൽ കാണുകയുടെ സംശയമുണ്ട്.

* * * *

ഹിംഗാജോഡു ദാന്നൻ അവന്തിൽ വന്നാഡുന്നു. ദാതിക്കു തുറന്ന വോലുക്കാരി, അരങ്ഗരാവിയും ഒരു വിചിത്രഭാഗംഡായി ഒന്നതു കാണുകയുണ്ടായി; പക്ഷെ, അവളിൽ പ്രത്യേകമായി ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നില്ലെന്നുണ്ടിള്ളു.

“ഹിംഗാജോഡു വന്നിരി അണാ. ഏതാണെ പേപ്പും! മുൻ യിൽ ഒഹിയശുഭഗവ രാത്രിം, ഒരു ചുറികകൊണ്ടിക്കുന്നതു പോലെ നിലവരുത്തു ചുട്ടിശ്ശൊണ്ടും, അതിക്കുന്ന മൂലയിൽ നീനു മരണാനിവേശം” നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.”

അവരും അടക്കാളിലൂടെ വരുന്നതു പറഞ്ഞു.

അതുമുതൽ ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നില്ല. മിയേജോഡുന്നു മുൻ ദശയായിരുന്നു, അന്തിമവും മാറ്റുന്നു വയ്ക്കാതതുമായ നീഡു

യമാന്നും, അടച്ച കുള യീലും സാധിക്കുന്നവക്ക് ഉഴവിക്കാൻ പോലും കഴിത്തിരുന്നില്ല.

അതേ, അദ്ദേഹം തീരുമാനിച്ചു കഴിത്തിരുന്ന ഒരു പ്രാബല്യ മേശപോലെ തോന്തിച്ചിരുന്ന തന്റെ എഴുത്രു മേശ യുടെ മുമ്പിലിരിക്കാതെ, എന്തു മറിയിൽ അദ്ദേഹം ലാരതെക്കാണ്ടാ കുന്ന. അതുകൂടുതലും അതിൽ വല്ലതുഭണ്ടാക്കാൻ.

അദ്ദേഹത്തിന് പല കാഞ്ഞങ്ങളെക്കറിച്ചു്—വളർച്ചയിക്കം കാഞ്ഞങ്ങളെക്കറിച്ചു്—ചിറ്റിക്കാണണായിരുന്നു. തന്റെ ആര്യപാ വിന്റെ അടിത്തടിലുജ്ജീവന്തല്ലോം രേഖപ്പെടുത്താതെ, ഭൂമിയിൽ നിന്നു മറയാൻ ലേശവും അദ്ദേഹം വിചാരിച്ചിരുന്നില്ല. ലോകം തന്റെ ജീവിതത്തെ വിലമതിച്ചുിരുന്നില്ലെങ്കിൽ, (ഇവിടെ വരെക്കയ്യാണു് അദ്ദേഹം ഉദ്ദേശിച്ചുിരുന്നതു്) തന്റെ മരണ തന്റെക്കിലും അവൻ വിലമതിക്കുന്നതാണു്. പക്ഷേ, തന്റെ മനസ്സിലുജ്ജീവിയായിരിക്കുന്നതിനു, ഇവയെപ്പറ്റി യെല്ലാം ചിന്തിച്ചേരുകയാണു്.

കയതരത്തിലുജ്ജീവിയും തകരാടുകൾ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ലഭക്കിക കാഞ്ഞങ്ങളിലുണ്ടായിരുന്നില്ല. തന്റെ സാമാന്യങ്ങളും പണ്ടും, സപാനാവികമായി തന്റെ മാതാവാറിനു ലഭിക്കുന്നാണെന്നു്. അതാ നെപ്പറ്റി തലപുണ്ണാക്കണംഡിയിരുന്നില്ല. അവരെ മനസ്സുവയ്ക്കു തനിനാക്കപ്പാടെ ഭാനംചെയ്യാൻ അദ്ദേഹത്തിനു മൊഹിച്ചണ്ടു്; പക്ഷേ, അതുകൊണ്ടു് ഒരു പ്രയോജനാവും ഉണ്ടാക്കുന്നാലും. തു ടംതെ, തന്റെ അഭിലാശങ്ങളെ മനസ്സുവയ്ക്കും വാലു ഉത്തിഷ്ഠാജ്ജീവാൽ (ഇവിടേയും അദ്ദേഹം വരെക്കയ്യാണദേശിച്ചുിരുന്നതു്;) അവൻ നാക്കൽത്തിൽ ഫോസാലും, നാൻ ത്രിക്കാക്കുന്നില്ല.

കുടുംബം, അദ്ദേഹം മേശയുടെ മുമ്പിലാജും എഴുന്നാൻ തു ടാബി. ആദ്യത്തെ കൗതുക വരെക്കപ്പെട്ടിട്ടും രാജാജും. ഒരു വാക്ക് പോലും വിടംതെ, അതു ചുവടെ പക്കംതാം.

“പ്രിയപ്പെട്ട വരെക,

“എന്റെ മരണം നീംകുളേ വെദനാപ്പുറിക്കുന്നതെന്നു ഞാനും കുറിക്കുന്നു. ഈ വാത്തതെ, നീംകുളേ ഒരു പുണ്യവിരീഞ്ഞേട്ടുടി

സപാഗതം ചെച്ചുണ്ടെന്നാണ്“ എൻറേ ആരുഹം. നിങ്ങളുടെ ജീവിതം മുഴുവൻ, തുടരേഖയ്ക്കു കൈ പുണ്യിരിയായിരിക്കുമ്പോൾ എനിക്കും മഹാദാതാവാണ്. എന്നാൽ സംസംരിക്കുന്നതു മരിച്ചുവന്നുപോലെയാണ്; എന്നതുനാൽ, ഇതു കുറഞ്ഞുള്ള കരം, ഇപ്പോഴം ചലിച്ചു കാണുന്നിരിക്കു യാണ്; എക്കിൽക്കൂടി, ഇപ്പോൾതന്നെ എന്നാൽ മരിച്ചിരിക്കുന്ന — അതേ, മരിച്ചിരിക്കുന്ന! നിങ്ങൾക്കു മാത്രമേ ശായാദിഷ്വാസ നാശി, എന്നെ ജീവിപ്പിക്കാൻ. പക്ഷേ, അതിനു നിശ്ചാരം ഒരു നസ്തിയായിരുന്നില്ല. ഒരു വം നിങ്ങളെ സഹായിക്കുമാറാക്കു!

“എൻറേ ജീവിതം മുഴുവൻ ചെച്ചുപോരാ, എൻറേ ശാഖിലാപ്പണ്ടം ഒരാഴിം മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നില്ലെന്നു”, എനിക്കു കാണാൻ കഴിഞ്ഞു. എനിക്കു സ്നേഹിതക്കുണ്ടായിരുന്നു; പക്ഷേ, അവർ എന്നു ഉപരിപ്പവമായി മാത്രമേ സ്നേഹിച്ചിരുന്നു; ഒരു തുംബം എൻറേ ആര്ഥാവിനെ ശാരിശ്ചത്തിരുന്നില്ല. ഒരു തന്നും അതിൽ ദോഷി, എനിക്കു ഒരു നിമിഷംപോലും സമാധാനം നൽകാത്ത, അതിലെ കൊടിയും ആദർശത്വം കണ്ണപിടിക്കാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല.

“ഹാ, വരെക!

“നിങ്ങളുടെനു” ഒരു വ്യതിയാനമായിരിക്കുമെന്നാണ്, എന്നു സ്വയം കണികയുന്നതു. മറവളുവരേക്കാളികും തുർമ്മദ്ധി നിങ്ങൾക്കുണ്ടാണോ, എന്നാൽ സ്വയം കണ്ണിരുന്നു; പക്ഷേ, എനിക്കു തെററപരിപ്പോരി. മറവളുവരുടെ ശ്രസ്തദ്ധൃതനുംയാണു നിങ്ങൾക്കുണ്ടതു. തന്റെ മുറിയത്ര, തന്നെ സഹായിക്കുണ്ടു കാര്യം നിഃവിച്ഛിന്നുവാരു, ജീവിച്ചിരുന്നുള്ളെങ്കാണ്ടുതന്നെ എന്നു മന്ത്രാജാമാണും ദിവസരുത തുടന്ന ദിവസവും, മുംബു കേഷണ പ്രഭാദി, മിഡി കേഷണാദി, ശാംബാദി, ഉരക്കം, സർവസാധാരണങ്ങളായ താല്പര്യങ്ങൾ, സർവസാധാരണങ്ങളായ തൊഴിലുകൾ, സർവസാധാരണങ്ങളായ സംഭാഷണങ്ങൾ — ഇവകൊണ്ടു ജീവിതം നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇതിനാവേണ്ടി മാത്രം ജീവിക്കുന്നതുണ്ടാം.

“മനഷ്യവർദ്ധമോ? മാ, എൻ്റെ തെവാമേ! മനഷ്യവർദ്ധം! അതു സർവാശാഖാരണമായവരെ വിലമതിക്കുന്നു, അതിന്റെ പ്രവാചകക്കാരെ കല്പുറിയാൻ അതു സന്നഭമാകുന്നു. ഇല്ല, ജീവി! തത്തിൽ മഹത്തായ കമാഡില്ല. അല്ല കാൽഞ്ഞംബാക്കവേണ്ടി—അതായതും, കീടകയൈരിക്കുന്നും” എഴുന്നുള്ളക്കുക, വസ്തും ധരിക്കുക, കേശണം കഴിക്കുക, അമൃതാരം പാകം ചെയ്യുക, അഥവാ റടക്കക, നംകിട്ടാട്ടക, ഇത്യാദി കാൽഞ്ഞംബാക്കവേണ്ടി—ജീവിക്കേണ്ട് ആവശ്യമില്ല. അതുകൊണ്ടു”, നിയമിച്ചുകഴിഞ്ഞു അതും. നിംഫലം വിശ്രപാസിക്കാതെ സംഗതി സംബവിച്ചിരിക്കുന്നു. വരെക, മഹാശാമക്കാതും തോന്നാവള്ളി ഒരു പരിത്രം പ്രണാശം, എനിക്കു നിംഫലോട് തോന്നിയിരുന്നു.

“ഈ എഴുത്തു നിംഫലം വായിക്കുന്നും, എന്നും ഈ ഭൂമിയിൽ ജീവിച്ചിരിപ്പുണ്ടാകില്ല. എനിക്കു മാപ്പുതരണമനുഷ്ഠേക്കാം കമനാ! തെവം നിംഫലക്കും മാപ്പുതയമാറാക്കു! സുവാഹയി ജീവിക്കുക!

എന്നും, സപനം
എന്നും. ഹിന്ദുസാഹും.”

ഓദ്ദേഹം ലറ്റേപ്പുറിൽ അതിഭാഗം എഴുതുകയാണി അസ. പ്രഥമപ്പുറിക്കു ഓദ്ദേഹത്തിന്റെ ആരാധാവിൽ, സ്വാഭാവികമായും അന്താരാസനവും, പദ്ധതി താഴിനാിന്നതിനും.

കയ്യു “അവസാനിച്ചുജുട്ടെനു, അതു ഒരിക്കൽ, രണ്ട് നുബാ, മൂന്നുപ്രാവശ്യം ഓദ്ദേഹം വായിച്ചു. അതിൽ തന്റെ ചിത്തത്തിലും ഇരും ശ്രദ്ധിപ്പം രേഖപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. വരെകയ്യും വ്യസനം തോന്നാം. തനിക്കു നഷ്ടപ്പെട്ടു “എന്നാണെന്നു”, അവരും ഓദ്ദുരാ അറിയുകയും ചെയ്യും.

അന്നവാരം ഹിന്ദുസാഹും മരുന്തു യാത്രാട്ടി; തന്റെ മാതാപിംഗം സമേഖരിക്കം. ഇതു ചൊംഖ കത്താവിയന്നു അതും,

“നിംഫലക്കു മനസ്സിലാക്കാൻ അശാഖ്യമായ താളിപ്പുണ്ടാണെ, എൻ്റെ വികാരങ്ങൾും, നിംഫലോട് അകട്ടീപ്പിക്കുന്നതിനു തടസ്സം

മായി ഭേദിച്ചിരുന്നാണെൻ്ത്, എന്ന് നിംഫലെ സ്റ്റൂഹിക്കന്മാരെല്ലോ വിഹാരിച്ചുപോകുവും; ശാൻ നിംഫലെ സ്റ്റൂഹിക്കന്മാരും; നിംഫലും എന്ന സ്റ്റൂഹിച്ചിരുന്ന എന്നും എനിക്കരിയാം.

“ഈ വാത്രം നിംഫലെ നെന്നരാശ്യക്കണ്ണിൽ നിപതിപ്പിക്കു മെന്നാളുള്ളകൊണ്ടും, ശാൻ വളരെ ദയപ്പെട്ടനാ. പാക്ഷ, എന്നു ചെഞ്ഞാം! സ്റ്റൂഹത്തിനാ”, എന്ന ജീവിച്ചിരിക്കാൻ ഫ്രോസ്പീക്കന്തിനു ശക്തിയില്ല. എന്നാം തിലങ്കട ഏദയദ്ദേശിൽ കടക്കുവാളുന്ന, തൃട്ടതൽ ഉന്നതമായ ഒക്കരം സ്റ്റൂഹഡണ്ടും. പക്ഷേ, അതിനും ശാന്താവം ലഭിക്കാണ്ണയാൽ, അതും എദയ ഔദ്ധൂലക്ഷ്മിതന്നെന്ന നാശമെടുന്നു. എൻ്റെ സാമാന്യവും പണം മും, ശാൻ നിംഫലാക്ക ഭാനം ചെഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഈ കന്തു നിംഫലാ വായിക്കുവോഡ, ഈ ഭൂമിയിൽ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതല്ല ശാൻ. നിംഫലുടെ ഭിംബം ദെയൽംഗമെന്തും സഹിക്കാൻ വേണ്ട ശക്തി, നിംഫലാ ശേവരിക്കുന്നും.

എന്നും,
നിംഫലുടെ മിക്കേൽ.”

ഈ എഴുത്തും കനിലധികം പ്രാവശ്യം അദ്ദേഹം വായിച്ചു നോക്കി. അതു ഏദയസ്പുഷ്ഠം, ഉന്നതവുമാണെന്നും അദ്ദേഹ തനിനു തോന്നാം.

പിന്നീടും അദ്ദേഹം, അനേകം ലെററ്റ് പേപ്പുടക്കിളച്ചതും, അവയിലോരോന്നാണില്ലും ചില വരികൾ, തന്റെ പല സ്റ്റൂഹിത റാക്കമെഴുതി. എല്ലാറാറിലും ഉള്ളടക്കം കൗതുന്നു; കാര്യത്വാർഹം ചുരുക്കം മാത്രം! അതു താഴെ ചേത്തിരിക്കുന്ന റിതിയിലാ യിരുന്നു;

“എൻ്റെ സ്റ്റൂഹിതനായ എച്ചും;.....

നിംഫലാ ഈ കരുതു വായിക്കുവോഡ. ശാൻ ഈ ഭൂമിയിലുണ്ടായിരിക്കും. പ്രഥമവും കീർത്തിയും ഇല്ലംത ഒരു ജീവിതം, മഹാ കൃത്യപദ്ധോട്ടക്കുടാത്ത ഒരു ജീവിതം. ഒരു കൈനോട്ടിപ്പിനോളംതന്നെ വിലചുണ്ടുമ്പോൾ. അതുകൊണ്ടും, അപ്പാരം കഴിക്കു

നിരീക്ഷന്തുപോലെ, അത് സുവമായം അക്കൗമിക്കാണു്, എങ്ങനെ മരിക്കുന്നതു്.

എന്നു്, റാംകൃഷ്ണ
ഹീയേസാവു്.”

ചപാതികർക്കളും ക്രത്തക്കളിലുംമുഴുവിൽ (ഈവർ ക്രിയികം പേരുണ്ടായിരുന്നു). അദ്ദേഹം മേശജൂഡ് ഫൊറിൽ നിന്നുണ്ടായാണ്. അദ്ദേഹത്തിൻറെ കുറവിലും കൂടുതും, ആ ഗും യും വിയർപ്പുകൊണ്ട് നന്നത്തിരുന്നു. എന്നാലും, ഫോക്കറിൽ നിന്നും കൈലേശസ്ഥാനത്തിൽ ഇടച്ചുകൂട്ടിയാണ്, അദ്ദേഹം ഒരുപെട്ടിപ്പ്. മരിക്കാൻ നിശ്ചയിച്ചു കഴിത്താൻ, ഇത്തരം കൂതൃപ്പാളിപ്പുറി ചീറ്റിക്കുന്നതല്ലപ്പോ.

* * * *

ഹീയേസാവു ക്രത്തകൾ കവറകളിലാക്കി, മേൽവിലാസ നംബലുള്ളതിൽക്കൊണ്ട് തെരവിലിറിക്കി. സമീപമുള്ള ഒരു പോസ്റ്റ് ഹീസിൽനിന്നു് അദ്ദേഹം കുറയ്യികം സ്ഥാനപ്പെടുകയും വാദി, കവ രകളിലേംട്ടിച്ചു. അനന്തരം, എഴുത്തുപെട്ടിയുടെ സമീപം ചെന്നു് അവയോഗാനായി; സംശയം കൂടംതെ, ഉറച്ച കരഞ്ഞാ കൂട്ടിത്തന്നെ, അതിലിട്ടക്കാണും ചെയ്തു. ഒരുപ്പൻ, മാറ്റാൻ പാടി പ്ലാത് ഒരു നിശ്ചയത്തിൽ എത്തിച്ചേര്ക്കാൻ പാനെ, നില്ലാര കാഞ്ഞപ്പള്ളി അധാരം വകവിള്ളുന്നതല്ലപ്പേണ്ടു്.

അദ്ദേഹം വീട്ടിലേജ്ജു തിരിച്ചുപ്പാണു്.

വഴിക്കവച്ചു് അദ്ദേഹം ധാരാളം പേരെ കാഞ്ഞുട്ടക്കാണായി. അവർ അദ്ദേഹത്തിൽ ധാരാളം താപസ്ത്രവും കാണിക്കാത്തയാണു കുന്നാപോയതു്. ലോകവും, അതിയുള്ള സാധാരണവും വന്നു വുമായ ജീവിതവും, തന്നിൽനിന്നും അകന്നാക്കാൻ ഫോക്കന്നതായി അദ്ദേഹത്തിനു തോന്തി. മനഃപ്രവർത്തന ആ വലുതായ കൂടും ബന്ധിലെ കരംഗമല്ല താനെന്നും, അദ്ദേഹം അപ്പും വിചാരി കാതിക്കാനില്ല.

* * * *

ഹിയേസോവ വീട്ടിലെത്തി തന്റെ മറിയിൽ കയറി, അതി നെറു വാതിൽ ശാടച്ചുപുട്ടി. മേരു താന്നു ഒരു കൈക്കൊണ്ടാക്കി കൂത്തു തുടച്ച ശേഷം, അതു പരിശോധിച്ച്. അതിൽ നരക്കേടാ നാമില്ലെന്നുകണ്ടു, അദ്ദേഹം അതിൽ ആരു⁹ ഉണ്ടക്കളിട്ടു നിന്നു,¹⁰ അതു മേശപ്പുറഞ്ഞവച്ച്.

അദ്ദേഹം വിചാരിച്ചു:

“ഇതാ, എല്ലാം തയ്യാറായി—എല്ലാം തയ്യാറായി! എൻ്റെ കയ്യുടെ കരനക്കെബും, ഇതിനെറു കുണ്ണിയിൽ ഒരു ചെറിയ ശാഖ കിലും മാത്രം മതി, ജീവിതത്തേരും അതിനെറു സകല തീരാപ്പള്ളി പുള്ളേരും ഉത്സാഹപുള്ളേരും അവാസാനിപ്പിക്കാൻ. അതെത്തു എഴുപ്പുമായ ഒരു കാരൂമാണാ?”

ഈ ഭര്ത്താ എറു എഴുപ്പുത്തിൽ തീരക്കാനിക്കാമെന്നാജ്ഞ വച്ചാരം, ഹിയേസോവിനെ സന്തോഷിപ്പിക്കുണ്ടായി. കൈ തേരാക്കെടുത്തു¹¹ ശാദ്ദേഹം, തന്റെ ചെന്നാഡു ചേരുത്തുപിടിച്ചു. പിന്നീട് മുരു മാറി; തന്മാലം വെടിവെച്ചില്ല. അതിൽ തന്ത്രപററി, വീണ്ടെം ജീവിക്കാനിടവരാതിരിക്കാൻ, അദ്ദേഹം ഒന്ന പരിക്കിച്ചു നോക്കുക മാത്രമായിരുന്നു. “ശാശ്വതന്” എന്ന ശ്രദ്ധിച്ചുകൊണ്ടു, അദ്ദേഹം ആ കൈതേരാക്കു മേശപ്പുറഞ്ഞ വജ്രം പെറ്റു.

എത്രു കാരണങ്ങളാൽ, തന്റെ ജീവിത സംഭാഷണക്കു ഇഴ വാർ ഒന്ന നിറുപ്പണം ചെയ്തുനേരംകാണും, അദ്ദേഹത്തിനു¹² ആരുഹ മണഡായാി. ഇത്തരം സമ്പർക്കങ്ങളിൽ, ഇന്നുവെന്ന ചെയ്യാവജ്ഞിയും സം ധാരണക്കായ ഒരു പ്രാപ്തത്തിജ്ഞമാണെല്ലാ. നാം എത്രക്കിലും ഒന്നി നും ധാരാ പരിജ്ഞാനാം, നാം എങ്കിനെന്നയാണു വിട്ടുവിരീഞ്ഞ നുതനനു വ്യക്തമായി കമ്പ്യൂഡിലാക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നതാണു.

അദ്ദേഹം ആ മറിയിൽ ലാത്തിത്തുടക്കാി. ഒരു ചീതുന്നതുടക്കാം മറൊരായ ചീതും, അദ്ദേഹത്തിനെറു കമ്പ്യൂഡിനു മുമ്പിലുടെ കടന്നാവോയി. പല വിവിധിതങ്ങളും മുഖ്യപ്രക്രിയകൾ ആവരിൽ ഇണ്ടായിരുന്നുകെല്ലുന്ന പരിജ്ഞനില്ല. എന്നിനന്നാലും, പരി

ആമം, നിശ്ചയം, ബലം എന്നീവുള്ളടക്കി, ധാരാളമായി അവയിലെ സംഭവങ്ങൾ. ഇവയെല്ലാം ഫൂശായി, തന്റെ അന്തിമപ്രാസരങ്ങൾ ടുട്ടു സന്ദരിച്ചപ്രതിശേഷം⁹ ആണ്ടുപോകുന്നതാണ്,

ആ ലാത്തൽ റണ്ടുമൺിക്കുട്ടി നീറ്റി.

•സുജുൻ ഉഡിച്ചു. തെരുവുവിളക്കളുണ്ടെന്നു.

അദ്ദേഹത്തിന് വിശദപ്പേരോന്നീ. അതു വിചിത്രംതന്നെ പക്ഷേ, ഏതു പറഞ്ഞാലും അതിൽ വാസ്തവത്തിൽ വിചിത്രമായ കണ്ണംതന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശരീരം, ഒരു യൈക്രമാധ പരീക്ഷയ്ക്ക് വിഡേയമായിരിക്കുന്നു¹⁰. അല്ലോ മനി കൂടുകളിൽ, അതു¹¹ ഒരു ജീവിതകാലം മുഴുവൻ ജീവിച്ചിരുന്നു. കൂടംതെ, രാവിലെത്തെ മാട്ടിനുച്ചിക്ക്ലേമല്ലാതെ, ശാന്നി¹² കണ്ണം തന്നെ അദ്ദേഹം കുഞ്ചിച്ചിരുന്നമില്ല.

ഉന്നതമായ ധാരാതൊന്നമില്ലാതെ, കേവലം മുഗ്ഗിയമായ, ആ മോഹം മുള്ളിപ്പേട്ടതുന്നതിനു¹³ ആദ്യം അദ്ദേഹം സന്നദ്ധനല്ലായിരുന്നു. മരണത്തിനു¹⁴ എത്താൻ മനിക്കൂടുകൾക്കും, കയുപക്ഷേ, അല്ലോ മിനിട്ടകൾക്കു മനു¹⁵, ആഹാരത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുന്നതിൽ എന്നോ ഒരു ചൊരുതുമില്ലായ്ക്കുണ്ടെന്നും, അദ്ദേഹത്തിനു തോന്നീ. എന്നാൽ, തന്റെ ആഹാരസാധനങ്ങൾ വച്ചിരുന്ന ആ ചെറിയ ചുമലരമാരിയിൽ, തനിക്കു തോന്നിയ ശാന്നിവാസ്തമായ ആക്ഷണിക്കും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആത്മാരിയത്രുണ്ടെന്ന ജയിക്കുകളാണ്.

അശ്വേരം അതു ഇരുന്നു. ഉടനെതന്നെ അതൃധികമായ ദേഹത്തുടക്കടക്കി അദ്ദേഹം മറിയുടെ മറുപ്പു അബാസ്തുള്ള ചുവരിനു സമീപത്തെല്ലു¹⁶, പുരക്കാട്ടു ചാട്ടകളും ചെല്ലു.

അതു ചുമരവമാരിയിൽനിന്നു¹⁷ ഒരു ചുണ്ണാലി പുറത്തുചാടി; അതു¹⁸ ആ മറിയുടെ ഒരു മുലയിലുള്ള പൊരുത്തിലേല്ലു, പാണ്ട പോയി.

ചുണ്ണാലിക്കുളി വളരെ യേദ്ദുപ്പെട്ടിരുന്ന അദ്ദേഹം.

ഇതുകൂം നീറ്റിപ്പാരമായ ഒരു അത്രവിനെ, തന്റെ നീലയിലും ഒരു ഒന്നാശ്വനു പേട്ടിക്കുന്നതു കുറെ പോരായ്ക്കുന്നതു¹⁹ അദ്ദേ

വാത്തിൽ തോന്നാതിങ്ങനില്ല; എന്നാലും, ചുണ്ടച്ചീകരിക്കേ പേടി യാണെങ്കിലും തന്റെ അ ഭൂ സാ ന ചാരി ശത്രു—മരണ തതിന്റെ പട്ടികപ്പേരും താൻ കണ്ണ ശത്രു—ശാരിന്റെ മാളി തതിൽ കേരിപ്പോകുന്നതുവരെ, അദ്ദേഹം ആ ചുമരിനു സമീപം തന്നെ നിന്നതേയുള്ളിൽ.

പിന്നീടു് അദ്ദേഹം ആ ചുമരവമാരിയെ സമീപിച്ചു. കുറേ സംസ്കാരം, ഇന്ന ക്ഷയതരം ചാളിമത്സ്യവും, പാതി നിറങ്ങിക്കുന്ന ഒരു ബിൾഫർക്കപ്പീഡിയും, വോഡ്‌കമ്പ്യൂം നിറങ്ങിക്കുന്ന ഒരു ചെറിയ കുപ്പിയുമെടുത്തു. അദ്ദേഹം ഇവയെല്ലാം മേരപ്പുറത്തു നിറ തിവാച്ചു. അനന്തരം കുറേ വോഡ്‌ക കിടിച്ചു. അപ്പോൾ നല്ല വിശദ്ധൈ തൊന്തി. നാൽക്കു ക്കുണ്ണം കഴിക്കാൻ തുടങ്ങി.

“ഹതെഞ്ചുംതന്നെ കാഞ്ഞതിന്റെ കിടപ്പിനെ മാറ്റുന്നില്ല.”

അദ്ദേഹം വിചാരിച്ചു.

അദ്ദേഹം ഒരു മെഴുകതിരി കത്തിച്ചു.

കുറേ ക്കുണ്ണം തോന്നാതിങ്ങനുതുക്കാണ്ടു്, ഒരു ചാങ്ങക്കുന്നര യീൽ ചെന്നിങ്ങനു് അദ്ദേഹം ചിന്തിച്ചുതുടങ്ങി. അതെ കാഞ്ഞ തെന്നപ്പുറം തന്നെ—ശാതായ്മയു്, തന്റെ കഴിവെന്തെന്നും, തന്റെക്കുണ്ണവീക്കാൻ സാധിക്കാതെവരുന്ന ഭാവി ജീവിതതേന്നും കുറിച്ചുതന്നെ—അദ്ദേഹം വിചാരിച്ചുകൊണ്ടുകൊണ്ടു.

* * * *

പ്രിററ ടിവസം.

രാവിലെ സൗതുമന്മാ.

ഒരു വാദിയ അന്ത്യാളിക്കും, നാഡേശാഖ പാത്തിക്കുന്ന ഭവന തന്റെന്നു ഇന്നുംഡിരിക്കി വന്ന കൂടിയിട്ടണ്ടു്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കരുതുക്കാം ലഭിച്ചിരുന്ന സ്ഥാപിതക്കാരല്ലാവക്കം, അവിടെ ഹാജരാഡായിക്കുന്നു. പ്രത്യേകസ്ഥ വിഷയം സ്ഥാപിച്ചിക്കുന്ന വന്ന ദൈഡിംട്ടുടി, വരെ ഒട്ടിയെന്നതാണു് ശാഖാവിക്കുന്നു. വിളറി ക്കുണ്ണാഡിച്ചിട്ടണാക്കായിരുന്ന അവർ. ഹിംഗശൈഖാവിന്റെ അമ്മായും, സഭാദാരിയും പാതി സേവായംകെട്ട സ്ഥിതിയിൽ, ഒരു വണ്ണം

ആൻ കേരിയാണ് അവിടെ വന്നിരക്കിയതു്. വീട്ടുമസ്യൻ, ഒരു പോലീസുകാർ, ഡിസ്ട്രിക്ട് ഓഫീസുകൾ—ഇവയും സന്നിഹി തരായിരുന്നു.

വ്യസനകരമായ ആ സംഭവം എല്ലാവരും അറിഞ്ഞിരുന്നു. ആയതിനാൽ, ആ ഫർത്തിയുടെ വാതിൽ തുരക്കുന്നതിനും പരീക്ഷ കരാക്ക്, ആകും ഒക്കെയില്ല; അവർ ഒരു കൊല്ലുനെ വിളിച്ചു വരത്തി, അതു തുരക്കാൻ അവനോട് പറഞ്ഞുകയാണോ ആണു്.

കൊല്ലുൻ പൂട്ട കുത്തിത്തുറാനുകൊണ്ടിരിക്കയാവിയെന്നു. ശാ ഫ്ലൂഡ് ആ ഇടനാഴിയിൽ, താണ സ്വപരത്തിലുണ്ടു് ഒരു സംഭാഷണം നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നു.

ആ സംഭവം താൻ മുതീക്ഷിച്ചിരുന്നതു തന്നെയെന്നു, എല്ലാം ചെയ്യാൻ തുസലില്ലാത്തവനാണ ഫിയേസോവേസം ആ വീട്ടുമസ്യൻ പറഞ്ഞു.

മിസ്റ്റീ ഇൻബുക്ക്, വീട്ടുമസ്യൻറെ അഭിപ്രായങ്ങളും ദോഷിച്ചു.

“അംതെ;”—അഞ്ചുവിം പറഞ്ഞു: “ഇന്തെന്നെല്ലാവരവസാനം അയാൾക്കു വന്നു മതിയാണു. പോലീസു് ഫ്ലൂഡ് നിൽക്കുന്ന ഒരു ദിവസം അയാളിടെ നടത്താൻ സൃഷ്ടിക്കുന്നിരിക്കയാവിയെന്നു.”

പോലീസുകാരുടെ നോട്ടം പതിഞ്ഞിട്ടുള്ളവരെല്ലാം തന്നെ, ആരംഭിച്ച ചെണ്ണു തീരു എന്നായിരുന്നു, അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായമെന്ന തോന്തിപ്പോക്കം.

വരെക്കു കരഞ്ഞുകൊണ്ടു്, താനാണു് ആ ഭൗമരണത്തിനു കുറഞ്ഞാക്കാറി എന്നു സ്വയം കുറഞ്ഞുചെന്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നണ്ണായിരുന്നു.

മറ്റുള്ളവർക്കെല്ലാം സംഭേദം തോന്തിയിരുന്നു. ഫിയേസോ വു് ഇപ്പോൾ പ്രവർത്തിച്ചു മതിയാണു എന്നുണ്ടു് ആശയം, അവരിൽ ക്രമാന്വിഷ്ടവക്കുന്നാണെന്നായിരുന്നു.

“അഞ്ചുവേനു്”—കൊല്ലുൻ ഡിസ്ട്രിക്ട് ഇൻബുക്കുക്കുടെ നേർക്കു തിരിഞ്ഞു: “എല്ലാം തജ്ജാഗായി.”

ഇൻസ്പെക്ടർ വാതിലിന്റെ പിടിയിൽ പിടിച്ച്, അതു സ്ക്രിപ്റ്റ് തുറന്നു അകത്തു പ്രവേശിച്ച്. അതു ഇടനാഴിയിൽ നിന്നൊരു ഒന്നാവരല്ലോ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിന്നാലെ കയറകയും ചെയ്യു.

സകലം, തന്മരി കണ്ണ ചിത്രമിമിത്തം, ഒരു നിമിഷത്തോന്തരയ്ക്കും സ്ഥാപിച്ച നിന്നാവോയി. ഒരു തീക്കണ്ണം ഓൺ മനസ്സിലോ കണ്ണ കഴിഞ്ഞില്ല.

കൈ ചാങ്കക്കാരയിൽ, മേശയുടെ അടിയിലേജ്ജും വലിയ ബൃംഗബുക്കളോടുള്ള തന്റെ കാലുകൾ താട്ടിവച്ചുകൊണ്ടും, ഫോഡേസാവു കിടക്കുന്നു. കണ്ണരായുടെ മാറിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശീരസ്സും വിത്രുമിക്കുന്നു. ഒരു വശത്തേക്കും പരിഞ്ഞു കിടക്കുന്നുണ്ടും. ഒരു ഏകദേശാക്കും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹിപ്പിക്കുന്നും മേശ മേലുണ്ടും.

ഓവിടെക്കുള്ള വിചിത്രമായ സംഗതി, രക്തത്തിന്റെ യാത്രയും ഓവിടെക്കെയ്ക്കുമില്ലായിരുന്ന എന്നാളുടെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഖം വിളിറിയല്ല ഇരുന്നിരുന്നതും; ചെമരാണും, നെററിയിൽ വിയർപ്പണംായിരുന്ന എന്നും തോന്തി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ റീണീസ് തലവട്ടി, ഒരു വശത്തേക്കും ഒന്തിയില്ലാത്ത റീതി റീപ് വിണ്ണ കിടക്കുന്നതായിരുന്നു.

“അദ്ദേഹം ശ്രദ്ധാ വിടുന്നാണെല്ലോ!”

കടലിലെ തിരിപ്പുള്ളിയല്ലും ചൊംഞ്ചിയും താണ്ടംകൊണ്ടിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശക്തിയേറിയ തോഴ്ക്കും കണ്ടും പറഞ്ഞുണ്ടാണും.

“അദ്ദേഹം ശ്രദ്ധാ വിടുന്നു!—അദ്ദേഹം ശ്രദ്ധാ വിടുന്നു!”

“മീസുക്കും” ഇൻസ്പെക്ടറുടെ നായകത്പത്തിന്റെ കീഴിൽ, ഓവിടെക്കുള്ള അഭ്യർത്ഥിച്ചു പറഞ്ഞുണ്ടായി..

തന്റെ തൊഴിൽനിമിത്തം, അതു ഇൻസ്പെക്ടർ മരിച്ചവരെ ദയമില്ലായിരുന്നു. അതിനാൽ, അദ്ദേഹം ആ മേശയുടെ അടക്കത്തും ചെന്നു. ചെന്നുന്നും അദ്ദേഹം പുരുക്കാട്ടു മാട്ടുകയും ചെയ്യു.

“മീയേസോവും” ഏഴുനേരും. അദ്ദേഹം ഒന്നു നിവന്നന്നിന്നു, കണ്ണുകും തിരുന്നിക്കൊണ്ടും, തന്റെ അതിമിക്കളെ ഒന്നു സ്ക്രിപ്റ്റ്

ഒന്നാണ്. കാൽമെന്താബന്നാം അദ്ദേഹത്തിനു മനസ്സിലായിരുന്നില്ല; പ്രത്യുക്ഷമായിരുന്നു അക്കാറും.

നശിച്ചപോട്ടു കാൽമെന്തും? അതോ, എന്ന് സ്വന്തം കാണകയാണോ?

ഉറക്കംമതിയാക്കാതെ ഒരു സ്വർത്തിലാണ് അദ്ദേഹം ചോഡിച്ചതും.

“മിസ്റ്റർ ഹിയേഗോവിൻു്” — ഡാക്ടറുടുക്കും ഇൻഡ്യുസ്റ്റ്രിൽ പറയുകയാണ്. “നിങ്ങൾ ആര്യമഹത്യ ചെയ്യാൻ പോകുന്ന എന്ന നീ ഒഴിവുടെ സ്നേഹിതന്മാരെല്ലാമെഴുതിയയച്ചിരുന്നെല്ലോ. ഇന്ത്യൻ യൂദ്ധ ഒരു കാൽത്തിൽ നേരംവോക്സ് കാണിക്കുന്നതു നന്ദി, നീ ഒരംക്കാർത്തിനുത്തരം പറയേണ്ടതംയും വന്നേയുള്ളും”

ശാഫ്പൂർ ഹിയേഗോവിൻു് എല്ലാം ഒന്നാംവന്നു.

“നശിച്ചപോട്ടു! അതേ; എന്ന് ഉറങ്ങിപ്പോരുത്തെല്ലാം കൊണ്ടും”

തന്റെ ശിരസ്സിൽ പിടിച്ചുകൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതും, അദ്ദേഹം തുടന്നു:

“കൊണ്ടിട്ടും; അതു വിശിഷ്ടതയാണെന്നും ഒരാൺനും.”

*

*

*

*

ഓന്ന് അദ്ദേഹത്തിനു ഫേശവും വിചാരയ്ക്കായിരുന്നില്ല, മരിക്കണമെന്നോ. നമ്പ്പുകൾക്കും, ഒരു കരംതെപ്പോലെ, തന്റെ തലേഖിവാസത്തെ ഭാവം, അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്നു് എടുത്തുകളഞ്ഞിരുന്നു.

ഇൻഡ്യുസ്റ്റ്രി ഗൗർവ്വങ്ങളായിരുന്നു പുറത്തെല്ലാംപോയി. ചും പീസുക്കാരും പോയി. ഹിയേഗോവിന്റെ മീതുനീം മരണ തന്ത്രിന്തനിന്നു് ശുദ്ധീരം അത്രുതകരമായി ഒക്സൈപ്പുട്ടതിൽ, അദ്ദേഹത്തെ ഓന്നാക്കുമാറിക്കാൻ അവിടെന്നുണ്ടായിരുന്നു.

*

*

*

*

ജാന്മത്തിൽ അഞ്ചു മാസമുണ്ടായി.

മെഖലയും രാവിലെ ഒപ്പത്തമനിക്കു ഹിയേസോവും ഒരു അധിക്ഷിതിലേജ്ഞു പോകുന്നതും, ഉച്ചതിരിഞ്ഞ മുന്നമനിക്കു തിരി ചുവങ്ങുന്നതും കാണാമായിരുന്നു.

പരിഷ്കൃതതരിതിയിലാണ് അദ്ദേഹം വസ്തും ധരിച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹം തലച്ചടി തുംബുചെപ്പിരുന്നു. ഒരു ബൊലർ തൊപ്പിയാണ് അദ്ദേഹം ധരിക്കാറും. തന്നോക്കാം കേമനാക്കാൻ ഒരാ രക്ഷ സംബന്ധമെല്ലാം, ഒരുക്കം അദ്ദേഹം തിരി ബോഡ്യമായി. അപ്പനെ അദ്ദേഹം, ആ വാഴുതക്കു വഴിപ്പെട്ടു്, ഒരു അധിക്ഷിതി ജോലി സ്വീകരിച്ചു്, സാധാരണ മനഃപൂരണപ്പാലെ ജീവിക്കാൻ മുട്ടണിയിരിക്കുമ്പോൾ.

ഈപ്പോൾ അദ്ദേഹം വരെകയോടു തന്നെ കദ്യാണം കഴിക്കാനാവശ്യപ്പെട്ടുകയാണെങ്കിൽ, അതിനവാ വിശ്രായം പരായനതെല്ലാം, ഒരു വന്തമാനം പരന്നിട്ടിണ്ണായിരുന്നു. അവളോടുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ പണ്ഡത്തിൽ മുഖ്യം അപ്പോഴും നിലനിന്നു വരുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

അപ്പനെ അദ്ദേഹം അവശ്യപ്പെട്ടുകയും, ആ വിവാഹം നടക്കയും ചെപ്പിരുന്നിരിക്കും. ●

ആര്യം പരക്കൽ

(ഹൃദീഷ്കമ)

“കൊക്കാരൻ”³ എന്ന മുസീഖ് റോവലിന്റെ കർത്താവാണ്, ലീറാം ഓഫ് ഇഹിത്ടു. അതി സമർപ്പണായ ശുന്നാത്ത ഒരു മെരുക്കമാകാറുണ്ട്. 1897-ൽ, ഓയർ ലണ്ടിലാണ് ആനന്ദം. ഒരു കമ്പ്യൂണിസ്റ്റ് രജകാരനാണ്. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രകൃതി ഷൈവിതനിരീക്ഷണ കമകളിൽ കണ്ണാണ്, ഇവിടെ ^{രി} തജജമചെങ്കിട്ടിട്ടില്ലെന്ന്,

പറിയ്ക്കുന്ന വന്നപ്പോൾ കിടന്ന പദ്ധതിയെത്തും അല്ലക്കുന്നിരഞ്ഞതും മായ വയ്ക്കുന്ന തൃടിപ്പിലേപ്പോലും, അവൻ തിരുക്കയണംകായി. ഷ്ട്രീകുളങ്ങോട്ടുടർന്ന് ആ ദട്ടത്തോടിന്റെ ഉണ്ണണ്ണിയ ക്ലോസ്സിലെ ക്ലീടി ഏകാന്തിത്തിന്ന് നോക്കി. അവന്നപ്പോൾ, സ്പന്നം ശരീര തിരിക്കുന്ന ശംഖം തിന്നുന്നതു പോലെജുഡി തോന്തിയയ്ക്കും:

പാറയുടെ ചാരനിറമായിരുന്ന അവന്നേരും:

ചീനാട്ട് അവൻ അതിനേരും ഒരുബന്ധത്തിൽ മറ്റൊരുവരെ മാത്തിനടന്നാനോക്കി. പറക്കാതെ, മാതാപിതാക്കന്നായുടെ സമീപമത്തുവാനുള്ള മാർഗ്ഗമാലോചിച്ചുകൊണ്ട്”, അത്തിനെ തിരുന്ന ചാരനിറുള്ള നീണ്ട കാലുകൾ ഘളിത്തമായി നീംപത്തു കൊടു, ശവവൻ നടന്നു. പക്ഷേ, അവനേരും ഹാരോ വശത്തും കീഴിൽ, സച്ചുടുള്ള കിഴുക്കാൻമുഖായ ചരിവിൽ, ആ പാറ അവസാനാച്ചുംകുന്ന.

അവന്നേരും മാതാപിതാക്കന്നായുടെയും ഇടപ്പും, അഗം ധനും ചാംഗുളയുറയ്ക്കുന്ന ഒരു ശ്രദ്ധാഭുംകായിരുന്നു. ആ പാറ യുടെ ചടക്ക ചുണ്ടാരുള്ളതാണ് നടന്നപോധാരി, നിഃവാഹമാണും പറ ക്കാതെ ശിവയുടെ ശാടക്കലേത്താം. എന്നാലും, അവിടെ എല്ലാ സ്ത്രീ നടക്കാനും അവിടെ പാറയില്ല; തന്നെ ഒരു ഇംഗ്ലീഷ്. മുകളിൽ കണ്ണംതന്നെ കാണാൻ കഴിഞ്ഞില്ല.

കിഴുക്കാൻ മുക്കായിരുന്ന ചരിവും. അതിനേരും ഉച്ചി, കീ ശില്പിയുള്ള കടലിനേക്കാം, ഒക്കെങ്കുണ്ടും, ഒക്കെങ്കുണ്ടും.

പാറയുടെ വക്രത്തും സാവധാനം അരാൻ നടന്നു. അന്നും ഒരു ഒരു കാൽ, ചിറകിനിടയിൽ ഒളിച്ചുവച്ചു്, കറാബാലീൽ നീനുകൊണ്ടു്, ഒറിക്കണ്ണുചുവച്ചു്, ഒറിക്കണ്ണുവാൻമുള്ള ഉറച്ചാനും അഭിനാശി. എന്നിട്ട്, അവൻ കണ്ണഭാവം കുറഞ്ഞില്ല.

സ്പന്നം തലകും കഴുതിൽ ചാഞ്ചുവച്ചു്, ചെട്ടും ശമ്പളാം ശമ്പളാംരിയും ആ ശമ്പളാംരിൽ ചുവങ്ങിക്കിടക്കുന്നതും, അവൻ കാണാക്കുംകായി. തിരുന്ന വൈഴ്വാരി ചുരുക്കുള്ളും മുഖാലുകൾ പ്രിഞ്ചി തുമാരിക്കൊണ്ടു്, പിതാവു് അവിടെ ഇരിപ്പുണ്ണക്കായിരുന്നു.

അവൻ‌നു മാതാപുംഗത്വമേ അവന്നു നോക്കിക്കാണ്ടിരുന്നു. ആ സമയത്തിലെ ഒരു ചെറിയ ഫെറിൽ, തന്റെ വെള്ളം നെഞ്ചു മുന്നോട്ടുനിച്ചുകൊണ്ടാണ്, അവശ്യം നിന്നുന്നതു. ഈ ഷ്ടീറ്റജൂഡ്, അവശ്യം തന്റെ കാർഷിക്കലുണ്ടായിരുന്നു ഒരു മത്സ്യത്തെ കൊതി വിഴുങ്ങുകയും, അന്നത്തെ കൊക്കിന്റെ കാരണം വശവും പാഠവിൽ ഉറപ്പുകളും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു.

ആ ആഹാരംകണ്ട്, അവൻ ഉന്നതനായിട്ടും അപ്പേരും കൊതി വിഴുങ്ങുവാം, കൊക്കരച്ചു മുച്ചു ത്രിം നാം, അവൻ അതിയായി ആഗ്രഹിക്കുകയാണെന്നു.

അവൻ പത്രക്കു കൊണ്ടു കരസ്ത. അവന്റെ അധികാരം കരഞ്ഞു. അവശ്യം അവന്നു നോക്കുകയും ചെയ്തു.

“ഹ, ഹ, ഹ.....”

തന്നീക്കണ്ട് ആഹാരം കൊണ്ടുവന്നു തന്നുണ്ടായി, അവൻ കുറയുകൊണ്ട്, അവഭ്രാട്ട് ശ്രദ്ധപ്പെട്ടിരുന്നുണ്ട്.

“ഹാ ഉണ്ട്—എ.....”

ആക്ഷേപാസപരത്തിൽ അവശ്യം മുഹമ്മദിനാളി.

പിന്നേയും അവൻദയനായിയാംവിധിയം കരഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു.

ഒരു മിനിട്ടുനും കഴിഞ്ഞപ്പോൾ, അവൻ സന്ദേഹം കൊണ്ട് ആർക്കുകയായി; കാരാനം, ഒരുക്കും മീൻ കൊതിയേ ദുരുക്കൊണ്ട് അവശ്യം അവന്റെ നേരെ പറന്നവനിരിക്കും! പാറയിൽ കാൽ തട്ടിനോക്കി, അവളുടെ ഏറ്റവും ശബ്ദകലേഖനി സ്ഥലത്തെത്താൻ, അവൻ അത്യാർത്ഥിപ്പിച്ചു. മുന്നോട്ട് തലനീട്ടി. പകേഡി, അവശ്യം എത്ര ചെയ്യുന്നോടു അവനും എത്രിരുത്താണെന്നും അവശ്യം പാറയുടെ മുമ്പിൽ എത്രതീയപ്പോൾ, പറക്കൽ നിരത്തി; എന്നീടും, നീർജ്ജവിമാനി മുമ്പിക്കിടക്കുന്ന കാലുകളോടുള്ളി, അവന്റെ കൊക്കിനു ശ്രാദ്ധയും എത്രത്തിപ്പിടിക്കാവുന്ന കൂറങ്ങിൽ, തന്റെ കൊക്കിൽ മത്സ്യക്കല്ലും വച്ചുകൊണ്ട്, ആ കഴിയുടെ കീഴെ നിന്നുകളഞ്ഞു!

അവൻ അതുകൊണ്ട്, ഒരു നിമിഷം നിന്നുപോയി.

ജോർജ്ജിനറു അന്വേഷണം
(ഈ. കുമാരൻ)

കിങ്ങ് സുപ്രസിദ്ധനായ ഇല്ലോച്ച ചെരുകമാളിത്താൻ^o, മുഹമ്മദി അമേരിയൻ^o; ഇന്ത്യപതാം ദൈവസ്ഥലിലെ കമാളിത്തുരന്നെന്ന. ഇത്തുരന്നിൻറെ കമകൾ, സാധാരണയായി, നല്ല ചെരുകമാകാരിൽപ്പോലും നന്നിച്ചു കലന്നുകാണാതെ കുറക്കു, പൂട്ടു, ഡിസയിൻ, അന്തരീക്ഷം എന്നിവയുംകൊള്ളിന്നവയാണ്. ഏന്നാലും, പൂട്ടിനേക്കാരം, കുറക്കുറിലംണ് വളരെയധികം അഭിച്ഛിട്ടിട്ടുള്ളൂ. കുറാ റ ടീ ടും ഡിസയിനിലുള്ള ഇത്തുരന്നിൻറെ വൈദിക്യം, ഈ കമയിൽ നല്ല പോലെ കാണാം—ബോമാൻറിക്കു^o സാക്കേതികമായും പ്രയോഗിച്ചിട്ടിട്ടുള്ള ഈ കമയിൽ! കണക്കിന കളിയാക്കകയും ചെണ്ണിട്ടണ്ടു്, ബോമാൻറിക്കു^o ശീലവഴിയുവരുത്തിൻ.

ജോർജ്ജിരുടും അന്ത്രവും

തലയിണകളിൽ ചാരി ആ ശ്രദ്ധയിൽ ജോർജ്ജ് കിടക്കുന്നതു കണാൻ, മെല്ലികമായി ഒരു പ്രീററ്റിഷ്യസ് എന്നു കണ്ട്, അദ്ദേഹ തനിന്മുണ്ടനു തേണ്ടാം. മുഴുവായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാദിയും വാദത്തിനും, സന്ദൃശ്യമായ നിസ്സംഗത നടമടിയിരുന്നു. വിധിയിൽ വിശ്രദിപ്പിച്ചുള്ള കരത്തിന്റെ സ്വന്ധമാരായ ഭാവങ്ങളാട്ട കൂടിയാണ്, ചെടുതായി വന്നിരുന്ന കണകളില്ലെട, അദ്ദേഹം എന്നു നോക്കാണും. അദ്ദേഹാശ നിരീക്ഷിക്കുന്നവർക്ക് കണം സാഹമില്ലെന്നും, കണം സാഹമായി വരുന്നതെല്ലാം, ദാനാനന്നതാണ്,

ഇരിവെത്തുപാർ എന്നീക്കു കൊപം വന്നു. കർട്ടൺസിലുടെ ബൈളിച്ചും, ആ മുരിച്ചിൽ അല്ലാലുമായി മുഖ്യവരീകരണംഘടായിരുന്നു; വിളിയും വെച്ചിട്ടും!

ഞാൻ പറഞ്ഞു:

“എൻ്റെ ഒരു വാദമേ ഇനിയും എഴുന്നോറാണെല്ലു! മനി പറ്റണ്ടിക്കാഡാവയ്ക്കാണുംമോ?”

എന്നീക്കു കിട്ടിയ മാപ്പറ്റി, ഒരു നിര്മ്മാശം മാത്രമായിരുന്നു; പ്രാജ്ഞനാ കേരംക്കാൾ പുട്ടില്ലാത്ത ഒരു നിര്മ്മാശം തന്നതാണ്!

ഞാൻ പാത്രിയുന്ന ദറിക്കാക്കക്കീഴിപ്പാണ് ജോർജ്ജ് തന്മാസി പ്രാജ്ഞനും. വിസ്താരായ ഒരു ശാമ്മാവൻ മരിച്ചുപെട്ടും, അദ്ദേഹ തനിന് ഒരു ചെറിയ സ്വന്തത ലഭിക്കാണുണ്ടായി. ഒരു കീഴുവി ദാഖാശാരിയുടെ സഹായചുർണ്ണവും, അദ്ദേഹം ആ ദറിക്കുക്കിൽ ചേരുകു ചൗംകുവശംനും.

ഒരുപാടിപ്പാശം, ശാഖയിൽനിന്നും ചുണ്ടുവെച്ചും താനാം. നാനുണ്ടാണെന്നും അദ്ദേഹം എഴുപ്പുടിയന്നില്ല. ഞാൻ എ.വി.എം ചെ

ലുംവോഴാക്കു, അദ്ദേഹം ആ ശ്രദ്ധയിൽ കിടക്കുന്നതാണ് കണ്ണാട്ടുള്ളതു്.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആരോഗ്യത്തിനു് ഒരു കേളമില്ലായിരുന്നു. വെറും മടിയാണ് അതിനു കാരണം; അകാരണത്തുപരായ മടിയല്ല; പിന്നെയോ, വികാരരഹിതമായി മുൻകൂട്ടി നിശ്ചയിച്ചു വെച്ചിരുന്ന ഒരു നയത്തിന്റെ ഫലത്തിനാം! സ്ഥാനിതരിഞ്ഞിരുന്നു; അങ്ങനെ എൻ്റെ കലി വല്ലിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യിരുന്നു അതു്.

ഞാൻ ഓച്ചറിച്ചു്:

“എല്ലാവയം നിങ്ങളെപ്പോലെയെങ്കു ചെയ്യു തുട്ടപിയാൽ, പിന്നെയെന്നു സംഭവിക്കും?”

അദ്ദേഹം വീണ്ടും നിശ്ചപസിച്ചു്. ലഘുവും മുഖവുമായ സ്വരത്തിലാണ്, എന്നീടു് അദ്ദേഹം മറപടി പറഞ്ഞതു്:

“അദ്ദേഹം ആദർശപരമായ സ്ഥിതിക്കാം വന്നപേരാം. ഒരു ബലമോ, കുറവുമോ, വിവാഹമോചനമോ, മതശരമോ അത്യാഗ ഹമോ, ശാസ്ത്രയൈ, വൈദപ്പും, ആധാരമുഖിയൈ, ഉണ്ടാക്കുന്ന തല്ല അപ്പുംബാം.”

“ശത്രു; ആഹാരസാധനങ്ങൾം ഉണ്ടാകുന്നതല്ല!”

കൈ വരുത്തേണ്ണു് അദ്ദേഹം സപ്ല്യൂം തിരിഞ്ഞു. അജ്ഞന്തനായ ഒരു ശിശ്രൂഷിനോടു് ഒരു തത്പര്യാനീ പറാഞ്ഞ മട്ടിൽ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വരം അല്ലോ ഫ്രേഡോയും പരിശീലനം ചെയ്യാം പരിശീലനം ചെയ്യാം പരിശീലനം ചെയ്യാം പരിശീലനം .....

എത്ര മുക്കാരഹിതമായി നിങ്ങൾ വാദിക്കുന്നു, എൻ്റെ കുറവുമോ! എത്ര ചിന്താപ്പും നൃത്യായി! ജീവിതത്തിന്റെ രഹസ്യം പരിപൂണ്ണം മാറ്റുന്നുമായ നിശ്ചാരങ്ങാം”.....

“അതു നാനും വഹിക്കുന്നു; മാറ്റുംടെറിയൻ പാടിക്കും; പത്രത്വപ്പും! കാട്ടുഗണങ്ങളിം, മതസ്യങ്ങളിം, കാട്ടജാതിക്കാരം, പണ്ണവ്യവാരകളിം പരപ്പുരം മല്ലിട്ട് പരപ്പുരം കൊന്നൊരുക്കുന്നു. ഗാംഗ്രാരജുള്ള ഒരു മന്ദിര ചൊരി സ്ഥലചംഗം ശരൂ മാത്രമാണു്. ശട്ടുതിൽ ശായാം സർവ്വാധിപതിയാണു്; തന്റെ ആത്മാവിശ്വാസം ഗംഗാനാഡിച്ചു വിഡിക്കുന്നാണു്. ശാല മുടിക്കുടിപ്പില്ലെങ്കിലും, ഭാതിക്കപ്പെട്ടതുപരാബ്ദിയാണു് കാരം നൂഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ളു

തന്റെ ശരീരവും, അതു് കളിച്ചവയ്ക്കും. തലയാണ് അപ്പോൾ അയാളെ രേഖക്കന്നതു്. തലയിന്നെങ്കെട സവൃംധികാരിയും, അ നെർവ്വസ്യം കാഴകണും, പരിപ്പണ്ടമായ വിശ്രമത്തിന്റെ ഗാമനമാണു് അപ്പോൾ ആ മനഷ്യൻ. ഞാൻ പറയുന്നതു വി ശ്രദ്ധിക്കുക.....

“നിങ്ങളെപ്പോലുള്ളിവക്കു് അറിയാൻ പാടില്ലാത്ത ലാളിത മായ വിശ്രമഭാവങ്ങൾ അനവധിയിൽക്കും. പക്ഷിപ്പുട നിരച്ച ഒരു മെത്തയുടെ നാലു മുലകളിൽ, സുവകരമായ സാഹസങ്ങളായിട്ടും അ തിരഠ രംഗമാണു്. എൻ്റെ ജീവിതത്തിൽ പക്ഷതിഖിലഡി കവും ശ്രദ്ധയിലാണു ഞാൻ കഴിച്ചുകൂട്ടിയിട്ടുള്ളതു്. എന്നിട്ടും, അ തിന്റെ സകല ആനന്ദകരംായ രഹസ്യസ്ഥലങ്ങളിൽ, സുവാസങ്ങളിൽ, ഇന്നാവരെ ഞാൻ കണ്ടുപിടിച്ചു കഴിത്തെട്ടില്ല.”

ഞാൻ ആക്ഷേപപ്പുർബ്ബം പാശ്രാ:

“ഖല്ലു—അതിനിടങ്ങളു്, നിങ്ങളും അതിൽ വച്ചുകൊണ്ടിരി കാൻ അനുഭൂതി പണിയെടുക്കണാം.”

അതെന്റെ കററമല്ല. ഒരു നാലു രാഖ്യും, ആഴനകും നിര ശയനമുറികളില്ല ഒരു ഭീമസത്രമായിരിക്കും. നാം എതിരയോ കതിയോടെ പ്രശ്നംസിക്കുന്ന പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ തൊന്ത്രാന്തരാ ന്യത ശതമാനവും, ഗ്രാമ്യവും അവാവശ്യവുമാണു്. ചെയ്യാനാർക്കു നു കണ്ടുപിടിക്കുന്നതുവരെ, മനഷ്യരെ ശാശ്വതിൽ കിട്ടുന്നുക യാണു വേണ്ടതു്.....

“പരിപ്പാരത്തിനു കണ്ടുപിടിക്കാൻ സാധിച്ചിട്ടുള്ളതെല്ലാം ഗ്രാമ്യങ്ങളായ സുവാസാനന്ദങ്ങളും, സമയം കൂടി, നന്തിനാളും ഉച്ച കരണങ്ങളിൽ മാത്രമാണു്. സമയം കുറഞ്ഞുകുടിശാം ഇനിക്കുന്ന വിശ്രമസമയത്തെ, എങ്കിനെ ചെലവു ചെണ്ണാമെന്നു മനഷ്യക്ക് റിയാൻ പാടില്ല. ശാഖാക്ക് വേണ്ടതു നൊട്ടിയും, വിശ്രാം, നല്ല വസ്തുങ്ങളിൽ മാത്രമാണു്. ഇവ നിന്മിക്കുന്നതാണവേണ്ടി, ഓരോ ആളുള്ളം, എതാണം മനുക്കുള്ളംനേരം, ശാശ്വതിൽ നിന്നെന്നോപ്പുകു നതിനു് എനിക്കുപൊലും വിരോധകമില്ല.”

മുന്നാഴ്ത്തായി അദ്ദേഹം ക്ഷേരം ചെയ്തിട്ടും. വളർന്നിന്നീ
കന താടിരോമം തടവിക്കൊണ്ടും, അദ്ദേഹം ഒരാൽത്തേരാട മ
നസ്തിതം തുകി. അനന്തരം അദ്ദേഹം തുടൻ:

“നിപുണതിയുടെ യമാത്മമായ ഗ്രണം ഇന്നവരെ ലോകം അ
റിഞ്ഞിട്ടില്ല. ഒരു ഗ്രാമ്യമായ ഫുപ്പത്തിൽ തൊഴിലാളികൾ അ
തിന്റെ ഉപരിഭോഗത്തിന്റെ ശരിറം ചുരണ്ടാൻ തുടങ്ങിയിരിക്കു
യാണു”. അവൻ പാണിമുടക്കു കണ്ടുപിടിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇന്നതെ
ശൈത്യാധികാരിയും ഒരു രാഷ്ട്രീയാജ്ഞയമാണെന്നും. അവക്കു വേണ്ടതെ
ല്ലാം, പ്രായാജ്ഞ മുള്ളുവും ചെയ്യാൻ സാധിക്കും. എന്നാലും ഈ
തൊഴി നിപുണതികാർമ്മാണും. അതുകൊണ്ടും, നിപുണതി മുപ്പുത്തി
യേക്കാളുകയും ശ്രദ്ധിയുള്ളതാണെന്നും, ഇപ്പോൾതന്നെ നിങ്ങ
ഡാക്കു കണ്ടുട്ടെങ്കിൽ പകുപ്പ്, ഇതൊഴി ആരംഭം മാത്രമാണും. ഇന്നതു
കൂടും ശ്രദ്ധിയെ സ്ഥിരമായി അവലുംബിക്കുന്നേണ്ടാണും, പരിപ്പൂരം വ
ളരെയാകിക്കുന്നും പോകാം. ശ്രദ്ധയിൽ കിടക്കുന്നവനോടും
ഒന്നം ചെയ്യാൻ സാദ്യമല്ല; അയാളെ ഇടിച്ചുവീഴ്ത്താണും നിപുണതി
യില്ല.....

“ഈ തും വലം ബി ക കു ടെ ഒരു സംഘടനയുണ്ടാക്കണമെ
നാണും” എന്നും അമോദം. അതുണ്ടായെന്നു വിചാരിക്കുക. അ
പ്പോൾ വല്ല കുത്തിമിക്കുണ്ടാ, മുവയുടെ കുട്ടകുട്ടകുരോ വന്നും, “ഈ
ഒരു പ്രാംസിനോടൊക്കെ, സമ്മനിയോടൊക്കെ, അഫേരിക്കായോടൊക്കെ,
യും, ചെയ്യാൻ പേംഗനും” എന്നു ചാരണതന്നിരിക്കുന്നു. ഉടനെ
“കാലും; എക്കിൽ എന്നും കിടക്കാൻ പോകുന്നും” എന്നു എന്നും
കാഖാട്ട പറയാൻ ശ്രദ്ധിക്കും. പാനീടു കിരുക്കാലം കഴിഞ്ഞു
അവന്നം ശ്രദ്ധിയെ അവചംബിക്കുണ്ടിവരും; അതിന്റെ വിരിപ്പ്
കളും, പഞ്ചിപ്പുടകളും, മുളംളന്നുകൾക്കും അവയും ഒ
ടക്കം കീഴടങ്ങിപ്പോകാം. അവയുടെ ഭിഞ്ഞാവിപ്പാരംഭജീലില്ലോ, അ
ഡ്രാം ഇല്ലാതാക്കുകയും ചെയ്യാം. ലോകത്തെ ദോക്കുണ്ടതും ഗവ
ണ്ണും കുടുംബം, ഗോവിയരുകളും അല്ല, ഓമൈയങ്ങളും സുവശ
രാജാകളും എപ്പുകളിംണും.”

അഭ്രഹം കോട്ടവായിട്ട്.

ഞാൻ ജനൽക്കട്ടിനു പൊക്കിവിച്ചു ഞാൻ ചോദിച്ചു:

“ശപ്പൂരാ നല്ല പ്രവർത്തനങ്ങളില്ലെന്നീ നിഃബന്ധിതു പറയുന്നോ?”

അഭ്രഹം തോറുപോയെന്നോ, അഭ്രഹമത്തിനു ഉത്തരം മട്ടിയെന്നോ, ഞാൻ നിമിഷങ്ങരം വിചാരിച്ചുപോയി.

ശപ്പൂരാ ആ വിരിപ്പുകളിടെ ഇടയ്ക്കനിനു, അഭ്രഹമത്തിന്റെ ലഘവായസ്പരം പറ്റെടുട്ടനു കേരാക്കായി.

“നിഃബന്ധം നല്ലപ്രവർത്തനങ്ങളിനുവുംകിഴക്കാവകാവയെയ്യും, ശ്രദ്ധയിൽ കുടംകൊണ്ടു നടത്താം—ശാതായ്തു”, നല്ല നിറുത്തി അവധുടെ ജോലിചെയ്യും. മന്ദിരങ്ങൾ പ്രവർത്തനങ്ങൾ മൂലിക്ക മായി കൊള്ളു നിറന്തവയാണോ. അവൻ ഒന്നം പാഠകക്കയ്യാ, ഒന്നം മറക്കകയ്യാ ചെള്ളിക്കില്ല. ഒരു വേദിക്കുവരുന്നു കൊലാപാഡ കീഴും മാതൃകാണവൻ; മറ്റൊന്നുമല്ല. ഈ ജീവാശമനങ്ങൾ വൃതിചലനങ്ങളാണോ, അവന്റെ സകല പ്രാണിനാശങ്കും; വാണിജ്യം മുലവും, മുലയനം ഒരു വാഴിം, ഒപ്പാ ഒരു വാഴുംഡാണോ. പുരോഗമനമെന്ന വെച്ചാൽ, ഒന്നാകിൽ വയാ നാ മുന്നന്താണോ; അത ലൈക്കിൽ, ഒരു വാഴിക്കൊണ്ടു ശാന്താരായ ആര്യദൈരൈകളിലും എല്ലാവും അഭ്രഹമവുമാകനു. രാഷ്ട്രീയപ്രാർഥനയും റഹസ്യാശാസ്ത്രവും കളിയുമാണോ; കുടിയോജ്ഞാപ്പും, പട്ടാപ്പുകൾ നടത്തുന്ന തീവ്രതെക്കാളുംജും!”

ഞാൻ പറഞ്ഞു:

“എ മണംഗനാട് നാക്കിട്ടിച്ചു കാലരെത ഗമണമത്തും പൊക്കിക്കുണ്ടാൻ ഞാൻ താഴ്വാറിച്ചു. പക്ഷേ, കുഞ്ഞുമുഖജും, ഒരു മാംസം, പ്രാണിയും ഏന്നുവെരുപ്പുണ്ടോ നിഃബന്ധത്തു പാരുന്നുണ്ടോ?”

അഭ്രഹം മുട്ടുംഡാണു:

കാ, അവയെല്ലാം ശ്രദ്ധയിൽ വാച്ചുനടന്നാണെന്നുള്ളൂ. അതുശ്യം രമികകാളിക്കളാണെന്നു. ശ്രദ്ധയാണോ ശാഖയും പററിയ സ്ഥലം.

ശ്രദ്ധയിൽനിന്നു് എഴുന്നേറു്, ‘നെററിംഗെയിൽ പക്ഷിയ്ക്കു് ഒരു ശീതം’ എന്ന കവിത കടലാസിൽ എഴുതി, ഒരു മണിക്കൂർ പുസ്തകപ്രസാധകാർ, കീരിവു് അയച്ചുകൊടത്തുവെന്നതിൽനിന്നു്, അതിനു വല്ല മെച്ചപ്പും കിട്ടിയോ? ഒരാളുമോ! ഒരു മന്ദിരം കിടക്കാൻ മെത്ത കൊടുക്കുക. അപ്പോരു, ഒരാളുമെന്തിനത്തില്ലോ താങ്കം. അതുകൂടുവെന്ന ഒരു രാജ്യമാണവനു നിങ്ങൾ ചാനം ചെയ്യുന്നതു്. അതിൽവച്ചു് അവരുടെ ബൗദ്ധന്ത്വത്തോടു റോമാൻമലിനി നേരും കെട്ടിപ്പുടക്കാൻ കഴിയും. ഫ്രായരുമാ നിങ്ങളെല്ലായി മണ്ഡനാണു്! ഫ്രായത്തിനു് ഒരു ശ്രദ്ധ, ഒരു കൈഞ്ഞിക്കൊട്ട ഒരു രംഗമാണോ?’

അതു പുതപ്പുകളിടെ ഇടയ്ക്കു് അപ്പേഹത്തിന്റെ ശ്രദ്ധും ലഭിച്ച പോയി.

ചിരിവെങ്ങനു അപ്പേഹത്തിന്റെ സിഖംഗത്തിലെ അധിക്ഷേപിച്ച കരു പ്രസംഗിക്കാൻ എന്നിക്കു മോഹദണ്ഡായിരുന്നു. പക്ഷേ, എന്നിക്കു നിയോധ്യണ്ഡായിരുന്നില്ല, എവിടെവച്ചു തുടങ്ങണമെന്നു്. എന്നിന്റെ പ്രസംഗത്തിന്റെ പ്രാരംഭത്തിനുംപും, അപ്പേഹം പത്രക്കു തുക്കംവലിക്കുന്നതു എന്ന് കേംക്രകയും ചെയ്തു.

* * * *

എന്നിക്കു് കാംക്കുള്ളിടത്തോളം സുക്ഷുമായി, എന്നാൻ പ്രസ്തുത സംഭാഷണം മുകളിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഇതിന്റെ ഉദ്ദേശം, രണ്ട് മാസം കഴിഞ്ഞു നടന്ന ഏതൊന്നും സംഭവങ്ങളിൽ, എന്നപ്പോലെ നിന്നുംകൂടം അത്രുതും തോന്ന ന തീന്ന സ ഹാ യി കു ണ മെന്നാളുന്നതു.

ചിലപ്പോഴെല്ലാം ജോഥിൾ ശ്രദ്ധയിൽനിന്നുംഎഴുന്നേററിയുന്ന എന്ന പ്രാദേഹകം ചരയേണ്ടതില്ലല്ലോ. ഉച്ചതിരിയുന്നേരാം അപ്പേഹം, ചിലപ്പോരു ഒരു ചെറിയ സവാരിക്കു ചോക്കം. ടെനിലെ ഒരു ട്രാംപിലെ അംഗമായിരുന്ന അപ്പേഹം. അവിടെ ചില രാത്രിൽ പോയി, അപ്പേഹം ഡിനർ കഴിക്കാവുള്ളൂ. ഡിനർ കഴിഞ്ഞു, അതിലെ ചിലഭാഗങ്ങളിൽ ബിലാംഗമാരും കളിക്കുന്ന

ತು ಕಣಡರಕಾಣಡಿರಿಕಂ. ಏಗಾಲ್ಪಂ, ಪತ್ತಮಣಿಯೊಟಕ್ಕಪ್ಪಿಚ್ಚು ವೀ
ಕೀರ್ತಿ ತೀರೀಚುವನ್ನು, ಶಂಕುಯ ಅವಳಂಬಿಕಿರಿಕಷ್ಟು ಚೆಷ್ಟಿಸಿನ.
ಅಭೇದಂ ಕಹಿಕಹಿಲೆಂಬಿಲ್ಲಂ ಪಹಕೆಕಾಣಡಿಂಗಾಲ್ಪಿಲ್ಲ. ಅಭೇದಂ
ಕಾರ್ತ್ರಕರ್ತಿ ಎಂಜಿನ್‌ಹುಕಯೋ, ವಾಧುಕರ್ತು ಅಭೇದಂ ಕಿಂಡಿಕಯೋ
ಚೆಷ್ಟಿಂಗಾಂಮಿಲ್ಲ. ಮಿಲಪ್ಪುಂ, ಶಂಕುಯಿತ್ತವಚ್ಚು ಅಭೇದಂ ಪಾಲ್
ಕಂಪಂ ವಾಯಿಚ್ಚಿಂಗಾ. ಏಗಾಲ್ಪಂ, ಈ ನ್ಯಾಸ್‌ಪೆಪ್ಪಂಗೋ ಮಾಸೀ
ಹುಕಯೋ ವಾಯಿಸಿಂಬಣಾಯಿಂಗಾಲ್ಲ. ನ್ಯಾಸ್‌ಪೆಪ್ಪಂ ವಾಯಿಕಂಗಾ
ವಂ ಗೋಂಹಂ ಕಹಿಕಾಮಂಗಾ, ಇರಿಕರೆ ಅಭೇದಂ ಏಗಾಲ್ಪಂಕ
ಪರಾಧುಕರ್ತುಣಾಯಿ. ಇಲ್ಲ ಸಂಪರ್ಕಂತಿರಿಸಿ, “ಗೋಂಹ” ಏಗಾಲ್ಪಂ ಪಾ
ರಂತತಿರಿಸಿ, ಅಭೇದಂ ಚೆಲ್ಪಂತತಿಯಿಂಗಾ ಅವಳಣಾಸಪರಂ ಏಗಾಲ್ಪಂ
ಕೆಂಬರಿಕಳಿಲ್ಲಂ ವಿಸ್ತೃತಿಕಾಂ ಸಾಯಿಕಂಗಾಲ್ಲ.

* * * *

ಮಾಸಂ ರಂಡುಕಾಣಿಂತು ಪೊಸಿ.

ಜೊಜ್ಞ್‌ ದಿವಸಾಂವುಂ ರಾವಿಲೆ ಉಣಿಗಾ; ಇವಂ ಕಣಂರಂದೆ
ಇಂಗಾ; ಕೆಂಬಣಾಗಾರಂ, ಕಾವತುಮಣಿಕಿಂ ಪತ್ರಿಗಾರಾಲಿಲೆ ಈ ಹಾಗ್ಯಾ
ಲ್ಲಿಸಿರು ಪೊಹಣಾ; ಪಕಂಂಧ್ಯಾಬಾಗು ಶಾಬ್‌ಗಂಡ ಜೊಲಿರೆಬಾಯ್ಯಾಕಾಂ,
ಸಂಸ್ಯಾಂತ್ರ್ ಎಂಜಿನ್‌ಹುಕ ವೀಕ್ರಿಲೆಂತ್ರ್ ಮಂತ್ರಾ “ಯಂಚೆಸ್ಯಾಂಗಾ; ಇತರಿ
ರಂತಾಂತರ ಏಗಾಲ್ಪಂ ತೋಗ ಇ ವಿಸ್ತೃತಂ, ಇಗಾ ಗಾಂಧಾರಿಕಾ”
ಅಂಗಂಮಾಗಿರಿಂದಾಂಮಲ್ಲಾ.

ಶುತ್ತಿಗೂ ಕಾರಣಮಹಿಣಾಯಿ? ಅಂತು ಗಾಂಧಾ ಶ್ರುತಿಕಂಮಾಯಾ
ರಿಕಾಂ; ವಂಸ್ತುವವುಮಾಣಂತ್ರ್.

ಅವಬೆಂಬ ಅರತಿಸ್ಯಾರಿ! ರಖಂಡಾ, ಅವಿಕ್ಕಂಗಾ. ಚಂಡಗಂತ್ರ್
ಬಾಪಿರಂಹಾಯ ಈ ತೋಗಾವಿ”. ಅಭೇದಾರಾತ್ರಿಗೆಂದ ಅಂಬಸಂಪೀಪ
ರಂತಾಂತ ಕೀಟ ಗಾಂಧಾ ಉತ್ಸಂಹಾಶಿವವುಂ. ಮಹಯ “ಸಿಂಹಾಸಂಗ್”
ಏಗಾಲ್ಪಂ ವಸ್ತಿತ ಪೆತ್ತು.

ಅಭೇದಂ ಏಗಾಲ್ಪಿರೆವಚ್ಚು ಅಂಬಂತ ಕಣಡಂತ್ರ್ ಅರತಾಗಾಿಕಾಗಿ
ರಂತಾಂತಂ. ಸೆಂಪಂತ್ರ್ ಗಾರಿಗಂ ಅಂಕಂತ ತಪಾಗಾರಂ ಪುರಂ, ಮಹಯ
ಸಿಕಿಂತ್ ಇಂಗಾರಂ ಈ ಯವತಿಕಂತ್ರ್ ಪ್ರಾಣಾಗಾಿಕಂಪುಂಬಾಿತುಣಾ
ಅಂತಾಂ.

ജോജ്ജിന്റെ വാദ്ധികവരവ് ഇതനുറ പവനാണ്. ശരൂ യിൽ കഴിച്ചുള്ളാൻ, അദ്ദേഹത്തിന്തു മതിയാക്കമായിരിക്കാം. എന്നാൽ, അതുകൊണ്ട് ഒരു കുടംബം പോറാൻ സാധിക്കുമോ? ഇല്ല.

ഈ ശരൂാസിഡാന്തത്തിൽ മെയ്‌സി വിശ്വസിച്ചിരാനില്ല. വെളിച്ചുപം, തുല്യവായുപം, ഫ്രാങ്കുക്കളം, നാടകശാലകളിലും, സാ മുംബായിക്കജീവിതവും, അവർക്കു കൂടിയേ മതിച്ചാണ്.

ശാഖകളും കിട്ടണമെങ്കിൽ, രാവിലെ ഏഴുനേരങ്ങളായി വരം, ജോജ്ജ്'നു.

അപ്പുള്ള നാടകകീയമായ പരിവർത്തനം കഴിഞ്ഞു “അടുത്ത ഞാ യാളും, ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശയനമറിയില്ലെങ്കും ചെന്ന. നെന്നരാഗങ്ങളിൽ ആളുള്ളപോയ ഒരുത്തനേപ്പോലെയായിരുന്ന അദ്ദേഹം. എന്ന കണക്കുടെനെ, അദ്ദേഹം ഒരു ദയനീയസ്വരം ചുറപ്പുടക്കിച്ചു.

ഞാൻ സോത്യാഹം ചോദിച്ചു:

“ഈനു പകൽ മുഴവരം കാടക്കാനാണെന്നു നിങ്ങയിച്ചിട്ടു കൂടും?”

“ഉച്ചതിരിഞ്ഞ ഏനിക്കെഴുന്നേരങ്ങൾക്കുണ്ടോ. അവക്കു ഒരു സ ദിരിംഗം കൂട്ടിക്കാണണ്ടോ?”

“കൊള്ളിം; ജോലി ചെയ്യുന്നതിൽ സന്തോഷം തോന്ന നാഡോ നിൽക്കാം?”

“ശാതു നരകമാണോ. ദേക്കരം ഓഗ്യവശാൽ, എന്ന പ്രേരണ പ്രോലെ തന്നെ അതിൽ സപ്പക്കപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു കൂട്ടക്കുരനെ ഞാൻ കാഞ്ചപ്പാടിച്ചു എന്നും അച്ചതിനുണ്ടാണോ അയാൾ ജോലി ചെ ഇന്നും. എന്നപറ്റി മാറിമാറി, ഇതുപരു മിനിട്ടുവീതം ഉറന്നും. അപ്പോൾ, മഹാവാഹം വല്ലവരം വരുന്നണാണോ എന്ന നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കും ചെയ്യുന്നാണെങ്കാം.”

ഞാൻ ചാരിച്ചപോയി. ഈ വാക്യം ഞാൻ ഉല്ലരിച്ചു:

“മൺഡുക്കിമു തുല്യം കുറ്റും, രാത്രിക്കു തുല്യം അഗാധ ചാഭും, ശൈലിയം നാമ്മു എത്തുക്കാണോ.”

ಉತ್ತರವು ಖೀಮ್ಮಂತ್ರಂ ತಾನು ತುಡಗೆ ಪರಿಸರಿ:

“ಕೊಳ್ಳುಂ; ಎನ್ನಿಕೆ ನಿಂತಹೊಡಗಿನಿಂದ ತೋಣಿಗೊಳ್ಳಿ. ಈ ಶಿಂತ ಹಾಲಪಾಳಿ ಲೆಪ್ಪಾಡಷ್ಟು ನಿಂತಹಿಂದ ಇವಿಡಿತಕ್ಕು ಮತ್ತಿಗೆ” ಈ ಗ್ರಂಥ ನಿಂತಹಿಂದ ಕಿಟ್ಟಿಯೆ ಮತ್ತಿಯಾಗು”

ಎನ್ನಿಕೆತೋಣಿ, ಅಡ್ಡೆಹಂ ಪೀರಿನಿಂದ ಉರಣ್ಣುಕರ್ಯಾಣಾಗಾ. ಎಕ್ಕಿಲ್ಲಂ, ಉರಕಂತ್ತಿನ್ನಾಗಾ ಮತ್ತಿಳ್ಳಿ, ಅಡ್ಡೆಹಂ ಪರಿಸರಿ.

“ನಿಂತಹೊಡಿ ಮಣಿಕಣಾಗಾ! ತಡಸ್ಸಿಲ್ಪಾತ್ರ ವಾಷಿಯಿಲ್ಪದ ಸಂಘರಿಕಣಾಗಾ ನಿಂತಹಿಂದಿಷ್ಟು!”

ಹ್ಯಾಹ್ ಕೆಕ್ಕು, ಪೊಟ್ಟಿಪ್ಪಿರಿಷ್ಟುಕೊಣಾಗಾ ತಾನು ಪರಿಸರಿತ್ತು:

“ಕೊಳ್ಳುಂ; ಈ ಕಿರ್ಣಿಲ್ಪಾತ್ರವನು, ಈ ವಿರಲಿಲ್ಪಾತ್ರವನು ಅರುಖೆಪೀಕಣಾತ್ತಪೋಲೆಯಾಗಿನ್ನು.”

ಹಿಗೆ ನೆರಂತೆಷ್ಟು ಅವಿಡ ರುಕ್ತ ಕೃಷಿಯಾಡಿ.

ಅತ್ಯಂತ ಸಮಯಂ, ಶಯ್ಯಾಯಿಳ್ಳಿ ಸಾರಾಯಾಗಾತ್ರಿಲ್ಪಂತ್ತಿ ಈ ಧ್ಯಾನಂ ತಾನು ಕಣ್ಟ. ಅಡ್ಡೆಹಂ ಕಣ್ಟಪಾಢಿತಾತ್ಮಂ ನಾಟತ್ತುಕರ್ಯಾಯಿರಿಕಾ ಮಣಿ ತಾನು ಕಾತಿ. ವೀಳಿಂಥ ರೂಪಾರಿಷ್ಟಿಲ್ಪಾರು, ಅಡ್ಡೆಹಂತೀ ನೆಂಂ ಸಪರಿತಿಳ್ಳಿ ಅಲ್ಲಂ ಉಡುಪಿಂ ಕಟಿಕೊಣಿತಾನು.

‘ಈತಿಂತಾಗಿಣಾಣಾಕು ಅಪಕರಣಾಶ್ಚಲ್ಪಾರ್ಥಿ ಇಂ ಗಣಯಾಂ ನಿಂತಹಿಂದಿಲ್ಪಾನು ತೋಣಾಗಾ. ಏಡ್ಡಾ ಮಣಿರೋಮಣಾ! ಶಯ್ಯಾಯಿಳ್ಳಿ ವಚ್ಚತನೆ ತಾನು ತಡಸ್ಸಿಲ್ಪಾತ್ರ ವಾಷಿಯಿಲ್ಪದ ಸಂಘರಿಕೆ ಕರ್ಯಾಣಾಗಾ ನಿಂತಹಿಂದ ವಿಚಾರಂ? ಈತಿಂತಾಗಿಣಾಣಿಂದಾಗು, ನಿಂತಹಿಂದ ನಿಂತಹಿಂದ ತ್ವಿಕೂಣಂ ಚೆಯ್ಯಾಡಿತ್ತು ವಿಸ್ತೀರ್ಣತಾತ್ಮಂ ಚೆಯ್ಯಾಂ ಎನ್ನಿಕೆ ಚಿಲಿಪ್ಪಾರು ಮೋಹಣಾಣಾಕಾರಿಲ್ಪಾಗಣಾರು, ನಿಂತಹಿಂದ ವಿಚಾರಿಕಣಾತ್ತ? ಅತ್ಯಾಗಿಮಿತಂ ಏಂತ್ರಾಸಂಭವಿಕಣಮಣಿ ನಿಂತಹಿಂದ, ಉಂಹಿಷ್ಟುಹಿಂದ?

“ಉರಣ್ಣಿಕಿರ್ದಿಕಣ ಈ ಅರ್ವಾಗಣಾಶ್ಚಲ್ಪಾಭಾಗಾಗೆಫಣ ಗಣಾ ಕಾತ್ತುಕ. ಏಂಗೆಗೆ ತೆವಬಹು! ಅಪ್ಪೋಣಾಕಣಾತಿಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಕಣಾತ್ತಪೋಲ್ಬಂ ಯೆಕರಂ! ಶೀಲಂ ಎನಾಗಾಿಂತಹಿಂದ ಪರಿಯಾಗಾ. ಅತೇ, ಶೀಲಂ ಎನ್ನಿಕೆಪರಿಗಾವುಗಾ ಅಪಕರಣಂ, ಯಂತ್ರಿಕಿಯಾಗಾ ಎನ್ನಿಕೆ ಕಾಣಿಯಂ. ನಿಂತ್ಪಾರಂಕಾಂತಹಿಂದ ನಿತ್ಯಾಂ

ചെണ്ണ വജനാ തിരുവാഞ്ചേരി, നിൽക്കുളത്തിലെ ജീവിതമന്ത്രം അപരിട്ടിക്കിയ്ക്കും. ഇതിനാവേണ്ടി, പുതുപ്പക്കാട്ടിട്ടുള്ള മഹാക്ഷേത്രം ദാനാക്ഷേത്രമായി റോമാൻസിനെ ബദ്ധിക്ഷാശ്രാമനാഭാവം, റീതുകൾ പറയുന്നതും?

“ശാന്തി തൊന്ത് നേരത്തെ കീടങ്ങൾക്കിനാം എഴുന്നേറ്റുത്തുന്ന അഖാഖം അപേഖംഡായിപ്പോയി. ശാന്തി വെള്ളപ്പീരാജാന്തിപ്പോരം തുരന്തം, വരാൻപോക്കന് ശാപകടത്തപ്പറ്റി ഒരു ചുമ്പുംബാധം എന്നിക്കു തോന്തിയിരുന്നു. തത്സമയം തൊ റീതു കൊ യാ ശാ “വിമാരിച്ചതും”.”

“എഴുന്നേറ്റക്കാരെ തയ്യടക്കിയിരിക്കണാം. അ തു ചി ല്ലാത്ത സൂച്ചുക്കാശം ഹാഡ്, ശാപകടഭാരിൽ ചാട്ടാതിരിക്കണാം. ആദ്യ ചിച്ചു്, പാർക്കിൽ ദ്വാക്കാതെ സൂക്ഷിക്കണാം. പങ്കും, ഒരു ശാഖക്കാഞ്ചുംബലാ, മുള ശാന്തി ഗാന്ധുക്കിനിരിയാണ്ടു. ശാശ്വതിന് കാച്ചു് ഒരാതാജണങ്ങാക്കന്ന ചുമ്പുംബാധത്തോടു എന്നാം ശരിയായി രാജം. ഏന്തു് എഴുന്നോടു. ഇപ്പോഴോ.....എന്തു് ക്കെവശേ! കാലം വൈകിട്ടുപുംബി!”

ശാശ്വതിയിൽനിന്നും അഞ്ചുക്കിൽ നിശ്ചന്തനപ്പെട്ട പുറപ്പെട്ടുടന്ന സാധാരണ്യം; ചുട്ടും നിശ്ചന്തനം!

തൊന്ത് പറഞ്ഞു;

“ശരി; അപ്പോരു അതേപ്പുറാറി ഇഷ്ടനാശം” നിൽക്കുവിച്ചാരിക്കുന്നതും, അപ്പേ? എക്കിൽ ആ ചെണ്ണിനോടുള്ളതിനോ കാലിയിക്കും മുഖ്യം, മെത്തയോടാണ നിൽക്കുവിക്കുന്നതെ കുഠി, ആ പ്രശ്നവം ഉച്ചേക്ഷിക്കാണാണ റാഡ്യു്. അതുകൊണ്ട് രഹിയി നശ്ചേതമാണാഥണങ്ങാക്കന്നതല്ല അവരുണ്ടെന്നു്.”

ചെട്ടുന്നും അദ്ദേഹം ശാശ്വതിയിൽനിന്നുണ്ടായാണ്. എന്നിട്ടു പറഞ്ഞു:

“ശാതിനെപ്പുറാറി കരക്കാരും മിണ്ടിപ്പുകാക്കാതും!”

അദ്ദേഹം വീണ്ടും കിടന്നാകൊണ്ട്, വികാരരഹിതമായി തുടന്ത്:

“ശ്രൂ ദാക്ഷക! ഇതില്ലോ പ്രവർത്തനാഭാവം കുറഞ്ഞാണ്; പക്ഷെ, ഭർമ്മപ്രാഥിനിയും, നിങ്ങളെ തോല്പീക്കാൻ, വരിപ്പിൽന്ന് മായ നിവാസന്തനംകൊണ്ടും, എന്നിക്കു തുട്ടതന്നു എഴുപ്പും സാധിക്കാം” എന്നിങ്ങനാലും, ഈ ചലനക്രമം എന്നിൽനിന്നു പുറപ്പെടുകാം ഇട ക്ഷായിരിക്കുന്നു. എഴുപ്പും എന്നായിരു ശ്രദ്ധിക്കാണ്ടിരിക്കു യാണോ. ഒന്നുകൊണ്ടും രക്ഷയില്ല എന്നിക്കും.”

ശ്രദ്ധിപ്പിത്തിരും ശ്രക്കിടി പരിഞ്ഞിലുണ്ടായും ആളും തന്നുടെ നോൺ അവിഭക്തനിനു പോംവി.

* * * *

പിന്നീട് വന്ന് മംഗൾപ്പളിൽ, എന്നിക്കു വേണ്ടിന്നേതാളും റിക്കുമായി ജോഡിനെ നിരീക്ഷിക്കാൻ കഴിഞ്ഞിങ്ങില്ല; കർത്താം, എന്നും ജോപ്പി സംബന്ധിച്ചു് എന്നിക്കു റാട്ടുവുന്നതു താമസി ഉക്കണ്ണിവന്നതാണോ. പക്ഷെ, എന്നിക്കു നിരീക്ഷിക്കാനവാസരം കിട്ടിയപ്പോഴെല്ലാം കണ്ടും, എന്നിൽ കൈതുകും അപ്പീച്ചയുണ്ടായി.

ശ്രദ്ധിപ്പിത്തിരും ആംഗ്രേസ്യും റാബ്പിച്ചുഠന്നാം; കവിത്തകളിൽ ശ്രദ്ധിപ്പം രക്തമയുണ്ടോ, കൊഴുകൊഞ്ചായെന്നായും ദിവ്യരൂപം സ്വല്പം മാറ്റവും. ചലനം, ഇഴനും മട്ടിൽ തന്നെയായിരുന്നു; എന്നിൽ കൂടി, ശ്രദ്ധിപ്പി ശ്രദ്ധാർക്കു പൂഞ്ഞായികും കാണ്റാമായിരുന്നു. “വേ സ്ത്രീനു വെടിപ്പും വുത്തിയുമുണ്ടോ”

ആ യുവതിയോ? ക്ലി ക്ലിപ്പീക്കന്നാവരി! എന്നു കണ്ണ ചുപ്പം, അവരും എന്നോട് വെടി പറിയുകയുണ്ടായി.

ഞാജിപ്പിനെപ്പറ്റി ശ്രദ്ധിപ്പി തന്നുറുന്നു. ജോഡിനെപ്പറ്റി ശ്രദ്ധി തന്നും ശ്രദ്ധിപ്പായും, അവരും എന്നിൽനിന്നു മറച്ചുവെച്ചും കില്ലു.

ശ്രദ്ധിപ്പിത്തിനും ശ്രദ്ധാദ്വാനതു അവരും പരിഹാസിക്കും ഓക്കും. അതെല്ലാം താൻ പാനകട്ടുമെന്നു്, അവരും പ്രതിജ്ഞ ചെയ്തു. കൂടും ഉറങ്ങാൻ താൻ ശ്രദ്ധിപ്പാവും അവരും ഓവിപ്പിച്ചുവന്നായുണ്ടോ, അവരും ഓവിപ്പിച്ചുവന്നായുണ്ടോ, അവരും പരിപിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞതും.

ശവശ്രൂട്ട് ജാളിയും പ്രഖ്യാപകത്വമുണ്ട് നടത്തുന്ന രംഗം മനസാ കാണവാൻ തോൻ ഗ്രഹിച്ചു. എന്നാൽ, തോൻ കണ്ണ രംഗത്തിൽ, ഏനിക്കു വിശ്വാസം തോന്നായില്ല. റികാരഡിക്കും കലന്ന് ഒരു കാഞ്ചമായിരിക്കുമ്പെന്നു വിശ്വസിക്കാൻ, ഏനിക്കു സംശയിച്ചില്ല. ബല്ലവിശ്വായികളായിരുന്നു, റികാരഡിക്കുവും ദോഷിയാണെന്ന്.

ശവരിച്ചവക്ക്. തെങ്ങവില്ലട നടന്നപോക്കന്തു⁹ തോൻ സ്വക്ഷിച്ചു നിരിക്കിക്കാഡണായിരുന്നു. ഉദ്ദേശ്യജീവി ഒരു കൂദാ ത്രിയായിരുന്ന് അവരും. കാലക്കത്തിവച്ചുണ്ട് അവരും നടന്നിക്കുന്നതു¹⁰; ജോഡിക്കുക്കെട്ട്, കുറെ ശാസ്ത്രാധികാരി, തീർന്നിയിൽനിന്നു പിടിച്ചുവലിച്ചുവകാഞ്ചപോക്കനു ഒരു സക്കര്മ്മ കരടിക്കുത്തല്ലോ; ശാഖക്കുട പിന്നാരും. അവരുള്ള നോക്കിയിരി ഒന്നൊരു, ശാദ്ധ്യം ഭവിച്ചിരാന്നുതുണ്ടില്ല. ഉദ്ദേശ്യപൂർവ്വം അവരും വല്ലുതു പാളുന്നുവും, ശാദ്ധ്യം തല ഭന്നാട്ടനീട്ടി ശാഖക്കുട ദിവത്തിനു രാമീപം, തന്റെ വല്ലിൽ ചെവാം വച്ചിരുന്നു. ശാഖക്കുട ജീവ മഹതിരുവും, ഒരു നീരിനും ദോന്തിനും അദ്ദേഹം.

ആരായിൽ ഇരു കാഴ്ച, എന്നിൽ വിജോംമാണു¹¹ കുന്നിപ്പിച്ചു അന്നതു¹²; എന്നാൽ കുറെ റാഡി കഴിത്തുപൂർവ്വം ഇതു മാറി; പാട വ്യത്യാസപ്പെട്ട മരറായ വികാരമാണു¹³ ശം ദൃപ്പം ഒരു ശങ്കരി ദ്രീഡ്യതു¹⁴.

ശാദ്ധ്യാശ്ലാം തോൻ ഇപ്പോൾ ചീറ്റിക്കും!

“കൊള്ളിയതാത്തവാനായ ഈ മനസ്യും”, ഇവരുള്ള ബലവികഴി ക്കാൻ ഫോക്കും ദയക്കരം തന്നു! ഇവർ തമിൽ അജഗജാനാര ദണ്ഡു¹⁵.”

എന്നെന്നു സഖ്യാരവേളകളിലും, അവരുള്ളറി തോൻ സദാ ചീറ്റിക്കാഡണായിരുന്നു. അവർ തമിലുമുള്ള വിവാഹകമ്പത്തു, തോൻ ദയപ്പെടുകയാണു ചെയ്തിരുന്നതു¹⁶. അതു നടക്കാതെ വരുണ്ണു, എന്നു തോൻ പ്രായമിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

പക്ഷേ, അതിനെ തടസ്സപ്പെട്ടതോൻ കണ്ണമണായിരുന്നില്ല, ഏല്ലാംമാസത്തിൽ ആ വിവാഹം നടക്കുകയും ചെയ്തു.

അവൻ കുറെക്കാലം, മധ്യവിധീനായി, പ്രീടിനീൽ ഫോഡി പാത്രം. തിരിച്ചുവന്നിട്ട്, എന്നേൻ മുറിക്കാക്കണമെന്നും ചൊല്ലാൻ ചെയ്തു.

അവൻ മട്ടഭിവന്നതിന്നേൻ പ്രിൻസിപ്പാം; സൗദൈമജനക മായ ഒരു പരമാത്മം ഞാൻ മഹാസ്ഥിലാക്കി; മെയ്സിയേഡ് എന്നും തന്നെ അശ്വർക്കത്താംബാഠനീങ്ങൻ എന്നും പറയും.

ജോജ്ജിലും എന്നേൻ താല്പര്യം അശ്വമീച്ചിങ്ങൻ. അവേഴ്ത്തു കണ്ണിച്ചു മാത്രമേ, എന്നുപൂഴം എന്നും ചാരിക്കാൻ സാധിച്ചി കുറഞ്ഞും. ആ ദിവം എന്നിൽനാനു" ഒരിക്കലും മീട്ട് മാറിയിരുന്നില്ല. അവളുടെ ആക്ഷണക്കത്പര്യം; സൗംഘ്യവും, അവളുടെ സ്ഥിതിയുടെ ദയവും ഉത്തരവും, എന്നും ശക്തിയായി പ്രക്രിയിച്ചു. അവിടെനാിനാ ഫോക്കും താഴിക്കും ഉത്തരവും എന്നും എന്നും.

ഞാൻ അപ്പാട്ടിലണിഡേലും ഫോഡി.

തിരിച്ചുവന്നുപൂശം, ലഭ്യക്കാൾ റാറ റ റത്തി നേൻ മഹാജാഗയത്തും, ഒരു ചെറായ പാസ്സിട്ടെടുത്താണു് ഞാൻ താമാശമാക്കായതു്. എന്നേൻ മേൽവിദ്യാഭ്യം കാണിച്ചു, വിവാഹത്തിൽ മംഗളമാശംസിച്ചു, ഞാൻ ജോജ്ജിനു കാതായച്ചു. "ഒരു ദിവസം" അവരുടെ ചെന്നാം കാണാനും താന്നാണാം, അതിരുള്ളു ഞാൻ വല്ലും. നിപ്പുറിഡേണ്ടുണ്ടെങ്കിൽ, എന്നെ അർഥി റീ ക്കി സി റീ മെ റീം, അതിൽ എഴുതിയിട്ടുണ്ടായിരുന്നു.

അടക്കത പറ്റണ്ടുമാണ്ണുള്ളിൽ, ഞാൻ അശ്വമീച്ചു മനോ വ്യദി വാഗ്മിക്കാൻ വക്രേര വിഷമമാണു്. ജോജ്ജിനേയോ, മെയ്സിയേയോ ഞാൻ കണക്കിയന്നില്ല. എന്നാലും, അവരു എന്നേൻ ചാന്തിച്ചിൽ നിന്നു ധനിയിരുന്നോ? ഒരിക്കലുമില്ല.

എന്നും ജോലിചെയ്യാൻ മനസ്സുവന്നില്ല. ഞാൻ അസ്പ സമനായിരുന്നിന്നിരിക്കേണ്ടുണ്ടും; ജ്വരാഗ്രഹണം ഒരു തന്നെ ദൈനന്ദിന ആശാലേ! എന്നേൻ റാഡിയോ ലംബാിക്കാൻ, റാബ്സെംഡം ഞാൻ തീരുമാനിച്ചു. എക്കിലും, ഒരു ചെറിയ എന്നെത്തന്നെ എന്നും നിസ്ത്രീക്കാൻ കഴിയുകയും ചെയ്തു.

*

*

*

1

*

ಎಂದು ಈತ ಸ್ವಿಲೋಮು ರಸಭುಂ ಪಿಗಣ.

ಹಳಿಗೆ ವಿಸಂ, ರೈಜರ್‌ಸ್‌ಟೀರ್‌" ಗ್ರಾಮ ರಾಜವಿಲ್ಯುತ ಮಹ್ಯಸೀ ನಡನಾಪೋಕಣಿತ್ತು ಎಂದು ಕ್ಯಾಲಿಂ ಪಟ್ಟ.

ಉವರಿ ವಿಳಿಗಿರಿಯಿತಣ; ಅವಳಿಂ ಆಸಪಾಸುಷ್ಯಂ ಅತ್ಯ ಹಷಪ್ಪುತ್ತಿತಣ. ಖುಣಂ ವಡುಂಬಳ, ಅರ್ವಾಂತ ನ ಯ ನ ಈ ಶೈ ಚೂರಿತ್ತಿಣಣ್.

ಎಂದು ಏಂಡಿನ್ನುಂಬಿ, ಅವರಿ ಅನ್ನತ್ವಪ್ಪುತ್ತ. ಶಂಕೆ ಡಾಂ ಪ್ರಕಟಿಸ್ತಿತ್ತಿರುತ್ತಾಣ್ ಎಂದು ಕರಂ ಪಿಡಿಸಿಕಾಣುಂ ಚೆತ್ತು.

ಎಕಣ ಡಾಂ ಸ್ಪೀಕರಿಕಳಾಗು ತಾಂ ಶ್ರಮಿತ್ತ ಗೊಕೆ. ಪರೇಹ, ಉವರಿ ಏಂದೊ ಇತ ತೀಷ್ಪಿವಿಕಾರಂತ್ವಲಂ ಕಿಂಬ್ಬುರ್ಯಾಗಣಣ ಅತ್ಯಕ್ಷಣಾರ್ಥಿತಣ.

ತಾಂ ಪರಣತ್ತ:

“ಅಬುಷರ್‌ಸ್‌ಟೀರಿಲಾಣ್ ಎಂದು ಪಾಷ್ಪುಂ. ಅವಿದೆವಣ ಎಂಬಣ ಕಾಣಿಮೋ?”

ಎಂದಣತ ಸಪರಿತಿಂ ಅವರಿ ಉತ್ತರಂ ತಣಾ:

ಈ, ವರಾಂ; ನಾಂತ ಉತ್ತರಿರಿತಣ ವರಾಂ. ಏಂತಿಕಿ ಕ್ರಿತ ಅಣತಯಣ್?”

ಅದಾರಿ ಜಾತ್ತಿಕರಿತಿಂ, ಚೆಗ್ನ ಮರಣತ್ತ.

ಈಗಾ ರಾತ್ರಿ ಏಗ್ನಿಕ್‌ ಉರುಹಂವಣಿಲ್ಪ. ಏಗ್ನಿತಾರ್ಥ ಶಾರೆತನಿಕ್‌ ಉಷಾರ್ಥಿಕಳಾರ್ಥಿತಣ.

ಜೋಣ್ತು ಪಿಗಣಾಣುಂ ಶಯ್ಯಾಯ ಅವಲಂಬಿತ್ತಿತಣಿರಿಕಣಾಂ. ಅವಣತ ಹಿಟ್ರಿತ್ತಿತ್ತಾರ್ಥಿಕಾಣ್, ಮಡಿ ಪಿಗಣಾಣುಂ ಅಂತ್ರಿಹಣತ ಪಿಡಿ ತ್ರಿಕರ್ಯಾಗಣಾಯಿ. ಅತ ಜೋಲಿ ಅಂತ್ರಿಹಣ ರಂಜಿ ವೆಕಕಣ್ಯೆ, ಶಾರೆತನಿಕ್ ಲಾರವಾರಿಕರಾ ಶಾಂತಿಹಣತ ಪಿರಿತ್ತಿವಿಕರ್ಯೆ, ಚೆತ್ತಿರಿಕಣಾಂ. ಅಂಡಾರ್ ಅಂತ್ರಿಹಣತಿಂ ಪಕಣ ಘಿರಿತ್ತಿದ್ದಿ ಉರಣಾಗು ಸಂಕರ್ಯಂಕಿಟಿ.

ತನಿತ್ತುಂ, ವಲಿಯ ಡಾರಿಪ್ರಯಾರ್ಥಿಲ್ಪಮಾರ್ಥಿರಿಕಣಾಂ, ಅತ ಸಾಧ ಗ್ರಂತಿ ಜೀವಿತ್ತಿವತಕ. ಏಗ್ನಾಗ್ನಾಂ ತಾಂ ಚೆಯ್ಯಾಣತ್ತುಂ? ಈಗಾ ಮಿ ವರ್ಣ ತಾಂ ಏಗ್ನಿ ವಿಡಿತಿಂ ಲಾರತಿಕಣಿತ್ತಿತ್ತಿ, ಇತ್ಯಾಪ್ಯಾರೀ ತಣಾ ಪಿಗಣಿತ್ತಿರುತ್ತಾಣ್.

ശ്രവം വരിപ്പുനു ഞാൻ ദ്യോ.

മനി നാലുകഴിഞ്ഞു. ഉടനെ വീട്ടുമനിയചിക്കുന്നതു കുറഞ്ഞാണ്. താഴെ തന്നെ ചെന്ന വാതിൽ തുറന്നു.

എ, അവിം തന്നെ!

ഞാൻ അവളെ, ഇരിപ്പുഴറിയിലേക്കു തുട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി. ശാക്കാപയമഗാബന്നു് ഞാൻ ശ്രമിച്ചതു്. ചായയുണ്ടാക്കി കൈകാണ്ട ഞാൻ, ശീഅനാജ്ഞാവസ്ഥ, നാട്ടുവൻതമാനം എന്നുവിവരിപ്പാറി സംസാരിച്ചു. ശ്രദ്ധം മുഖ്യമായി ഇതിനു മറുപടിയോന്നം പറഞ്ഞാൽ കുറഞ്ഞു.

പെട്ടുന്നു് അവിം ഒരുക്കാണ്ടു മുഖം പൊതു കരണ്ണാം ഇടക്കാം.

ഞാൻ ചാടാ ഏഴുന്നറയ്” ശ്രവാളിട അഭാഷ തകവി. ഞാൻ പറയേണ്ടു:

“അനാക്കും! നോക്കും! കാഞ്ഞമെല്ലു് അതിരെപ്പറഞ്ഞു ചെല്ലാം പറഞ്ഞു, മെയ്യാം!”

അവിം കരണ്ണുകുണ്ടാണു്” പറഞ്ഞതു്:

“എനിക്കെല്ലാരെഹോന്നിച്ചു പാർക്കാൻ കഴിയില്ല; സാമ്പു മല്ലേരമല്ലിലും.”

എൻ്റെ ഏതെങ്കിലും കണം കുറിച്ചുപശ്ശുവും, എന്നാൽ ഒരു ദീക്ഷാദിശിയുടെ നിശ്ചയത്തോടുകൂടിയും ഞാൻ ചുംബിച്ചു:

“അഭ്യേഹം പിന്നെയും ശ്രദ്ധയിൽ മുഖിച്ചു, ഇല്ലോ”

“ഇല്ലോ; അതല്ലുകായ്യും. എന്നെന്തിച്ചാണു് മുരാത്തിക്കുന്നതു്;”

“നേരെ മറിച്ചും?”

“കരിക്കല്ലുമല്ലേഹം സ്വന്നധനാസംരിക്ഷനില്ല. ഹാ, കുച്ചും! കുച്ചും വാർഗ്ഗരവു് ഏനിക്കു ദയവുചെണ്ണു് ഒരുക്കപ്പേ ചായതരണും. ഞാൻ കാഞ്ഞമെല്ലാം പറഞ്ഞാം തുറന്ന വാന്നു പറയാം.”

ശ്രവിക്കും അല്ലോ ചട്ടിംഡുക്കുമ്പോൾ എന്നു്, ഒരു നാലുപയം ഞാൻ സംശയിച്ചുപോരാം.

எந்தை ஒக்காயி, அவர்கள் சாயதொடிப்புகொட்டு.

ஜோன்ஹ் ஸப்பம்காயிரிக்கூரைப்பு? ஏற்றாளவும் பரவுக்கூடியதம்?

அவர் சிறியில் லயிசூபிக்கூகூலாஸ்¹ சாய கூட்டு. அந்தந்தங் மரைவரத்தைய் வொடுத்து இடப்புகொண்டு தாங்கள் விடப்பிருக்குமில்லை கூன்:

“அதுடையில் ஏப்பா ஶரியாயிக்கூ மின்சுர் வாற்ஞுவ”. எதைப் பூவுமாயி கஷிணத்துடி; அப்பூஷா அசென்று மடியு. உரகவுப் பீர உபேக்ஷிசூபிக்கூரைப்புகிலு. பீநீட்டிள்ளாய அராரா, குமேளாயாளாஸுங்புவிசூது. காரோன்டுப் புதியானால், அசென்றத்தீங்கு புவத்தாஶிலவு, ஜீவத்துக்குதியு வந்துபிடுவானாலையுது. அசென்று உரகங்காக்குவு, தூந்தஞ் சுமார் ஜோலிபெற்றுக்கூ செஜூ. ராது, அதுமியு பூபீக்கு சிளார், நாடகஶால ஸங்காரிக்கானா, ஸதா ஸங்காயிக்கூ. எதாவதாக்குதால் அசென்று தாநிசூ புலிஸ்ஸுவாரிக்கு போய்வானா. அங்கும் மாஸ்தால் ஹப்பாகூக்கூரையுதுபோய்வி.....

“அச்சூரை அசென்றத்தீங்” உதேயாக்கயரிங்கிடி. ஹதோட்டுடி அழிமாரி. கஷிணத் தூத்துக்கூப்புத்தூஜில், அசென்று வசூ ஏற்யைக்கும் ஜீவத்துக்கு, ஶனுயில் கிட்கூகூலாடு ஸங்ரேக்கூ யாயிக்கூ ஏற்கூ அதானி. பெட்டுப் புவத்தாப்புரையு, அசென்றதை பீட்டித்து. தோற்றுப்போலே அசென்று ஜோலி செஜூ. அதுகூலத்து ஸங்காலையுதுதோட்டு ஏற்கொட்ட பெற மாரியிக்கூ. பிரென, ஜோலித்திரக்கில் ஏற்கொட்ட பாட விழு ரிசூ. அதுமாஸ் கஷிணே², அவர் பால்தொங்ரீகீலுத்து கூ வுப்பிய ஹங்வீகீயரின்கு ஶாலயுடெ மாநோஞ்சாயி, அசென்றதை நாய்மிசூ. அதீங்கு யயுக்குறையுதில் கருத்தாய் கூ மின்சுர் பூர்த்து³ கரிக்கூ ஏற்கொட்ட ஹப்பாகூ பரவுத்து.

“நீண்டதெந்தாவு” கிரஸாயார்ள மாவுங்கதையு! எதைத்துடெ கீழிலுத்துவாரிலுவது⁴ ஏற்றாவு மிட்கூர்; ஏற்றாவு”

ശക്തൻ! ശു വധം നബലൈല്ലോ അദ്ദേഹം എത്തു ചെയ്യുകരാറാ കനാ? ഇതിനുമനു തന്മാരം അദ്ദേഹത്തിന്റെ പൊതകൾ കുറിച്ചൊ തിങ്ങന്തു് എത്തുകൊണ്ടാണോ? രാവിലെ ആദ്ധ്യാത്മികമുന്നേന്നു പച്ചവെള്ളത്തിൽ കളിച്ചുകൊണ്ടോ, രാജാജാണിക്കുന്നുനേരം അദ്ദേഹം ജോലിചെയ്യും. പിന്നീടോ, അഹമ്മുസ്സിൽ പോകം. പകൽ ഒഴു വരം അവിടെ ജോലി ചെയ്യുകൊണ്ടിരിക്കം. ആ ഇന്ത്യിനീയ റിംഗ് ശാലയിൽ, അദ്ദേഹം ഒരത്തനേരം ഒരു നിമിഷം പാലും ചുമ്മായിരപ്പുകയായില്ല. ഉച്ചക്ഷേഖണം കഴിഞ്ഞ മിനെ ഉറന്തിപ്പോ യതിനാൽ, താജുമിനിട്ട് താമസിച്ചുചെന്ന ഒരു തൊഴിലാളിയെ, കഴിഞ്ഞായംപ്രാണാം അദ്ദേഹം ധാരിപ്പില്ലോ ചെയ്യുതു്? ”.....

രാത്രി എടുക്കമണിക്കു് വീട്ടിൽ തിരിച്ചുവാം അദ്ദേഹം അവഡ പ്പെട്ട ക്ഷേഖണം കഴിക്കം. പിന്നീടോ സംഗീതനാടകക്കശാഖയി ലേക്കു് പോകണമെന്നോ, മുഖിയ് ശ്രീ കളിക്കണമെന്നോ ശാംഗും തുടങ്കും. നാടകശാലയിൽനിന്നും തന്മാരം തിരിച്ചുവാം, വെ കൂപ്പുണ്ട് കാലം ദണ്ഡാ മുന്നോ മനിവരെ, അദ്ദേഹം വായിച്ചുകൊ ണ്ടിരിക്കം. റാ, മിസ്സർ വാർഗ്ഗേവോ, ശു സ്ഥിതിയിപ്പോരു വബ്സിച്ചുവന്നിരിക്കാണോ. ഒരിക്കലും ഉറങ്കുന്നില്ല അദ്ദേഹം. എന്നിക്കുദ്ദേഹത്തെ കാണാനുഭാരി പേടി തോന്നും.....

ശ്രദ്ധുതനെ തായറാഴ്യയിലെ കമയും അന്ന കാലത്തു മഴ വരും അദ്ദേഹം ജോലിചെയ്യും. ലഭ്യകഴിഞ്ഞ നോൺസുിലേയുള്ള കാറിൽ പോയി. ചായസമയം വരെയും, അതു കൂടി എന്നും, ശോഖം കളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കം.”

“എത്തു്, ശോഖം കളിക്കയോളു്?”

ആശ്വര്യ്യത്തോട്ടുടർന്നുണ്ടാണോ എന്ന് ചോദിച്ചതു്.

“ശോഖം, സയൻസും, സംഗ്രാഫിന്റീക്കലുമാണോ അദ്ദേഹ തത്തിന്റെ കിടക്കകൾ! വക്ഷംപുംപും സമയം ലാഘോട്ടത്തിന് എന്തോ കണ്ണു് അദ്ദേഹം കണ്ടുപിടിച്ചു എന്നുകെട്ട്. രാവിയിൽ വേണ്ട പല പലതികരിക്കം, അദ്ദേഹം സ്കൂളം തയ്യാറാക്കി വരിക യണ്ണേതു! ശു കമ്പനിയുടെ വ്യവസായം വളരെയാക്കം അണി

പുലി മുച്ചും വയന്. അവൻ അദ്ദേഹത്തിനു നൃ ശമ്പളം കൊടുക്കണമെന്തോടും. എന്നിട്ടും, ഒരു പഴയ വീട്ടിൽനിന്നു മാറാൻ, അദ്ദേഹത്തിനു ഉന്നസ്ഥിപ്പിക്കു; വീട്ടംരാഞ്ചപോലും സം യ മി ഒള്ളം നാണോ പറയുന്നതും!”

“നിങ്ങളോടേക്കുഹം ക്രൂരത കാണിക്കുന്നണണാം?”

“സന്ധുന്നുമായ അലസതയും ഉപക്ഷയും ക്രൂരതയുംകൂടു കുറഞ്ഞുമായ അദ്ദേഹം എന്നൊടു വളരെ ക്രൂരമായിരിക്കുന്ന പെയ്മാനം നാണോ. ചിലപ്പോൾ ഏറെന വൈക്കമനാവുന്നു, എന്നാൻ അവിടെ വന്നുചേരുന്നതെങ്കിനെയുണ്ടുണ്ടെന്നും, തോന്ത്രിക്കുന്നും, അദ്ദേഹം വിചിത്രമായ റീതിയിൽ എന്ന ഭാക്കിക്ക ക്രയം. എന്നു അദ്ദേഹംനോടുനുണ്ടും അടക്കാൻ അനുവദിച്ചിട്ടില്ല. ശ്രീ എന്ന പരാതി പറഞ്ഞാലോടും നിംബുകയില്ല. ഇപ്പോൾ ചുറ്റു ചാടിക്കിട്ടുണ്ടും, തനിക്കു നിഃന്ത്രിക്കാൻ സാധിക്കാതുമായ ഇതു പ്രവർത്തനശക്തിക്കു കാരണക്കും എന്നാണെന്നുണ്ടും. അദ്ദേഹം വിചാരിക്കുന്നതെന്നു തോന്ത്രിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിനു ജോലിയിൽനിന്നു സംതൃപ്തി ലഭിക്കുന്നില്ലെന്നും” എന്നാൻ വിചാരിക്കുന്നതും. എത്രൊക്കെ അന്യമായ ശക്തി അദ്ദേഹത്തെ മുന്നൊട്ടു തല്ലിയോടിക്കുന്നതുപോലെ! ഹാ, മനോഭും വാൻ അരുവും, എറിക്കിലേക്കെന്ന കഴിച്ചുകൂട്ടാൻ സാധിക്കില്ല. അതെന്നു ക്രമേണ കൊന്നാവയക്കയാണും. എറിക്കും അദ്ദേഹത്തെ വിട്ടു വച്ചുടാടി രക്ഷപ്പെടുമെന്നേഖ്യേണാം.”

“മെയ്സി?”

പതുക്കെ പറഞ്ഞുകൊണ്ടും എന്നാൻ അവച്ചുടെ കരം ഫറീച്ചു.

* * * *

ഇതിനെ തുടർന്നായ കാര്യങ്ങൾ, ജോർജ്ജിന്റെ ചരിത്രം മാത്രമടങ്ങിയ ഇതു കമ്പയിൽ വിവരിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. മെയ് സിഡ്നേയും എന്നേറുവും കമ്പയിൽ, ഒരു വലിയ ബുരജശതാം വേണ്ടുകാണും. പക്ഷേ, അതുവെച്ചു സാധാരണ മനസ്യരായ രണ്ടുപേരു സംബന്ധിച്ചുണ്ടും കനാംകയാണും, നിങ്ങളുക്കും അതു

വായിക്കാൻ രാംതോന്തരകയില്ല. എതായാലും, അതെഴുതാൻ ഞങ്ങളേറുകൊണ്ടില്ല. അതുകൊടു യേപ്പുടക്കയാം വേണ്ട നിംഫാം.

തന്റെ വിച്ചിത്രമായ ബൈവാഹിക ജീവിതത്തിന്റെ അഭിരൂപക്കാലം, എന്നുകൊണ്ടിച്ചു മെയ്‌സി വിചാരിക്കാഡണം യിരുന്നുവെന്നും, മുകളിൽ വിവരിച്ചുസംഖ്യം അതിനുമകുടം ചാർത്തിയെന്നമാത്രം, ഇവിടെ തോൻ പറഞ്ഞുകൊള്ളണ്ടു.

ഈ സംഭവാനന്തരം, ഞങ്ങൾ തന്മുൻ ദിവസവും ഗംഗാശ ഉദ്ധവം നടന്നുവെന്നു. ഞങ്ങളെല്ലാക്കമിച്ചു സവാരിക്കും, ദിവോദ ഉാത്രക്കാഡം മാറ്റിവരുക്കും എന്നുംഡാഡായിരുന്നു. ഇന്നുണ്ടാവുന്ന കഴിച്ചുകൂട്ടാൻ സാധിക്കുന്നതല്ലല്ലോ.

ഞങ്ങൾ തന്മുള്ളൂട്ടു നാന്ദാം, ഒഴിച്ചുവെയ്യുന്നും ഞങ്ങൾക്ക് “ഇഷ്ടചില്ലായിരുന്നു. അവസാനം എല്ലാം ഇന്താം സംശയിച്ചു കാണും ശരിയാക്കാൻതന്നെ ഞങ്ങൾ തീരുമാനിച്ചു.

* * *

മെയ്‌സി അദ്ദേഹത്തിന്റെ വീടിക്കുന്നിനാ ഫോയി, വിവാഹിതയാണ് തന്റെ ഒരു മേട്ടത്തിയോട്ടക്കുടി താമസിക്കാൻ തുടക്കി.

അന്നു രാവിലെ തോൻ ജോർജ്ജിന്റെ പോട്ടിൽ എന്നു. ആദ്ദുമണിക്കു മുമ്പാണു് അവിടെ എത്തീയതു്. അഞ്ചു ഫാറു മാത്രമേ അദ്ദേഹത്തെ കണ്ടപിടിക്കാൻ സാധിക്കുമ്പോൾ എന്നു തോന്റെ ഏതിക്കുണ്ടു്. മടക്കാതെ, എന്നുകു പരിചയക്കൂട്ടും ആ ശ്രദ്ധന്തോ രാഖുകയും തോൻ കടന്നചെന്നു.

ജോർജ്ജു് ശരൂയിലുണ്ടായിരുന്നു. തോൻ വാസ്തവിക്കുന്നു്. “ജോർജ്ജു്” എന്നു് ഉറക്കു വിളിച്ചു.

മിന്നത്തേവന്തിൽ അദ്ദേഹം കിടക്കയിൽവരുന്നും ചുട്ടു മുട്ടുനാറു് ശ്രദ്ധന്തോ ഏതും എന്നു മുന്നിൽവന്നു നാലു കുണ്ടു്.

അഴ്വേഹത്തിന് വലിയ മാറ്റം സംഭവിച്ചിരുന്നു. മുഖ്യമായി വാല്പക്കുവും, തൃട്ടതൽ ജരകളിൽ എന്നാൽ ആ നയനാശം പ്രവർത്തനങ്ങളാലകൊണ്ട് ക്രത്തുനണ്ണായിരുന്നു.

അഴ്വേഹത്തെ കണ്ട് ഞാൻ പേടിച്ചുപോയി. ഞാൻ കാഴ്ച തുറന്ന സമ്മതിക്കാൻ തുടങ്ങി:

“ജോജ്ജ്”, എന്നിക്കതിൽ വളരെ വ്യസനക്കാട്; സ്ലൈറ്റീസ്, ഒരു റഹസ്യം നിങ്ങളോട് തുറന്ന സമ്മതിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. എങ്കിലും സംബന്ധിച്ചതാണ്. അവരുടെ നിങ്ങളോടൊക്കു പാക്കാൻ ഗുഡിക്കീല്ലേന്നും, അവരും നിംവയിച്ചുകഴിഞ്ഞു. ശാഖ മുളാട് നിങ്ങൾ ഉച്ചേരിയാണും, വേണ്ടാത്ത പെരുമാറ്റവും കാണി ചെയ്യും അവരും വിശ്രദിപ്പിക്കുന്നു. എന്തുവന്നാലും, ശ്രീ തിരിച്ചുവരില്ലെന്നാണ് അവരും ഉറപ്പീച്ചു പറയുന്നതും. വാസ്തവാനിൽ എങ്കിലും ഞാനാം താങ്കിൽ.....”

ഞാൻ ശ്രവിടെ നിരത്തി, അഴ്വേഹത്തെ കൊണ്ട് ദാനാ. എത്രൊറ ഒന്നാൽ ചാടിവീഴ്ചാൻ, അഴ്വേഹം ഭാവിക്കുന്നവനും, എത്രകിട്ടുന്നതാണും, അവിടെന്നും തോന്നാൽമാത്രം! അഞ്ചു സംഭവിച്ചും, ഞാൻ അനുഭാവതെ അവിടെത്തെന്ന നിംക്കുംഡാണി കുറഞ്ഞു. അഴ്വേഹം എന്ന കൊല്ലാൻവന്നാലും, ഞാൻ ഒരു തുടി പൊക്കനുത്തല്ല. ആ വ്യക്തിമാഹാത്മ്യത്തിനു് അത്രും പുംബിക്കും കീഴു് പ്രേക്ഷിക്കുന്നുണ്ടും. എന്നിക്കു തോന്നാം, ഞാനാം ഉറപ്പുണ്ടുണ്ടെന്നും.

അഴ്വേഹം കൂടിലിന്നസ്ഥീപം കിരുച്ചുസമയം നിന്നുക്കുണ്ടും. അതിൽപ്പിനെ മും തിരിച്ചു് ജന്മക്കലേജ്ജും ദോഷി. ഒരുമാ റീട്ടു് ഗൗരവഭാവപൂര്വ്വം അവിടെ നിലകൊള്ളിക്കുണ്ടോളി. അവന്തരം ദീംമായി കൂടു നിശ്ചാരിച്ചു. ഉടനെ, ചിന്നയും ശ്രദ്ധയിൽ കേറി കിടക്കുകയും ചെയ്യും.

അതിലെ വിരിപ്പുകളിം, പത്രപ്പുകളിം, വളരെയധികം ചാലാട്ടുകൾക്കിടക്കുന്നു. എത്രപ്പറ്റിനും അജഞ്ഞാതമായ ഒരു സ്വഭാവം അഴ്വേഹം തേട്ടുകയാണെന്നും തോന്നാം. കുറെ നേരം ഉരഞ്ഞ ചാരം താരിൽപ്പിനെ, അഴ്വേഹം സ്വന്നമന്നായി കിടക്കുണ്ടാണി.

മുഹപടി കാര്ത്തം ഞാൻ അവിടെ നിന്ന്. കൈവികൾ, ഇന്ന്
മുഹപടിക്കു സമീപമിരുന്ന ശബ്ദിച്ചു. ഏതുനേരം ഞാൻ അവിടെ
കാര്ത്തിനിന്നുന്നു” കാക്കുന്നില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഹപടി കേരള
ഞാതാ, അവിടെനിന്ന് പോകുന്നതു “ഉച്ചിതമല്ലെന്നാണു” ഞാൻ
വിചാരിച്ചിട്ടുന്നതു.

ഒട്ടക്കം അദ്ദേഹം സംസാരിച്ചു.. അങ്ങെകം ശതകങ്ങളിലെ
സ്ഥരങ്ങകളിലും കുറഞ്ഞിട്ടും സംഗ്രഹിയ്ക്കുന്നതും, ഉറക്കം
തുടർന്നുണ്ടായ ക്രസ്പരമായിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്നണ്ണായിരുന്നതു”.

“അതു സാരഭില്ല” — അദ്ദേഹം മൊഴിഞ്ഞു: “എന്ന കാലത്തു
ഖുബിക്കണ്ടാരത്തിനും ചുട്ടുവെള്ളും കൊണ്ടുവരുമ്പെന്നു മിസ്സിസ്
ഫേസിനോട് പറഞ്ഞു..”

പ്രിയപ്പക്ഷിക്കാരൻ

(സ്വനിങ്കമ)

ଏ ଅନୁଲପ୍ତ କୋଣେ

മിറ്റുപക്ഷിക്കോരി

അമ്പുചുവത്ത്! എ പ്ലാ ഒ റീ ബേബാസ്പാർട്ട്കിന്റെ എബന്യൂം എസ്റ്റിനിനിനെ ആ കു മി പ്ല ടക്കിയിരിക്കുന്ന കാലം. ശാന്തായൽ”, 1808-ൽ, ഗാലിഷ്യായിലെ പദ്മാണി നഗരത്തിൽ, ഒരു അപ്പോത്തിക്കരി താമസിക്കുന്നായിരുന്നു.; ഗാർസിയാദേ പരേദ്രസ് എന്നാപേരുള്ള ഒരു അപ്പോത്തിക്കരി! അപ്പോത്തിക്കരി ജോലിക്കുമ്പുറെ, അവിവാഹിതരായ സ്ത്രീ മാഡ്യവിപേജ്ഞി, ക്ഷുദ്രപ്രധാനത്തിനായി തവളകളുള്ള പാനുകളുള്ള വിറ്റ രാങ്കൾം ചെള്ളിത്തന്നു.

II

ശനി” ഒരു തന്മാപ്പുള്ളി, ഇ അടക്കാത്തിയായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടും കാർഡേലുകൾ നിന്നുണ്ടിട്ടുണ്ട്. ആ നഗരത്തിലെ വീമികൾ, ശ്രദ്ധിക്കണ്ണു കിടക്കുകയായിരുന്നു.

രാത്രി പത്രമണിയായപ്പോരി, ഓകാൺസ്റ്റീറ്റുകൾ സ്റ്റൂഡി എന്നാപേരുള്ള നാലുവഴിയിൽ, അന്നേക്കമാഴികൾ വന്നതടിച്ചുകൂടി. എട്ടിരജ്ജുള്ള പ്രാത്മക മണിയടിച്ചതോടുകൂടി അവൻ, അടച്ചിരുന്ന പരേദ്രസ്സിന്റെ ചാപ്പിലേജ്ജു നടക്കാൻതുടങ്ങി.

“എന്താണ നാം ചെയ്യാൻ പോകുന്നതു്?” അപ്പോരു അവൻ റിൽ കൈവൻ ശലിഷ്യൻ ഭാഷയിൽ ചോദിച്ചു,

“നമുക്കു കയ്തക്കംമറിഞ്ഞുടല്ലോ!” മനോഭ്രംഥം സമാധിനമിതാണോ.

“നമുക്കു” അധികാരി വാതിൽ ചാവേരിസ്റ്റുള്ളിക്കുന്നും.” ഒരു ദുരിയാണോ ഇതുപറഞ്ഞതു്.

“അവരെയെല്ലാം നമ്മുക്കു കൊള്ളണാം!” പത്രപരുണ്ടപേര് ഒരമിച്ചുപറഞ്ഞ.

“അങ്ങുംതാിക്കരിയേ ന്യൂഡിഓസി വിച്ചുതരണം.” ഒരു ബാലൻസ് ആഗ്രഹം മുകടിച്ചിട്ടുണ്ട്.

“ശയാളിംട നധിനേല്ലും കണക്കുനിന്റുപോണ്ടു്.”

“എ ശ്രീരാമാനുഭാവം.,”

കയ മുഖ്യപ്രാണക്കാരൻ!,,

ശയാം ശ്രദ്ധപാഠിയാകും മരഞ്ഞകാരു മുന്നാരാത്രി ക്ഷണിച്ചു സദ്ഗൈ എകാടക്കരാണിനേന്തും ജാഘർക്കട്ടു്,,

“ശ്രദ്ധ വാസ്തവാഖ്യാതിരിഞ്ഞം. അയാളിടു സമർപ്പത്രുവച്ചു”, തന്ത്രം ചെപ്പായമൊന്നും നാനുകയില്ലെന്നു്, അവക്കു നിശ്ചാരമുള്ള തന്ത്രം ധാരാളമായി ശാരിടുചെച്ചുന്നു് കയറാൻ മടിക്കുകയില്ലു്,,

“കാ അവരെപ്പും ഏന്തോ വീട്ടിൽ വന്നിങ്ങനേരുകിൽ .....എന്നെന്തും വിശ്വാസിച്ചു ചാലുചീഴിക്കുന്ന മുന്ന എങ്കു പ്രകാശിക്കാരു ഞാൻ കിണറാറിൽ തുക്കിയിട്ടു്,,

“മുന്നലെ ഏന്തുംജാളി അവരിലെബാത്തതനും കഴുതുവരുതു്,,

“അവരു പത്തിങ്ങനും, പണ്ട് ഏന്തുംതായിങ്ങനുമായ അറയിൽ നേരിപ്പോടു കൂടിച്ചുവച്ചു്, ഞാനവരുടെ മണ്ഡ കപ്പി. തന്മാരു ശ്രൂസൂചിച്ചിട്ടു് കൊന്നിട്ടുണ്ടു്,, ഇതുപറഞ്ഞതു് കയ സന്ദൃശിയാണു്.

“ആ ഭ്രാഹ്മി അങ്ങുംതാിക്കരി മാത്രം അനുംത രഷിക്കുന്ന സഭേല്ലും!,,

“ആ നശിച്ച മുഖ്യകാരുംകൂട്ടി അയാളിനുലെ സവാരം പോയഭേദം എത്രമാത്രം സഭനാശമാണ്യം കാണിച്ചതു്,,

കയ മാസത്തിനുമുപു് ഈ റാഗരത്തിലെ ഏററുവും ധീരനും പേശാഡിമാനിയമായ ശാർഖിയുടെ പരാരഥസു്, മുംബനേയായി അനീകമെന്നു് ആക വിചാരിച്ചിരുന്നു!,,

“ഒരത്ത്; അന്നയാം നാമർണ്ണാണേം രാജക്കമാരനും ദഹാ ഭ്രാക്കരു വിററിക്കുന്നു.,,

“അയാളിനു് നെഡുപ്പളിനും പോരുക്കളംബാ് വില്ലു നുതു്!,,

“റ ഒദ്ദേശിക്കുന്നത് ആകുമണം ചെടുക്കണമെന്നോ അയാൾ ശ്രദ്ധയും എഴും ഉംബരമല്ലെങ്കിലും പ്രസംഗിക്കാണായിരുന്നതാണെല്ലോ.”

“പുംബൻ മുഖ്യകാർ പാത്രംണിൽ മുവേശിച്ച ശ്രേഷ്ഠാം, അഡ്വെസി ശാഖയിൽ പ്രശ്നളും ചേരുകയാണ് ചെള്ളതും.”

“ഇന്നാരാത്തി അയാൾ പ്രധാനപ്പെട്ട മുഖ്യ പട്ടാളാദ്ദോഹം സ്ഥമാനാക്കിപ്പാം സദ്യ കൊടുക്കണമെന്നോ.”

“അവർ മുഖ്യ, വാക്കിന്തിക്ക ആർപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതു കുറഞ്ഞണബോി?”

“ക്ഷമിച്ചിരിക്കുവിൻ!” — ഒരു സന്ധ്യാസി ഇടയ്ക്കു കടന്ന പാരാജ്യം: “നേരംയിക്കായിപ്പെല്ലോ.”

“അവർ കടിച്ച മതിമരക്കുന്നതുവരെ നമ്മകൾ കാത്തിരിക്കാം” — ഒരു പുശ്യ ഗ്രീ പിൻതാഞ്ചി: “എന്നിട്ടുവിടെ ചെന്ന ഏല്ലാവകുടുംബം കമ്മ കടിച്ച കളിയാം.”

..അരുപ്പുത്തിക്കരിയെ നാലായി വെട്ടിക്കണ്ണിക്കണം.”

“പോരാ; എട്ടായിട്ടു കണ്ണിക്കണം.” ഒരു മുഖ്യ പക്ഷക്കാരാം, ഒരു മുഖ്യകാരന്മാരും ഭാജ്ഞാനാണ്. ഒരു മുഖ്യകാരാം ശാന്ധുനാട്ടിലെ ഒന്നബ്ദാളി അടിമകളാക്കുന്നു. ഒരു മുഖ്യപക്ഷക്കാരാം കുട്ടി, താൻറെ നാട്ടിനേയും നാട്ടാരേയും വിറുദ്ധ തിനുകൾ എ ചെയ്യുക.,,

III

ശ്രീ സംഭാഷണാജ്ഞാനം ഷാപ്പുനു മറ്റിൽ വച്ചു നടന്നാകുണ്ടിരിക്കുന്നവാരം, ആ അരുപ്പാത്തിക്കരിയും അയാളുടെ ശാമിതിക്കാടിക്കരിയും, അഡ്വെസി കുറഞ്ഞണബോിയും, കടിച്ച മദിക്കുന്നയായിരുന്നു. ഇങ്ങനെ മുഖ്യകാരാജ്ഞാനിയും, കാർപ്പാരാജ്ഞാനിയും ആയിരുന്നു. ഏല്ലാവകുടുംബം പ്രധാന സെസനികോദ്ദോഹസ്ഥാനം ആ അവിടെ.

നാല്പത്തെഴുവ് വരുസ്സംകാരിയിരുന്ന ശാർഥിയെപരേദ്ദസ്സിനു. ശാഖാരാം കൂദാശാത്മാം, ഉണ്ണാടി വരണ്ടും, മാനന്തിനിഷ്ടിവരമായാണ് അഃഃ. ദീർഘകാലമായിരുന്ന അയാൾ. അയാളുടെ കുഴണി, ദാരാള, സദാ ചിന്നിരക്കാണിയുന്നു. കുറത്ത മുകാശരഹിതമായ ദാരാളുടെ കൂദാശ, വാഴിവരു താഴീനിയുന്നു. നോക്കുന്നവാരും

പ്രതിവിംബിക്കാതെ, ഇങ്ങിനും തലചുവാടും, ചാണകവും മാത്രം സ്വച്ഛ സ്ഥിക്കുന്ന, പബ്ലിക് ടെക്നോളജിപോലെ ആയിരുന്നു, അധികാരിക്കുന്ന നാമങ്ങൾഡാ.

* * * *

സദ്യ നന്നായിരുന്നു. വീണെഴു കുറവും തായിരുന്നു.

സംഭാഷണം ഉന്നേഷ്ടവും ആവഹിഷ്ടാദ്ധവും ജനിപ്പിച്ചു. ഒരു മ്രദ്യുക്കാരെല്ലും ചീരിക്കുകയും, ദൈവഭ്രാഷ്ടരം ചെയ്യുകയും, പാടകയും, പുകവലിക്കുകയും തിന്നുകയും കടക്കുകയും, കരോസമയ തുടരുന്ന ചെയ്തുകൊണ്ടും. അവരിൽ ഒരു നേപ്പോളിയൻറു കളിപ്പണയങ്ങളെപ്പറ്റിയും, മരാറാക്കരൻ മാറ്റിപ്പറിയും മെൻ റണ്ടാം തീയതി നടന്ന സംഭവത്തെപ്പറ്റിയും, വേരാറാക്കരൻ ഇം ജിപ്പിലെ യുദ്ധത്തെപ്പറ്റിയും, നാലാമൻ ഘുത്തി പതിനാറാമൻറു ചാണകിക്കയേണ്ണും പററിയാണ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

ഗാർസിയാരെ പരോദസു് അവരുടെകാപ്പും—ക്ഷയപക്ഷും, അവരുടെകാളികം—കടക്കുകയും, ചീരിക്കുകയും, നേരാദ്ധൂക്കു ചരയുകയും, ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. നേപ്പോളിയൻ ചതുവത്തി യെപ്പറ്റി അധികാരിക്കുന്ന സൗതികേട്ട്, ആ ഫോറുമു, പട്ടാളക്കാർ, അധികാരി ആലിംഗനം ചെയ്യുകയും, അധികാരി സൗതിച്ചു പാട്ടിപ്പാടുകയും ചെയ്തു.

ഗാർസിയാരെ പരോദസു് എഴുന്നേറു. അധികാരി ഒരു ദായു പ്രസംഗതിനു മുതിരക്കുവാനും. അധികാരി തുടങ്ങാം:

“മാനുരെ സ്ഥാനിപ്പുകിരായ ഞങ്ങൾ നാശിഷ്ടാട്ട നടത്തുന്ന യുദ്ധം, ബുദ്ധിമുട്ടുനൃവും കാരണമില്ലാത്തതുമാണു്. സ്വീകരിക്കാൻ അതിനെന്ന് പ്രാചീന നിർജീവാവസ്ഥയിൽനിന്നാണത്തുവാനും, അതിനെന്ന് കിരുവുകൾ പരിഹരിക്കുവാനും, അതിനോടു അന്യമായ മതവിശ്വാസത്തെ പരിപ്പൂരിക്കുവാനും, പഴയ മാരുളുകളെ നശിപ്പിക്കുവാനും, ഇംഗ്രേസിലെപ്പുനാം, പരലോകമില്ലെപ്പുനാം, പദ്മാത്മാപാഠം, ഉപവാസം, പാതിപ്രത്യും മുതലായ കരാറാലിക്കരിക്കുന്ന ആചാരങ്ങളെ പരിപ്പൂരിക്കുക ചേരുന്നതല്ലെന്നും, നേപ്പോളി

യാൻ ജനതകളിടെ സംരക്ഷകനം മനസ്യവർദ്ധത്തിന്റെ ബന്ധവുമാണ് നിന്നും, എന്നപറ്റി പാരിപ്പീക്ഷണവാനമായിട്ടാണ്, ഫോറമും വിസുല പത്തിന്റെ സഹാന്നണഭായ നിംബൽ ഇവിടെ വന്നിട്ടുണ്ട്; ഒരു ദ്രോഖിയൻ ചക്രവർത്തി ടീക്കശായുഷ്മാനായിരിക്കേണ്ടും,

“കൊള്ളും, കൊള്ളും,, ആ ഫോറമുകാർ ഉരക്കു വിളിച്ചപറഞ്ഞു.

എ അദ്ദോത്തിക്കരി തല കുന്നിച്ചു. അധ്യാംക്കു് അവൾന്നു നാശമായ വ്യസനം തോന്നു. പിന്നീടു് അധ്യാം തല പൊക്കരി ശ്രദ്ധാം, അധ്യാളിടെ ഭാവത്തിൽ, പണ്ഡത്തെ സൈമൺവും മാനു തയ്യാറാണ് കുടികൊണ്ടിരുന്നു. ഒരു ദ്രോണു വീണ്ടു കുടിച്ചുകൊണ്ടു് അധ്യാം മുട്ടും:

“എൻ്റെ പേരുള്ള, എൻ്റെ ഒരു പുർണ്ണികൻ ഒരു ദിവസം കൊണ്ടു് ഇങ്ങനൂടു മുഖ്യകാരെ കൊന്നിട്ടിട്ടായിരുന്നു. ഇതെല്ലാ തീരുമാനം നടന്നതെന്നു തോന്നുന്നതു്. എൻ്റെപ്പുാലെ, മുഖ്യകാരോടു പക്ഷമണ്ണായിരുന്നില്ല അദ്ദേഹത്തിനും. അദ്ദേഹം ഗ്രാന്തയിലെ മുർഖ്വക്കാരോടു ചൊന്തിയാളുകൊണ്ടു്, സ്ഥാനാശ്വരാജാവു് അദ്ദേഹത്തിനു് ഒരു ദൈനനിറവേണ്ടി സ്ഥാനമാനം നൽകകയുണ്ടായി. തന്റെ അമ്മാവനായ മാർപ്പണപ്പും അലസ്ത്രാം ദേഹം ബോർജിയായുടെ അകവടിക്കാരനായി, അദ്ദേഹം കുറന്നാടു വത്തിക്കാൻ അനുമനനയിൽ താമസിച്ചിട്ടുള്ളു. തന്നെ ഇതു യും കലീനനാണെന്നു നിംബൽ വിചാരിച്ചിരുന്നില്ല, അല്ലോ? എൻ്റെ പുർണ്ണികനായ ദിഗ്രഗാർഡിയാദെ പരേദ്ദസു്, കേസെൻസാം, മാൻമേഹണാണിയും, കെർണിയോൾ എന്നീ ദഗ്ധരുടെ പിടിച്ചടക്കയും, പാവിയാ യുദ്ധത്തിൽ ദെയൽത്തേജസ്തൂപിക്കും ചൊന്തുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു യിരുന്നാണു്. എന്നെല്ലാ അംവിടെവച്ചു്, ഒരു ഫോറമുരാജാവിനെ തടവുകാരനായി പിടിച്ചു. മുന്നാ ശതാബ്ദിയാണു നിന്നും, ആ ഫോറമുരാജാവിന്റെ വാസം, മാറ്റിപ്പിക്കിയ സൂക്ഷിച്ചുവരികയായിരുന്നു. മുന്നാമാസംമുന്നുണ്ടാണു്, ഒരു പ്രാദുർബല പുത്രനായ നിംബളിടെ സൈന്യനായിപ്പെൻ മുരാ, അതു നാശഭൂതിപ്പിനും മോശ്ശിച്ചെടുക്കകയുണ്ടായി.”

അയാൾ പ്രസംഗങ്ങളിൽ നിന്നു വരിക്കിട്ടു.

അയാളോട് മഹാപടി പറയാൻ, ആ ഫോറെറ്റുകാരിൽ ചീലൻ എഴുന്നേള്ളുവാൻ ഭാവിച്ചു. പക്ഷേ, ഗാർസിയാ റീണ്ടം എഴുന്നേറും, അവരെ ആരംഗ്യംകൊണ്ട് താടഞ്ഞു, ഒരു ദ്രാസു വീണ്ടും കൂടി എടുത്തുകൊണ്ട് അതുചൂശാതിൽ തുടങ്ങെന്ന തുടന്ന്:

“എൻ്റെ ഘുർവ്വീകനായ ആ മുഖം റാഡിച്ചു നന്ദകത്തിൽ പോക്കു ഫോറെസ്റ്റ് ഫോറെസ്റ്റ് ഇന്നാഡൻറും, നൈപ്പൂളിയൻ ബോഗാപ്പാർട്ടിന്റെയും കാലത്തെ ഫോറെസ്റ്റുകാർ ചീരംജീവിക്കമാറാക്കേണ്ടി,

ആ ഫോറെസ്റ്റുകാർ സംതൃപ്തരാം, തുടങ്ങിട വീണ്ടും അയാളോടൊന്നിച്ചു കടിച്ചിത്തിന്തു.

അഫ്പാർ ആ ഫോറെസ്റ്റെൻ്റെ പട്ടികകൾ, അവർക്ക് ഒരു ശ്രദ്ധപൂർണ്ണ ഫോറെസ്റ്റുക്കുണ്ടായി.

“അവരെന്നെ കൊല്ലാൻ വന്നിരിക്കുന്നുണ്ടോ.., ഗാർസിയാ എപ്പറേറ്റസ് സസ്തിനം മൊഴിഞ്ഞു.

“ആയോ?,,

“എൻ്റെ അയൽപ്പക്കുകാർ!,,

“എന്തിനോ?,,

“തൊൻ ഫോറെസ്റ്റുപക്ഷക്കാരനായതുകൊണ്ട്. മരു തീര സമായി, അവർ രാത്രി എൻ്റെ ഫോറെസ്റ്റിനുചുറും നടക്കാവണ്ട്. അതു സംരക്ഷിപ്പിക്കാൻ നമ്മുടെ സദ്യ തുടരാം.,,

“അതെ, സദ്യതുടരാം. തുടങ്ങിയാൽ രക്ഷിക്കാൻ.., ആ ഫോറെസ്റ്റുക്കാർ അന്നാളിൽ ദെഡ്യൂല്യൂട്ടുടരാം.

അവർ ദ്രാസുകരം തമിൽ കൂടിച്ചു” നൈപ്പൂളിയൻറെ ചീർജ്ജായുസ്സിനായും, ഫോറെസ്റ്റോരുക്കമാരങ്ങൻറും ഗലിഡ്യുരാജ്യത്തിന്റെയും നാശത്തിനായും ഏടിച്ചു. ശ്രദ്ധ ഉടിഞ്ഞതാട്ടെന്നു ആഫ്പാത്തിക്കരി തന്റെ ചാഡിസ്സുശ്ശാഖായ ശബ്ദാദിദാനിയോ വിനെ വിളിച്ചു, ദുരാസു, ദാരാസു, എടുത്തുകൊണ്ടോരാൻ ആജന്താപിച്ചു.

“താനിവിടയിരിക്കും” — അസിറ്റുൺ, അവ കൊള്ളുവന്ന ഉടൻ, ഗാർസിയാദ പരേദ്രസ് പറയും: “ഞാൻ വിളിച്ചു പറയുന്ന തുകകൾ താൻ കുറിച്ചുടക്കണം. പ്രേപ്പു രണ്ടായി ഭാഗിക്കും. വലരെത കോളിത്തിന് മുകളിലായി കടമെന്നാം, മറ്റൊരിന്നും മുകളിലായി ധനമെന്നാമെഴുതണം.”

“സാരീ” — അസിറ്റുൺ ഡേപ്പുട്ടു പറയുകയാണോ: “വാതിൽക്കണ്ണ ഒരു ലഹരി തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. അവൻ, അപ്പോതും ക്ഷരിയെ കൊല്ലുന്ന് എന്ന വിളിച്ചു പറയുന്നാണോ? ഇതിനകത്തു കുറാൻ ശ്രമിക്കാണാവൻ.”

“മിണ്ണാതിരിക്കും” — ഗാർസിയാഡും ഒരു ത്രസ്യവുമീല്ലെന്ന്: “ഈ വർ ബോധിച്ചു ചെയ്തുകൊള്ളിട്ടു! ഞാൻ പറയുന്നതുപോലെ താൻ എഴുതിക്കൊള്ളും.”

മരണം ആസന്നമായിരിക്കുന്നും, ആ അപ്പോതും ക്ഷരിയെന്നും കണ്ണും കണ്ണും കണ്ണും കണ്ണും കണ്ണും, ആ മുഖ്യകാർ ബഹുമാനപരസ്യ രം ചീരിച്ചു.

“മാന്യരെ,” — ഗാർസിയാ അതിമീക്കളുടെ ദോഹരതിരിഞ്ഞു: “ക്കു കാഞ്ഞത്തപ്പററിക്കും: കുടിച്ചതിനു ശേഷം വാഴക്കു സദ്യ മതിയാക്കാം. അറു, കപ്പിത്താൻ, നീം പിരീനിന്നു പാതയം കടന്നതിൽ പിന്നെ, എത്ര സ്ഥാനിച്ചുകാരെ കൊന്നിട്ടുണ്ടോ?”

“ഓ,” — കപ്പിത്താൻ നിവന്നിന്നു മേൽമീശ മുകളിക്കൊണ്ട് ധാർശന്നുതോടെ പറയുകയാണോ: “കൊള്ളിം, ഒരു പത്രം പറ്റുണ്ടോ പേരെ എന്നും സ്വന്ത വാഴുകൊണ്ടു തന്നെ കൊന്നതായി തോന്നുണ്ടോ?”

“വലരെത കോളിത്തിൽ പതിനോന്നും എഴുതു” — ഗാർസിയാ അസിറ്റുണ്ടിനോടാണു പറയുന്നതു: “കുടംപതിനോന്നും?”

“നീം അല്ലോ?” മറ്റൊരു മുഖ്യകാരനോടാണോ “മുഖ്യമാണെന്നും ചൊണ്ടിച്ചുതും.”

“എന്നും”

..നീം അല്ലോ, മേജൻഡിം?”

“ഇങ്ങപത്രം”;

മരദളിവർ പറഞ്ഞെന്നു”—

“എടു”.,,

“പതിനൊല്ല”.,,

“കയ്ക്കരേശും കൊന്തില്ല”,

“എന്നിക്കരിഞ്ഞുടാ; എന്ന്, വെളിവച്ചു; അങ്ഗരുയറിയാൻ

അതു അപ്പോത്തിക്കരിയുടെ അസിഗ്നേറ്റ് ഈ തുകകൾപ്പാ

വലത്രുവരുത്തെ കോളത്തിലെഴുതിവച്ചു.

“കൊമ്മാം, കുപ്പിത്താൻ,—അപ്പോരു ഗാർഡിയ, പറഞ്ഞു:
“നിംഫലോടാദ്യം ഫോട്ടിക്കാം. ഇന്നത്തെ യുദ്ധം, ഒരു മുന്നാ വച്ചു
കൂടി നീണ്ടു നീൽക്കകയാണെങ്കിൽ, നിംഫലേതു സ്ഥാനിപ്പിക്കാൻ
കൂടി കൊല്ലാമെന്നു വിചാരിക്കുന്നേ?”,

“ശത്രുത്തിനെ നിശ്ചയിക്കാം?,, കുപ്പിത്താൻ എന്നു പറയു
നാണോ?”

“ഉദ്ദേശം പറഞ്ഞാൽ മതി.,, ഗാർഡിയാ വിട്ടില്ല.

“എങ്കിൽ ഇന്നിശും പതിനെന്നാംകൂടി.,, അപ്പോരു ഇംഗ്ലീഷ്
വച്ചിച്ചു.

“ഉടരുവരുത്തു” പതിനൊന്ന്.,, തന്റെ അസിഗ്നേറ്റിൻഡി
നോടാണ് ഗാർഡിയാ പറഞ്ഞതു.

“ധനം പതിനെന്നാം?,, സെല്ലിഡോനാഡോ, പാജറ്റുപോ
വല എഴുതി എന്നാണുപയനിപ്പിച്ചതു. മരദളിവരുടെ മൂച്ചടിക്കണ
പതിനെവും, ഇതുപുതു, അരുടു, അരുചിരം എന്നിങ്ങനെന്നുഭാവിക്കുന്നു.

“ശത്രുപ്പാം പത്രാക്കിഞ്ഞുതിക്കൊള്ളു, സെല്ലിഡോനാഡോ,
അസിഗ്നേറ്റിനോടു” ഹംസുസപരഞ്ഞിലാണു “അയാൾ
പറഞ്ഞതു:

“ഇനി അതു രണ്ടു കോളങ്ങളും ആറുത്രുകും ആത്രുകും കൂടു.”.,,
ഈം മുലം വിയത്തിരിക്കുന്നുവിയന്നു അതു യാബുവു.

അതു കണക്കു കൂട്ടാൻ പാടില്ലാതെ വിയത്തിൽ, അഞ്ചാക്കാനുന്ന
ഈ ജന്മാവിനാൻ. മുഖക്കുഴിച്ചും അയാൾ വിരലുക്കരണ്ടു് അഞ്ചു

திட்டிறுத்தமை! கர்தூ கஷின்தை”, அயார் தன்ன யஜமாநங்கள் ஸமீபம் வெள்.

“கடம் இணந்தரின்பத்தனவு”; யாம் இணந்துவு.., அயார் பரிணமை,

“எத்தாயது”,—ஸாந்ஸியாட பரேஷஸ் அதிகை வழங்வுடு நிக்கன்மான்: “இணந்தரின்பத்தனவு பேரரகைங்க. இது எதுவேபக்க மறநாலோகி வியிசுடிடுவது”—அதுகே நானுரெண்டு தனவு!,,

அயார் இது வாசகக்கு குற அதிரங்கீர்மாய ஸபரத்தி லாஸ் உழுரியூது. அதுநிமித்தம், அது முனைகால் யேதோட மேல்நூடு நோக்கி.

அது அஃபூத்திக்கரை இதிரிடியூது, வேரொய களைக் கூடிக் காயிக்கன.

“நாம் வீராநாள்.., அயார் பரிணமை: “எழுபது கிழு வீணை”—எத்தாயது, இதுபது ஸுலாவுக் கீணை நாம் கடிசு திர்திரிக்கன! இதுபதெதோன பேருள்ளு நம்மு. ஏஸ்ராவது கனாபோலை கிடிசுத்துக்காளு”, நம்மிலோரோயத்தை, ஏகுக ஒத்து காரோ ஸாலுக் கீணைவிதம் கடிசுரிக்கன. நொந் வீண்டும் பரிணமை, நாம் வீராந்தரென்றாலோன்று..,,

இனு பரிணமைக்கை, ஹாப்பிக்கை வாதிக் கொலி பொலி கைஞ்சனா கூக்குக்கையி. ஸாந்ஸியாட பரேஷஸ்ஸிக்கை அஸ்பிஸுங்கரே பா கிரையுக்கையிர.

“ஶாவரக்குறுக்கேரி.., அயார் பேடிசுவிருப்பு பரிணமை. “மனியெதுயாயிருக்கங்கி.., அதேபூதூநாயிடுவதே” ஸாக் ஸியா சோதிசுது”.

“பதிகொங்”.....ஷாவர் உஜித்துக்கை ஏற்று பா எத்து கைஞ்சன கேட்டுவலேயும்,, “கடக்கடெடு!,, அயார்க்கு,, ஏற்காடு கு திருஷ்வாலு: “ஸம்மதமாயி..,,

“గుమతమాయో? ---ఎటిగోర్?;, అత శ్రుణుపెసుగికింది ఏంటికిలానీ గ్రహిషుకొణ్ణు అరులాయి.

పాశుషి, కడి ఉయికమాయిప్పుంచుతిగాను, శావశింశ తణి ఇంద కగోరకళింగాను⁹ ఏంటికిలానీ సూయిష్టింపు. ఏంగాలు, “శావరిషోట్రోను వజుంతుకుగానెడు,, చెయిను” అత పత్రాలుకూఠి పదుండుకొణ్ణిరిప్పుణుంచుయితిగా.

అవశి వల్లిర ప్రశాసప్పుకు¹⁰ ఉరకళింగాను¹¹ తణిందిల్లింది వంధుకూ వల్లిష్ట, రి. ఏర్గూరు, ఏంఫోగోవుకింటికిలానీ శావశింశ శకతిషుణుంచుయితిగాల్చి.

శ్రతిగ్రింటిష్టు మగింగు¹²:

అటియిలిబిత నిలయిలె షాస్ట్రిల్చుణుంచుయితిగా కిష్టిక లెల్లుం అత జనతతి ఉటిష్టుకుంచుయితిగా. క్రిందతను అత “మ్ర శ్యుపాశుషుకూరగె నథుం కొట్టుంచం,, ఏం నిలపిత్రికషకయిం చెప్పుకొండితిగా.

గాంపసియాండ పారెంట్సు¹³ ఈ శణ్ణుం కెక్క మాతుయిసు చూడి ఎయిషుగాద. శాయాం నిలపత్తు వీచిత, మేశయిసు చూయి నిలపకొణ్ణ. అవశ్యగుంచుయమాయ సంఘాంశంతుండ, ఇం జేరా విగెసిగ అంగశపరమాయ పూషుపించియోట్కుండి; అయాం ఒనా చుండి ప్రశ్నిపతిష్టుష్ట. ఇంపగె అయాం వేష్ణాతరమైప్పు.

“శ్రుణుకూరో!”—అతిగెర్చిలవుసుపరంతిసు అయాం విళ్లి శ్యుచాణు: “నిండిల్లిలూకెంబుం,, అమమా, నిండిలెల్లుంవశిం క్రిం, నిండిల్లిం న్యాట్కుంచుయి ఇంక్రిబోస్సుతుంచుపండ వయ రథిం ప్రతికారం చెప్పుంచం,, అవచిలు ఇంక్రిబోపెర పుతు తాయి మరణంతిగెనీగ వాయిసుగాను రషుషికొణుం,, ఇం సంభం లక్షికయాణుకిసు, నిండిలు నిండిల్లిం న్యాస్సారమాయ జీవించె కుషికొణు మక్కిషమోః సంసగనుష్టులె కేసితుంతిగెనీగ ఇం త్రుగు పిటిష్టుకులుకుంచుయి నిండిల్లుం,, రెంచితిగెనీగ శాత్రుషి లెల్లుం వాణిష్ట కంపించుష్టుంగు నిండిలు విశువరా యిరికషమోః?”

“...ఏంటిష్టు పాశుగాను అయాండి?” అత శ్రుణుకూర అంగోణ్ణాంగ్యం ప్రశ్నిష్టుకొణుంచుగా.

ആ ഒന്തുട്ടുടം അടച്ചത മറിയിലെത്തിക്കഴിവെന്നും, സൗഖ്യം വേണിയോ ഉരക്കെ വിളിച്ചുപറയു.

“അവർ വന്നകൊള്ളുട്ടു്” — ശാർസിയാ സദേശയ്ക്കും അന്നവും കിട്ടാണോ? അവൻ വരാന്നായി വാതിൽ തുറന്നവജ്ഞം. പാവിയാശ്വർത്തിലെ ഒരു ഭക്തന്റെ പിൻഗാമി എങ്ങിനെ മരിക്കുന്നു അവൻ വന്നനീന്നുന്നു കാണുട്ടു്.”

ആ മൃദുകാർ വിശ്വാസായി, അന്നപോൾ ശക്തിയില്ലാതെ, അവിടെ ഇരിക്കുകയായിരുന്നു. ത ഒരു ഒരു വാഴുകളിട്ടുകാണും അവൻ ഭേദമന്ത്രയ്ക്കും ചെജ്ഞു; എക്കില്ലോ, ശാക്തതിനു കഴിവുണ്ടായിരുന്നില്ല; മേഖപ്പൂരം കിടന്നിരുന്ന വാഴുകളിട്ടു പിടിയിൽ പിടിക്കാൻ, അവക്കുടെ വിരലുകൾക്കു ശക്തിയില്ലായിരുന്നു.

IV

വടികളും, കാരികളും, കൈക്കരണാക്കകളും ധരിച്ചിരുന്ന അബ്ദതിലധികം ശ്രീകളും, പുഞ്ചമാരം, ഭാഗമാരപ്പോലെ അംബരിക്കാണു്, ആ മറിയിൽ ഓടി മുവേശിച്ചു.

“ഇവരപ്പോവരേയും കൊല്ലണാം,” അതിൽ ആദ്യം കടന്നിരുന്ന ശ്രീകരം വിളിച്ചുപറയു.

“വരബു്!” ശാർസിയാദേവപരമപ്പണിന്റെ ആശഭാസപരമ്യ സ്ഥാക്കേണ്ടായി.

അയാളുടെ ചുമ്പും, ഭാവവും, ആ ഇതുപരു മൃദുകാരക നിശ്ചയതയും മെണ്ണവും, ആ ആധുത്തുട്ടുതെ അതിയായി ദയപ്പെട്ട തന്ത്രക്കയാണു് ചെജ്ഞതു്. അവൻ പ്രതീക്ഷിച്ചിട്ടിരുന്നതാക്കുട്ടു്, ഇതു തന്ത്രിലുമൂലം ശാന്തമായ ഒരു സ്ഥാനമല്ലായിരുന്നു.

“നിങ്ങളായം കാരികരാ വീശണു്” — ശാർസിയാ, ശക്തികൾനു കുറഞ്ഞ വജന സ്പരശത്തിൽ അറിയിക്കുന്നും: “നിങ്ങളുടെ നാടിന്റെ വിമോചനത്തിനായി, നിങ്ങൾ സകലരുക്കാളും മധികം സാൻ പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഒരു മൃദുപക്ഷക്കാരനാണു് താരനും നേരിയായി നടിച്ചു. നിങ്ങൾ ഇഷ്യിരിക്കുന്ന ഇത്

പതു മുണ്ടു പട്ടാളിക്കോഗസ്ഥിരം തൊട്ടേണ്ടതില്ല. ഇവർ ക്ഷേലം ഞാൻ വിഷംകൊടുത്തിട്ടണോ,,,

യെനും ബഹുമാനവും സുചിത്രീകരണ വിളി, അതു സ്ഥാനിഷ്ട കാർ വിളിച്ചു.

അതു അമൃതിക്കെഴു അവൻ സമീചിച്ചുനോക്കാൻ. അവരിൽ ഹിക്കവരം മരിച്ചിരിക്കുന്നതാണ് അവൻ കണ്ടതും. ശ്രീരംസുകരി ദേവാഭ്യമറിഞ്ഞവീണാം, കരക്കാരി മേശമേൽ വിരിച്ചും, അവൻ ചത്തുകിടന്നിരുന്നു. ശ്രേഷ്ഠിച്ചവർ, മരണവേദനകൊണ്ടു വലഞ്ഞ കയ്യമായിരുന്നു.

V

അതു സ്ഥാനിഷ്ടകാർ, ആസന്നമരണനായ അതു വീരപു അശ്വന്റെ ചുറവം വന്നുകൂട്ടി.

“ഗാർഖിഡാണിയാദേ പരേഽസ്യ തീർംായുഷ്മാനായിരിക്കുന്നേ!,, അതു ജനക്കുടം ഉച്ചതതിൽ ആശംസിച്ചു.

“സെല്പിഡാണിയോ,,—ഗാർഖിഡാം, അസിസ്തുന്നിരോധമെ ല്ലേമൊഴിഞ്ഞു: “കർപ്പു മഴവൻ തീരിപ്പോയാം. കൊടുന്നുയിലേ ജീവിക്കുമ്പോൾ കരവെത്തതി വയ്ക്കണമതും,,,

അയാൾ മുട്ടുക്കുത്തിവീണാം. അപ്പോരു മാത്രമേ, അയാളിം വിഷം കഴിച്ചിരുന്നവെന്നും, അതു ജനതതിക്കു മനസ്സിലായുള്ളി. പിന്നീടുണ്ടായ സംഭവങ്ങൾ, യേക്കരവും മഹാനീയവുമാണും.

അവിടെയുണ്ടായിരുന്ന സ്രീകരം റാഡിത്തിങ്കുന്നകൊണ്ടും, ആസന്നമരണനായ അതു ദേശാദിമാനിയെ തന്മാളിടെ കൈക്കരി കൊണ്ടുതാഴ്താം. ശത്രീനാമുന്നും, ഇവരായിരുന്ന അയാളെ കൊല്ലു നാമേന്നും ശാരിച്ചിരുന്നതും. ഇപ്പോഴാക്കുന്നേ, അയാളെ ലംഘനങ്ങൾ കൊണ്ടും, അന്നറുഹത്തുകൊണ്ടും, ഇവർ ആശ്രാസിച്ചുക്കാണും ഒററ്റുമീകരണം !

പുത്രശ്ശമാർ, മേഖല്ലുറുത്തുനിന്നും വാളുകളെല്ലാമെടക്കുത്തു റാഡി തുംവച്ചു. എന്നിട്ടും, അവിടെ അവൻ മുട്ടുകുത്തിക്കുടക്കുന്നതിനാണു.

ഇങ്കന്തു് ഇങ്പതു് മരിച്ചവയം മരിക്കാറായവയ്ക്ക് ശാക്യായിരുന്നു. മരിക്കാറായവൾ ഒരു ദേഹരം ശമ്പളത്താട്ടിട്ടുണ്ട്, അവരവർ ഒരു കാശാലകളിൽനാണെന്നും ഇടയ്ക്കിട, തരയിൽ വീണാക്കാണ്ടിയുണ്ടോ.

ഈ മുഖ്യകാർഡിൽ ഓരോയത്തും മരിച്ച നിലപത്രം വീഴ്ചേണ്ടിവരും, ഒരു മനോഹരമായ പുണ്യവിരി, ശാർസിയാലെ പരേ ഒപ്പിന്റെ മുഖത്തു കളിയാടിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

അധികം താമസിയാതെ, ശാർസിയാലെ, പരേദസു്, ഒരു പാതിരിയാൻ അനാഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടു. തന്റെ നാട്ടകാജട പ്ലാർ നിന്നാഭ്യരിക്കുന്നുണ്ടോ, അയാൾ പരലോകത്തെയ്ക്കു ധാത്രയാവുകയും ചെയ്യും.

നിസ്ത്രയോജനമാര്യ ത്യാഗം

(പ്രഞ്ച കമ)

ବୋଲ୍‌ଡି ଫୁଲ୍‌ଗାନ୍

നില്ലയോജനമായ രൂപിം

തന്നേംടു് തീരെ സ്കൂളർമില്ലാത്തവളായ തന്റെ ബന്ധു എന്നവുംയോടു്, തദോരംഹിന്ന ശാഖമായ അന്വണാഗം തൊന്ത്രിയും കമ്പനിയും കാലമായിരുന്ന അതു്.

അനും ഇരുപത്തിരണ്ടു ഡിഗ്രി മത്തയിട്ടായിരുന്നു.

* * * *

സ്കൂളാവണികങ്ങളാവും, നാശനങ്കൾ ശാർഖിൽ ഒരു പബ്ലിക് സ്കോളോഗച്ചല്ല ദേഹവും—മൊ സൃഷ്ട ഫോണും—അതും എന്ന റബ്ബോ—എന്നും എന്നും, എന്നവുംഉടെ പീതാവു്.

തനിക്കു കൂടാ പണം തന്നിട്ടു മരിക്കുമെന്ന ഫ്രീക്ഷിച്ചിരുന്ന ഒരു ബന്ധുവിനോട്ടുടടി, അദ്ദേഹം ബർഗ്ഗറിയിൽ താമസിച്ച തിരഞ്ഞെടുപ്പും, എന്നവുലു ഇപ്പോൾ പാരിസ്സിൽ തിരിച്ചു വന്നിരിക്കു യാണു്. അവരുടെ പതിനേന്റുവയല്ലെല്ലു പ്രായമുണ്ടു്.

പുഡയായ ഇം ബന്ധു, ഇംഗ്രേഷ്യത്തിലുംവളാണു്. ഒരു പരക്കു, അതുമൊരുവാർത്തനു, ഭൂത്യാസ്യക്കാരിയുമായിരുന്നു.

പാരിസ്സിൽനിന്നും പോകുന്നതിരാശിയു്, ഒരു പ്രസന്നയായ സുഖരിയായിരിക്കുന്ന ഒരു ബാലികക്കാണു് എന്നവുലു എന്നു്, ഏ ഭൂഖായും വിശ്രദിച്ചിരുന്നു. അഭ്യുപാദം കഴിഞ്ഞു പാരിസ്സിൽ തിരിച്ചുവന്നപ്പോൾ, സുഖരിയായിരിക്കുന്നു അവരും. എക്കില്ലോ വികാരഗ്രാഫും, വളിരെ അടക്കാളിക്കുവള്ളും ക്രിയായിരുന്നിന്നു പോയി! നാട്ടുവിശ്വാസിവിതത്തിലും സക്കചിത്രപ്പും, മതാനുജ്ഞാന ഔദ്ധീകരണ ബാഹ്യമുഖ്യവും, അവളുടെ മനസ്സിൽ മുഖ്യമായ പക്ഷപാത ഒരു ജനപ്രീക്ഷയും, അവളുടെ വാവനാശക്തിയുടെ വളർച്ചയെ തടയുകയും, അവളുടെ എദ്ദുംരത, കേവലം അടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു ഉദ്രമാക്കിത്തീക്കരിക്കാണും ചെയ്തിരുന്നു. രക്തമല്ല, വെ ഇള മാ സു് അവളുടെ രക്തധനികളിലുണിക്കായിരുന്നുതന്നു എന്നുണ്ടു്.

മടങ്ങിവന്നപ്പോൾ, അൻറെ ബന്ധുവായ കുദാംശാഗിന്റൊടു്, വളരെ അകന്ന ടാവത്രേണ്ടച്ചടിയാണു്, അവൽ പെരുമാറിയതു്. ബാല്യകാലത്തിൽ, താഴരാ നായകരാം നായികളുമായി കളിച്ചി അന സുരന്നകൾ, അവളിൽ ഉണ്ട്രുവന്ന് അധികം സാധി ക്കാതെ വന്നു. എന്നിട്ടും, കുദാംശാഗിനു് അവളിൽ ഗാഡമായ അന്നരാഗമാണു് തോന്നിയതു്.

* * * *

തന്റെ ഒരു സവിജ്ഞക വിവാഹം സംബന്ധിച്ചുള്ള ഒരു ഗുരുത്വത്തിൽ, എന്നും പക്കകെംഖളിന്നതാണെന്നു്, കുദാംശാഗിനു് ഒരു വിശാഖ അറിവുകുട്ടി.

അതു ഗുരുത്വസ്ഥിരം അണിത്തുകൊണ്ടുപോകുന്നതിനു് താൻ കുറെ വയസ്സിൽ പുജ്ഞമ്പരം സമ്മാനിച്ചാൽ, അവളിൽ സപീകരി ക്കമോ എന്നു് ദുരോധാഗിനു് അവഴിയാച്ച ചോദിച്ചു. തന്റെ പിതാ വിശേഷം അനവാദം ചോദിച്ചുശേഷം, അതു സപീകരിക്കാമെന്നു് അവർ മൊഴിഞ്ഞു. പക്ഷേ, അതു പുജ്ഞമ്പരം, വെള്ള വയസ്സിൽ പൂഞ്ഞിലായിരിക്കണമെന്ന തനിക്കു നിർബ്ബന്ധമാണെന്നും, അവർി അയാളെ ധരിപ്പിക്കയുണ്ടായി.

ഈ കെട്ട സന്ദേശം ശാഗരത്തിൽ നിന്മാനായ ദുരോധാഗിനു് പാടിക്കൊണ്ടു്, മേണ്ടു് സെൻറ് ബൈൻണാർഡ്സ് എന്ന താൻ വിളിച്ചുവന്നു, തന്റെ വസ്തിയിലേപ്പു തിരിച്ചു.

പലവരായലിരുത്തടി പോകിണ്ണും, മാധ്യം മേരും വേംഗ്ലിന്റെ പ്രസിദ്ധമായ പുക്കടയിൽ, കുറെ വെള്ള വയസ്സിൽപ്പുജ്ഞമാളിരിക്കുന്നതു കണ്ടു്, അയാൾ അവിടെ നിന്നു. അയള്ലു ചെന്ന വിഭ ചോദിച്ചപ്പോൾ, സംശാന്തം വലിയ ഒരു കെട്ടു് പുവിൻ പത്ര മുക കൊടുക്കേണ്ടിവരുമെന്ന മനസ്സിലായി. അതിൽ കൂടുതൽ വിലയ്ക്കിടരും വയസ്സിൽപ്പുകഴിം, അവിടെയുണ്ടായിരുന്നു.

“പത്ര മുകകോ! നാശോ! ഈ വലിക്കൊ തുകയുണ്ടാക്കുന്നതിനു് ഇന്നിരുന്നാൽ യേ സമയചുണ്ടപ്പോ! എതായാലും സാന്ത മില്യം ദാനന്മാരിനെയുക്കിലും എന്നും വാങ്ങിക്കാട്ടക്കണം...”

റുദ്ദോഡാഹമുക്കാലത്തു, ഒരു ഗുഹകാരനാകാൻ തുടങ്ങുകയായിരുന്നു. തന്റെ ഒരു സ്നേഹിതനായ ഒരു മഹാകവി, തന്റെ ക്ഷമാസംതോദയച്ചതന്നിൽനാണ് പതിനേം മൂന്നുമാസത്തേ, അനുബന്ധ റുദ്ദോഡാഹമിൽ വരവുണ്ടായിരുന്നുജീം, വളരെ കാലം പാരിസ്ഥിൽ പാത്തിക്കുന്ന ഇംഗ്ലീഷ്, ഇപ്പോൾ നാട്ടുവാനുള്ള ഒരു സ്കൂളിൽ, ഒരു അഭ്യാസക്കുറ ജോലി ലഭിച്ചിരുന്നു.

ധാരാളിയായ റുദ്ദോഡാഹമു, തന്റെ മാസവരവു നാലു ദിവസംകൊണ്ട് ചെലവാക്കുകയാണു് പതിവു്. തന്റെ തൊഴിലെന്ന താൻ കുത്തിയ വില്ലാപകാവുനിമ്മാനം, അയാൾ ഉപേക്ഷിച്ചു് ആഭായകരമായ ഉപജീവനമായും തേടാതിക്കുന്നതിനാൽ, ഒരുപാടു ഇട്ടുണ്ട് പിത്രക്കു പോഴിച്ചു് മന്നായിരുന്നിന്നാണു്, ശ്രേഷ്ഠിച്ചു് ഇങ്കുപരതാര ദിവസവും അയാൾ ഉപജീവനാം കഴിച്ചുവന്നതെന്നു പറയാണു. ഈ ഇങ്കുപരതാര ദിവസവും, അയാൾ ആനന്ദത്തോടെ പാടിഞ്ഞി കീട കും. തന്റെ ഭാവനാശക്കിഴുട്ടു മും ചു യും കൊണ്ടു് അയാർക്കു്, ഇംഗ്ലീഷു ഇങ്കുപരതാരദിവസവും കഴുച്ചുവല്ലതും കഴിക്കുന്ന സംശയിച്ചിരുന്നു; അതുതന്നു.

അയാൾ നിവസിച്ചിരുന്നതു് സിൽഡ്‌മാർസൈലിലുള്ള കാണ്ട് ടെസ്റ്റോഫു് തെങ്ങവിലുള്ള ഒരു വലിയ മാളികയിലംബാം. കാർട്ടി നൽ റിച്ച്‌ലൈവിന്റെ കിക്കരനായ മാർജ്ജേസഹമു്, ഈ കെട്ടിട ക്രിക്കറ്റു നാമസിച്ചിരുന്ന എന്നു് എന്തിന്മുഴുവുള്ളതുകൊണ്ടു്, അരുടു ക്രതിക്കുന്ന പേരുംടിപ്പിച്ചുണ്ടു് ഇതിനെവിളിച്ചുവര്ണിക്കുന്നതു്.

ഈ ഏട്ടുപുംസറ എററവും മുളിലത്തെ തട്ടിലുള്ള ഒരു മുരിയിരുന്നു, അഞ്ചലുടുടരുന്ന വേന്നും. ഉള്ളക്കാലത്തു് താമസിക്കാൻ നല്ലതും, ശൈതകാലത്തു് വളരെ തണ്ടുള്ളതുമായ ഒരു മുരിയായിരുന്നും. ശാതിലെ നാലു ജനലക്കളിലുംകൂടി, കാററു് അതിൽ യാമേഖം മുഖ്യമായിരുന്നു.

വളരെ വലുതായിരുന്നു, അതിലുള്ള അശ്വിക്കണ്ണം..

ശൈതകാലത്തു് ആ മുരി മുട്ടപിടിപ്പിക്കുന്നതിന്നു റുദ്ദോഡാഹമു് ഒരു മുച്ചതുകവിഭൂ സ്പീക്കമിച്ചിരുന്നു. തന്റെ ക്രൈസ്തവം, മേരു മേരു

மாய் ஸாமாக்கலை என்று அதிகாரிகளே வெட்டிடுவது வரி
ந்தூயி உபயோகித்து வரும். ஹதின்மலையை, ஹஸ்தால்
அவிடெட் அவாச்சிப்பியைத், ரஷ் கணேங்கஜ் கூடுதலும்
மாறுமாயியை. ஹவ் ரஷ், ஹயனுகெங்களோக்கியியை
நால், விரகிர கொஷ்டுக்கிழிப்பூ.

* * * *

நான் ஜங்வரி மூஸமாயியை. ஹக்கெற்றான் யிரு
முத்துள்ளாயியை தீவாஸ்.

நான் வெக்கேநார், தந்த டுரியில் முவேஶித்துக்கொன,
காரு நான்ற கண்ணடி ஜநலுக்கலில் வேரொன்றுடு பொட்டிப்பிய
நால்வர்ஸ் நூடேர்ஸ் களது. கஷின்த நான்டுத்துத்துக்குலில் பொட்டிய
தூந்துமானது ஜநத கண்ணடியாயியை ஹது்.

தந்த ஸ்தூபித்துமாரிலொராஷ்டிக் கேமாட்டு கொஷ்² அது
விடவக்கு ஶேஷ், நூடோங்மூ் வருபுஷ்டிக்காதெ, தந்த கிடக்க
யில் கிடங்க; அயால் உருண்டிப்பூஷ்! ராதுி முதுவர், வெழு
வயல்கிருப்பதும் ஸபாஷ் பலட்.

நானு தீவாஸ் கஷின்துபோய்கி.

ஏப்பிட்டு, வயல்கு வாணிக்கானது வசி நூடோங்மீக
கள்ளப்பிடிக்காங் கஷின்திப்பு, அதினி, ரஷ்பிவுபுத்திரக்கா,
ஏனுபுலத்து கொட்டுக்கொட்டுக்கொனா.

தன்பு வல்லித்து வருகியை. ஒவ்வேகே, வயல்கு புஜு
த்தின்த விலு வல்லிப்புரிக்குமென்க அயால் யேன்.

ஏட்கள், அயாலில் ஹஷபேரை துபதோனி. கை தீவாஸ்
ராவிலெயான், ஸ்ரீதிரையைக்கிழு கை நேரதெட கேஷ்னா
கஷிக்கொனதிகாயி அயால், கண் ஸ்தூபித்தந்த வுபுதியிலே
ஜூ போயி; பிறகுராநாய மாந்ஸலின்க வுபுதியிலேஜூ்.

மாந்ஸல், டுவுபுதுமலை யரிசுவியை கை ஸ்ரீயுமாயி
ஸங்காஷ்னா செல்லுகொள்ளிக்குபோஷான், அலூால் அவிடெ
முவேஶித்து. அதிகஜூ வியவுயாயிதாக்கி அவர், தந்த
தெந்தாவின்த ஸ்தாரக்காஷி,

“പ്രീയ ഓൺ, താൻ നിനക്ക് വേണ്ടി കാത്തിരിക്കുന്ന്,—

—എന ഒരു വാക്യത്രാട്ടിട്ടുടി, ചായമിട്ട ഒരു പ്രയശ്ചിത്തം കരം കൊത്തിയിട്ടുള്ള ഒരു കല്ലുനാട്ടുന്തിന്, എൽ്ലെ ചെലവു വരു മെന്നറിയാൻ അവിടെ വന്നതായിരുന്നു. താനം മരിക്കുന്നോശ,

“സനാതനത്പരത്വാട്ട ചേര്,,—

—എന്നുള്ള ഒരു വാക്യത്രാട്ടിട്ടുടി ഒരു കക്കണം ധരിച്ച കര ദും നിമ്മിക്കുന്നതിന്, താൻ മരിക്കുന്നോശ ആ ചിത്രകാരനെ തന്നെ ഏർപ്പെട്ടതാമെന്ന പറഞ്ഞു്, അവശ അതിനുള്ള കൂലി കുപ്പിക്കാൻ ശ്രമിച്ച തടങ്കി.

അവശ പറഞ്ഞു:

“എൻറു മരണദേഹം ആ പണി നിങ്ങൾക്കു തന്നെ തര സാമേന്” എൻറു മരണപത്രത്തിൽ എഴുതിവച്ചുക്കാം,,

ചിത്രകാരൻ അനുകൂലിച്ചു:

“അംഗങ്ങളെയകിൽ, നിങ്ങൾ പറഞ്ഞ തുകയ്ക്ക് താന്നതു ചെ ണ്ണതരം. ഭാവിയിലെ വെല്ലെയ കക്കി മാത്രമാണ് താനിതിനു സമ്മതിക്കുന്നതു”.,,

അ രൂപി ചില നിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകി:

കഴിയുംവേഗമിലു ചെയ്തുകൂടണം. തള്ളവിരലിൽ ഒരു അവു വരയ്ക്കാൻ മറന്നപോകുന്നേ! ജീവനുള്ള കരാഴ്ചെട കരം പോലെയിരിക്കണം,,,

“ഈംഗ്ഗരെതന്നെയിരിക്കണം,,

അ രൂപി എഴുന്നേറ്റപോകാൻ ഭാവിച്ചു. പക്ഷേ, പെട്ടി നു് അവിടെ തന്നെ ഇരുന്നു് ഇരുന്നെന്ന്’ പറഞ്ഞു:

“മരിഡ കാര്യം നിങ്ങളോട് ചോദിക്കാണണ്ടു്. എൻറു തന്ത്രാവിൻറു മുണ്ടാക്കുപ്പറിയും, അങ്ഗീകാരത്തിൻറു അന്ത്യ വു കൈകളുപ്പറിയും, ഒരു കവിതക്കുടി അതിൽ ചേര്ത്താൽ കൊള്ളിം. ശുത്രാതിരതരാൻ ശേഷിയുള്ള കരാഴ്ചെട പോര പറഞ്ഞു തരാമോ? അത്യാരെമഴുത്രകാരൻ മൊസ്യുഗ്രേപ്രൻ, എൻറു അയൽപ്പക്ക കാരനാണു്. പക്ഷേ, ശായാളിതിനു് ഒരു വലിയ തുക വേണ മെന്ന പറഞ്ഞു,,,

എങ്ങ്ങാം റൂട്ടോറാഹ്, തന്റെ ചണ്ണാതിയുടെ മിവത്രുന്നേരം കൊണ്ടിരിക്കുന്ന മാർഗ്ഗം കാര്യമായി.

മാർഗ്ഗം റൂട്ടോരാഹിനെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു:

“ഇതെഴുതാൻ ശേഷിയുള്ളയാൽ ഭാഗ്യവശാൽ, ഇതാ ഇരിക്കുന്നു. ഒരു മുസ്ലിം കവിയാണിങ്ങമോ. നിങ്ങൾക്കൊരിക്കലും ഇതേവരെതക്കാം നല്ലാംരാളെ കീറിപ്പിടിച്ചു..”

അതു സുഖി ഉടനെ കവിക്കു ചീല നിർദ്ദേശങ്ങൾ നല്ലുകയായി:

“കവിത വിലാപം കൊണ്ടു നിറങ്ങിരിക്കണം. അക്കാര തന്ത്രം വരാതെ പ്രത്യേകം സുക്ഷിക്കണം!,,

മാർഗ്ഗം തന്റെ മിത്രത്തെ സ്വീതിച്ചു പറഞ്ഞു:

“ഒത്തിനെല്ലാം എൻ്റെ സ്നേഹിതൻ സമത്വനാണോ..,,

സുഖി ചോദിച്ചു:

“ഇതേവരെത്തിനരിയാമോ വിലാപ കവിതയെഴുതാൻ?,,

“നല്ലപോലെയരിയാം,,—മാർഗ്ഗം എന്നുംപറഞ്ഞു:

“ഇതേവരെത്തിനെൻ്റെ ജീവിതം തന്നെ ഭിന്നപൂണ്ടിനാണോ. വിലാപകാവ്യ രചനയിലാണോ ഇതേവരെത്തിനു പ്രത്യേകമായ വാസന. ഇതുകൊണ്ടു ഇതേവരെത്തിനെൻ്റെ കവിത, വർത്തമാനപ്പെട്ടുകൊടു കാരിപ്പി..,,

അപ്പോൾ പത്രങ്ങളിലും ഇതേവരെത്തപറ്റി പറയുന്നണണോ?,—
അതു സുഖിക്കുന്ന സന്ദേശമായി: “എക്കിൽ അധ്യാരമെഴുതു മൊസൈറേപരിനെപ്പോലെ പഠിപ്പുംിയാളാണെല്ലാം ഇതേവരവും!,,

“ഞായാളിക്കാളിയികു പാതയെല്ലാം,,—മാർഗ്ഗം ഉപ്പു നന്നക്കി: “ഞാനെല്ലാം ശരിയാക്കിത്തരാം..,,

കവിതയുടെ വിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ചു ചീല നിർദ്ദേശം കൂടി നൽകിയ ശേഷം, തൃപ്പിക്കരമാണെങ്കിൽ, അതിനു കൂടി റൂട്ടോരാഹിനു പത്രം മുകു കൊടുക്കാമെന്നോ, അതു സുഖി സമതിച്ചു. റൂട്ടോരാഹിനു പത്രം മുകു കൊടുക്കാമെന്നോ. കവിത, പിരോ ദിവസം രാവിലെ അവക്കു കൊടുത്തയക്കാമെന്നോ. മാർഗ്ഗം എറിവു പറയുകയുണ്ടായി.

ശ്രദ്ധ പൊയിച്ചടക്കൻ റൂഫോറിംഗ് പറഞ്ഞു:

“ഹോ, മഹിളാധർണ്ണിശ്വാ നീങ്ങൾക്ക് സംത്രപ്പയാക്കാമെന്ന് ശ്രദ്ധാന്വേഷിക്കുന്ന ഉറപ്പു തന്റെ... നീങ്ങൾക്ക് വേണ്ടുന്നിടത്തോളം വിലാപകാവ്യം ഞാനാണാക്കിത്തുകയും ചെയ്യാം. അക്കാരഭരണരംഗം കൂടണാക്കാനതെയല്ല. നല്ല മ്രാൻഡിപ്പോലെ, നീങ്ങൾ എറേറ്റവയസ്സവരെ ജീവിച്ചിരിക്കാൻ ഇഷ്ടപ്പരന്ന കടാക്കിക്കൊണ്ടാക്കുട്ടിയും”

“അതിലെന്നിക്കു പ്രാണിക്കുല്പമാണുള്ളതു.” മാർസൈലിന് ശ്രദ്ധമായി യോജിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല.

“ശരി, മനസ്സിലായി”—റൂഫോറിംഗ് അപ്പോഴേക്കു കാര്യത്തിന്റെ ഗാരബം ഗ്രഹിക്കാൻ കഴിഞ്ഞുള്ളൂ: “അവർ വേഗം മാർപ്പാൽ മാത്രം, നീങ്ങൾക്കു രണ്ടാമത്തെ പണി കീട്ടുകളുള്ളില്ലോ.... ..... ഒരുപാടു ഏറ്റവും പ്രാത്മക അംഗീകാരവകയുള്ളതേ! ഈന്ന കാലത്തു ഞാനിവിടെ വന്നുള്ള ഭാഗ്യമായിപ്പോയി.”

മാർസൈലിൽ ചോദിക്കുന്നുണ്ട്:

“നീങ്ങളെല്ലാം നീന്തുവും”

“അതു പറയാൻ ഞാൻ മറന്നപോയി”—റൂഫോറിംഗ് പറയുകയാണ്. ഇന്ന രാത്രി കവിതയെ ദിനേഖനിനാൽ, എനിക്കെ തെപ്പാം നീങ്ങളുടെ പക്കൽനിന്നു കിട്ടിയെ തീരു; അതായതും, നാലു കാച്ചിപ്പുകളാണെന്നിക്കു വേണ്ടതു—ക്രൈസ്തവം, മെഴുക്കതിരി, പ്രകയിലെ, നീങ്ങളുടെ കരടിരോമുള്ളപ്പും.”

“നീങ്ങൾ വിവിധവേഷവാദത്തിനു പോകുന്നണേണ്ടോ?”—അപ്പോരു ആരു ചിത്രകാരനു ചരറാനിലേക്കു കടന്നു: “ഈന്ന നാലു അരും.”

“ഇപ്പു”—റൂഫോറിംഗ് പറഞ്ഞു: എന്തിനിന്നുണ്ടെന്ന സ്ഥാതിക്കു തണ്ടപ്പുകൊണ്ടിരിക്കാൻ മെച്ചാ. എൻ്റെ പച്ചയുള്ളപ്പും, മെരിനോഡാരായിയും ഉള്ളുമെല്ലാലുള്ള ഒരാക്കു മാത്രമേ കുറഞ്ഞില്ല.

ഖവിടത്തെ തണ്ടപ്പും കരടിരോമുള്ളപ്പും മതിയാനു..,

“കൊള്ളാം,—മാർസൈലിൽ പറഞ്ഞു: “നല്ലുപായം. ശ്രദ്ധ കുറയുകൊള്ളി. നെത്രപ്പുംപോലെ, അതിനു ചുട്ടണ്ട്..,”

റൂട്ടേറിയർ, അ വസ്തുമെട്ടണ്ണ യർത്തിച്ചു.

അവർ കേഷൻ കഴിച്ചു—ശ്രദ്ധില്ലാബാധ കേഷനാം

മാർഗ്ഗസൽ പ്രോജീക്ചർ:

“ഈ വേഷത്തിലാണോ നിങ്ങൾ റോഡിൽക്കൂടി നടക്കാൻ
പോകുന്നതോ?”,

“ശ്രദ്ധ,—റൂട്ടേറിയർ കാരിച്ചു: “അള്ളക്കളും പറമ്പ്
ഞകാളിക്കുട്ടി, കൂടാതെ, ഇന്നു കാർണ്ണിവചിന്നു ഒന്നാംഡിവിസ്
മരണം”,

* * * *

“ഈ വിവിതവേഷത്തിൽ, അഡ്മിറൽ പാരിസ്കൂറല തെങ്ങവുകു
ഴിൽ കൂടി നടന്നു.

തന്റെ അവന്തത്തിന്റെ പ്രാദശ്വലി ഭീതി ജനിപ്പിച്ചു
കെരണ്ടു, അധികം തന്റെ മറിയിൽചെന്ന മെഴുക്കതിരാ കത്തിച്ചു.
അതു അണാഞ്ഞുപോകംതെയിരിക്കണമായി, കലാഘുകൊണ്ടു,
പൊച്ചിയ കണ്ണാടിജന്ദലുകൾ അധികം അടച്ചു.

ശ്രദ്ധാന്തം, അധികം കവിത രഹിക്കാൻ തുടങ്ങി. താമസി
യാതെ, തന്റെ ശരീരത്തിനു തണ്ടപ്പുംകൂണിനു രജാലുണ്ടെങ്കിലും,
കരംപര തണ്ടപ്പുലും മരവിക്കണം എന്നു് അധികരിച്ചെന്നു. റണ്ടു
വരിയെഴുതുന്നതിനാൽനു്, പെന അഡ്മിറൽ മരാറിച്ച വിരലുകളി
കുറഞ്ഞു നിലനിൽക്കുന്നു.

“എത്ര ദൈയുംജുജുവങ്ങം പ്രതിയേക്ക് റോഡപോകം.
സീസർ, രൂബിക്കാൻ കടന്നിരിക്കാം; എന്നാൽ, അദ്ദേഹം ദൈവം
സിനാ കടന്നിട്ടില്ലു്, ഇങ്ങനെ പറമ്പുകൊണ്ടു് അഡ്മിറൽ കുറു
സംഖിയിൽ ചാരിക്കിടന്നു.

* * * *

ചെട്ടുന്നു് ഒരു പുതിയുപാദം അധികംക്കു തോന്നിയരു
കൊണ്ടു്, മജ്ജിക്കപ്പു് അ വെള്ളതെ കരടിരോമത്തിൽ മറച്ചിട്ടു്, അ
ധികം കണ്ണരയിൽനിന്നും ചാടിയെഴുന്നേറു. യുവക്കവി ചെന്നു
ശ്രീകാർ ഇതുകയരാശാരിച്ചു്, അധികം തന്റെ ഒരു വലിയ ഭവഃ

പാർവസംയി നംടകമയ “പ്രതികാരം” എന്നതിന്റെ പാർശ്വത്തിൽ തവണ മാറ്റിയെഴുതിയ കലാസൂക്ഷ്മ, തന്റെ ശ്രദ്ധയോടെ അടിയിൽനിന്നും വലിച്ചേട്ടതു.

രണ്ട് കൊല്ലുമായി, അയാൾ ഈ നംടകമെഴുതുകയായിരുന്നു അതു പലപ്പോഴും പുതുക്കിയെഴുതിയതുകൊണ്ട്, അതെല്ലാംകൂടി ഒരു പതിനേംപു പാണ്ട് കലാസൂക്ഷ്മ വരും. എററവും ഒട്ടവില്ലത്തിൽ പക്ഷേ മാറ്റിവച്ചിട്ട്, ശ്രദ്ധയുള്ളതല്ലോ അയാൾ അശ്വിക്കണ്ണ തനിനു സമീപം കൊണ്ടുവന്നു.

അയാൾ വിചാരിച്ചു:

“ക്ഷമയുണ്ടെങ്കിൽ, എന്നീക്കു ഈ നംടകം ശ്രദ്ധയാക്കാൻ സാധിക്കും. ഇതോടു ഉത്തമ സാഹിത്യ തുടരിയാണ്. എന്നീക്കു ഭാവിയെപ്പറ്റിയറിയാമായിയെന്നും, ഈ തുടക്കത്തിൽ നേരം നിക്കേന്നതിനായി, ഞാൻ ഒരു ആളുവംകൂടി ഇതിൽ എഴുതിപ്പെട്ട മായിരുന്നു. പെക്കും, എല്ലാ സംശ്ലേഷജ്ഞം കരാംക്ക മുൻകൂട്ടി കാണാൻ കഴിയില്ലപ്പോ.”

കുറെ കലാസൂക്ഷ്മ, അശ്വിക്കണ്ണതിലിട്ട് കരതിച്ചു, അതിൽ അയാൾ തന്റെ കരം ചുട്ടപിടിപ്പുച്ചു. അഭ്യമിറാട്ടുകൊണ്ട്, ‘പ്രതികാരം’തനിന്നും ഒന്നാമക്കും ബന്ധമാണി. ഈ സമയത്തിനു ഇരിക്കും, കവിതയുടെ മുന്നാവരി മാത്രമേ അയാൾക്കെഴുതാൻ സാധിച്ചുള്ളൂ.

ഒരുഡാഡാമിന്നും തീക്കണ്ണാതിൽ അഗ്നിയുണ്ടെന്നു കണ്ണ പൂശാൻ, മാരുതൻ അതുടുത്തെപ്പറ്റിപ്പായി. അയാളെ ഒന്നു പാഠിപ്പിക്കണമെന്നും, അദ്ദേഹം നിശ്ചയിക്കുകയുണ്ടായി.

അയാൾ രണ്ടാമങ്ങവും കാതിച്ചതിന്റെ. ഇതും സമയം കൊണ്ട്, അയാൾ പത്രത്വാർഥിയെഴുതിയിരുന്നു. മുന്നാമക്കും കുറു ചുവരം, രണ്ടുവരി മാത്രമേ എഴുതിയിരുന്നുള്ളൂ.

അയാൾ വിചാരിക്കുവേണ്ടും:

“ഈയക്കും വളരെ ചെറുതായിപ്പോരെയുണ്ടും, അതും ദത്തംകേൾക്കിയിരിക്കാനും, തൊന്ത്രിയിരുന്നതാണും”. ഭാഗ്യവശാൽ, അട്ടത്തയ

കുറ്റിൽ ഇങ്ങപത്തിമുന്ന് സംഗമമുണ്ട്. അവയിലോനും, എന്നീ കുട്ടിയേടിത്തേൻക്കമായിരുന്ന സിസാസനാരംഗമാണോ.”

അതും അപ്പെൻ കത്തിയവസന്നിച്ചു. അദ്ദോഡ അയാൾക്കും ആദവരിക്കുടി എഴുതാൻശായിരുന്നു.

“അബ്യാസക്കാടെടുക്കിനി. അഭ്യമിന്നിട്ടുനേരം നീലനില്ല മതും. അതിലധികവും സ്വാഗതമുള്ളാണോ.”

പാരതൻറു അന്തിമവാക്കുകൾ കാവ്യമാക്കിയദ്ദോഡ, നാടകം മുഴവനും കത്തിരത്തിപ്പനും, ബാക്കിയുള്ള കലാസൂക്ഷ്മ സൂക്ഷ്മചുവെച്ചകൊണ്ടും, ഇതിനിജീവസരത്തിൽ, ഇതിനും ഫോഗപുച്ചമെന്നും, അയാൾ വിപാരക്കുണ്ടും ചെണ്ണു.

* * * *

പിറോടിവസവും പിറുനു. മണി, രാത്രി എടുക്കായി.

എന്തുല വിവാഹ വേന്തതിലെ റൂത്തശാലയിൽ പ്രവേശിച്ചു, നടക്ക ഒണ്ട വെള്ള റോസപ്പുവും ഒരു മനോഹരമായ വെള്ളവയളിറ പുഞ്ഞചുണ്ട ധരിച്ചകൊണ്ടും. അവളുടെ കയ്യിലുണ്ടായിരുന്ന ആ വെള്ളവയയളിറചെണ്ടും, സ്രീകൃഷ്ണനും പുതഞ്ചാര തടങ്കലും ഗൗപോലെ അവളിലാകർഷിച്ചു.

റൂദോഡാഹിനാഥും, യമാത്മമായ കൃതജ്ഞതാദോന്നി എന്തു ലഭ്യും. അയാളുടെ ഒരുംഗം കൊണ്ടാണാല്ലോ, താൻ ഈ ആകർഷണാർത്ഥിനു പാത്രമായതും.

വധുവിരും ബന്ധുവായ ഒരു സുഖരഖവാവും, തന്നോടു നിരതമായി പ്രണയപ്രകടനങ്ങൾ ചെയ്യുകൊണ്ടിരുന്നില്ലെങ്കിൽ, കത്തപക്ഷ അവർ സാധി റൂദോഡാഹിനെക്കുറിച്ചും, ആല്ലെങ്കിലും പരിതിക്കമായിരുന്നു.

ഈ യുവാവിനു യുവതികളെ ആകർഷിക്കുന്ന മേലോട്ടുവള്ളു വിട്ടു, മെർമീശയണായിരുന്നു. അവളുടെ പക്ഷലുണ്ടായിരുന്നു, ശ്രേഷ്ഠിച്ച ഒണ്ട റോസപ്പുകൾ തനീക്കു തരണമെന്നും, ക്രിസ്തുടെ അപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന അയാൾ.

ആ ചെണ്ടിലുണ്ടായിരുന്ന വസ്ത്രങ്ങൾ പുഞ്ചപ്പെല്ലോട്, അംഗീപ്
കളംടക്കിട്ടി മുതൽ ചെണ്ടിരുന്ന പുരഖരും, ആ സമയംകൊണ്ട്
കരാധമാക്കിയിരുന്നു.

അവർ ആ ദോഷപ്പെട്ടുകാരി ശായാദക്ഷ കൊച്ചത്തിലും, ഏറ്റവും
കുറാലും, മുതലമവസാനിച്ചപ്പോൾ, അവരും അതു⁹ ഒരു കൂട്ടാർ
യിൽ വയ്ക്കരുണ്ടായി. ആ യുവാവും അവിപേന്നിനം അതു
എടുക്കുകയും ചെണ്ടി.

* * * *

തന്നെ ദുര്ദാന്തമാനിക്കേൻ്റെ കുറിയിൽ ഇങ്ങപത്രണവും ഡിഗ്രി
മണ്ഡവണ്ണായിരുന്നു.

ശായാദ ശാച്ചപ്പും, ശരത്തിന്റെ ജാലകത്തിനു ഗമിച്ച
നിന്നും, ആ മുതൽ നടന്നിരുന്ന അവനം സ്ഥിരിച്ചെപ്പെട്ടിരുന്ന ബാ
രിയേറ്റസ് മഹിനിലേപ്പും നോക്കീ, തന്റെ തിരിഞ്ഞെന്നാക്കുക
പോലും ചെയ്യാത്തവളായി, തന്റെ ആ ബന്ധുവായ എന്നവല്ലെല്ല
പ്പറ്റി അംഗോന്തു വിചാരിക്കുകയാണ് ചെണ്ടിരുന്നു.

കൈ അവിവാഹിതന്റെ മരണം
(അത്രുമുകളിൽ കമ്പ)

ଅନୁଲକ୍ଷଣ ଶ୍ୟାମଚିହନ୍ଦୁ

ஒரு அவையினாலென்ற உரளை

அந்தூரை பற்றுக்கை ஏதாகிட்டு கடுகிட்டு கட்டி.

ஸ்ரீதூர் உடனை தெண் ஏழேங்காரை விழக்குக்குத்திட்டு. ஸபங்களை கிடைக்கின்றார்கள் தான்றி காட்டுவதை என்றும் கொண்டாக்கி, அவர்களுடைய முழுப்பிள்ளைகள் பற்றித்துக்கொண்டு “ஈடுபாரை என்றும் கொண்டு கொண்டு கொண்டு”

மாவைத் தீர்க்கிட்டு கண் சூரிய தலைக்கூடிய யாறிடுக்கொண்டு, எவ்விடை கை வூலை நினைக்கான். அடுத்தும் உடனடி எவ்வள்ளுத் திரிபுரினைப்போல்.

“ஏஜங்கான பெட்டுக்கை ஸுவகேஷந் பிடிட்டு” — அவர்கள் பரிசுக்கல்லாயிடு: “ஸ்ரீதூர் தயவுசெய்து” உடனை தெண் வீட்டிலேஜூ வகுமோ?”

ஹூப்பார், ஸபரததித்தீர்க்கான் “ஈடுபாரைத்திட்டு” அதை மாட்டுப்பார் மாலை. கலைநூலும் விவாஹம் செய்துதிக்கான, அடுத்துக்கொண்டு வாயி, கலைநூலும் விவாஹம் செய்துதிக்கான, அடுத்துக்கொண்டு வாயி பூலை. பாயு ஸ்ரீதூரை தான்றி முயாக வெல்க்காரியாகியிட்டான் அது வூலை.

“ஏதூர் சூரியாதீர்க்கான்” அவர்களுக்கு வயல்லூஷாஷு” — அடுத்து தான்றி அதுமுறை விசாரணையிட்டான்: “கரை வந்துமாயி ஏதுமோ சாதாரணமாக சாதாரணம்”. அது குலாலோயிரைக்கி.

“தொங்கு ஹூப்பார் தெண் வகுமோ” — அடுத்தும் அவர்கள் ஒரை தீரின்றன: “தொங்கு வகுமோதுவர் கீர்க்காமோ காலையா?”

“மாபூதரங்கான்” — அவர்கள் அடுத்துக்கூடிடு: “ஸ்ரீதூர், மாலை வகுமோ ஹூப்பாரதூர்க்கு ஏற்றுக் கொண்டாக்குத்தீடு”
வாயார், கை கழுவடக்காரங்கேற்றுவது கை முறைக்குத்தாவா கூற்றாலும் பூசையிட அடுத்துவாய் யாறிடுக்கூடும்.

“എന്നുകൊംഞ്” എന്തെല്ല അവർക്കു കാണാൻ പേരുകൾമുണ്ടോ? ശ്രദ്ധിക്കുന്ന ഉള്ളേശം അദ്ദേഹത്തിന് അജ്ഞാതമായിരുന്നു.

“എൻറെ യജ്ഞാനന്മാരും അവരെ ഒന്നട്ടടി കാണണ്ടാൽ അപിച്ചു.” ആ വും വേലക്കാരി അറിയിച്ചു;

“ഒന്നട്ടടി കാണണ്ടാൽ അദ്ദേഹം എഴുതു ചേണ്ടിച്ചു,

“ശ്രദ്ധാ, സ്വാരി,,

“ശ്രദ്ധാരുക്കു താൻ മഹിക്കാരം ദേഹാനുബന്ധം എന്നും, അധികാരിയാഡ തന്റെ സ്ഥാപിതക്കൂട്ടും ആദ്ദേഹത്തെ കുറഞ്ഞ ചിന്ത ശാശ്വതാ ഫോശി.

“കുറ വാലുവയച്ചേണ്ട, നീം ചുട്ടെട യജമാനനാട്ടുട്ടടി; അദ്ദേഹം അവക്കൊട്ട തിരക്കി;

“ഇണ്ടു—അവരും ധനിപ്പിച്ചു; “എപ്പോഴും അവിടെ ദണ്ഡനായിരിക്കും,,

അവരും അപക്ഷഭൂമി ചെപ്പു;

(2)

ഒപ്പുട ശൈഖ്യത്വിൽ ചെന്ന റാസ്തപ്പുമായി വന്നും ധർച്ച ശാഖപ്പോറ, എന്നൊ ഒരു അസുഖം അദ്ദേഹത്തിനു തോന്തി. ഒരു പഴയ വിത്രത്തിന്റെ, ആസന്നമായ പരമരത്തപ്പറ്റി അറി മെത്തുകൊണ്ടുണ്ടായവല്ല ശരു; തനിക്കും, തന്റെ സ്ഥാപിതക്കു പുണ്ണാലെ വാശക്കും വന്നാശോശ്യം എന്നാലും ചിന്തയിൽ നീനാ അനിച്ചുതാമിരുന്നു.

വാസനക്കാല രാത്രിയിലെ ശുഭവും സംഗ്രഹമായ വാസു ശ്രസിച്ചുകൊണ്ടു, ഒരു തുറന്ത വാസിയിൽ ധാരിക്കു ആ ചണ്ണാതിയുടെ രാസത്തിയിലേയും തിരിച്ചു.

അവിടെ എത്താൻ, അദ്ദേഹം തന്റെ സ്ഥാപിതന്റെ ശയന ശരിയിലെ അന്തിലേയും ഓണാശി. ഒരു പുകാരം ശാതിൽ കാണാം ശാച്ചിജാനം.

അങ്ങേഹം മകളിലത്തെ നിലയിൽ ചെന്നപ്പും, ഒരു ഭ്രമം അങ്ങേഹത്തെ സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നുണ്ട്, ഭദ്രസ്ഥക മായി ഇടതു കരം താഴ്ത്തി.

“എന്തു്? ”—അങ്ങേഹം അവന്മരക്കുകയായിരുന്നു: “ഞാൻ വന്നതു് താമസിച്ചപോയോ?”

“ഞാതെ, സാറെ; ഒരു കാൽ മണിക്കൂറിനുംപു മരിച്ചു്.”

അങ്ങേഹം ഒരു നെട്ടവീർപ്പിട്ടുകൊണ്ടു് ശ്രദ്ധനുറിയിലേപ്പേരും പോയി.

മലവിന്ത ഇളംനീല നിറച്ചും ചുണ്ടുകൾ പാതി തുറന്ന വെച്ചുകൊണ്ടു് അങ്ങേഹത്തിന്റെ ഗൗഡ്യതിന്, അവനുടെ കീടക്കന്ന ണായിരുന്നു. മെത്തയിൽ വിരിച്ചിരുന്ന വെള്ളവിരിപ്പിൽ ഞായാടു കരഞ്ഞാം റൈറ്റി വച്ചുണ്ടു. അധികം നിബിഡമല്ലാത്ത താടി, ഒരുക്കി വച്ചിരുന്നില്ല. കുറെ നരച്ച രോമങ്ങൾ, അധികം വിളറിയ ഉംഗപ്പുംജീ നെററിത്തെത്തിൽ വീണുകിടന്നു. ശ്രദ്ധയാട സമീപജാഡായിരുന്ന മേശയിലും പട്ടഘോഡയും ഇല കുടിക്കു വിളക്കു് തലയിണക്കളിൽ, ഒരിളംചെമ്പുംജീ ചരായ പതിപ്പിക്കുന്നുണ്ടിയിരുന്നു.

അങ്ങേഹം ആ മുതനിൽ ദൃശ്യിപതിപ്പിച്ചു.

“ഇങ്ങാം” — അങ്ങേഹം വിചാരിക്കയെന്നു്, “എന്നാണു ഒരു വിലത്തെ തവണ എന്നുന്നു വീഉം വന്നിരുന്നതു്? അന്ന രാത്രി മനോചേശാണിത്തിരുന്നു എന്ന നാനോക്കുന്നു. കഴിഞ്ഞ ശീതകാ ലതായിരിക്കുന്നതു്.”

അവൻ തമ്മിൽ കുറോന്നാഛായി, അധികം സംസ്ത്രൂമിപ്പായിരുന്നു,

രോമിൽ, കതിരകളുകളിലുണ്ടാക്കിയ ഒരു ശബ്ദം അങ്ങേഹം കുട്ടി.

മുതനിൽനീനു നോട്ടം മാറ്റി, ഡാക്കിർ രാത്രിയിലെ കാറു് ചലിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന വുക്കശറീവരങ്ങളിൽ കണ്ണുകൾ പതിപ്പിച്ചു. ആ ഭ്രമം, അപ്പോൾ അവനുടെ കടന്നവനു.

മംഗലപുരത്തെള്ളക്കറിച്ചു് ശാദ്രോഹം അവന്നോട് ചേരാമോ? എന്നും തോറിൽ മജ്ജമനം ചെട്ടുന്ന മഹർജ്ജിയും റോസുട്ടിലുണ്ടാം മുന്തെയെന്നാം ഉടൻ കിടക്കയിൽനന്നിനു ചാടിരെയുന്നേറുവോ? ശാമുള്ളപുസ്തകം ദിനിയിൽ ലാറ്റിനൈനാം, അനന്തരം ഏഴുള്ള പാഠാല്യങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കേണ്ടിരുന്നവും, ഒട്ടകം ഭാഗവും വേദന പാഠാല്യം കണ്ണിക്കിവരുവാതെ ശ്രദ്ധയിൽചെന്ന കിടക്കാവും, അവിടെ നിന്നും ആളുന്നുണ്ടാൽ ക്ഷാമാശ ഒരു നിശ്ചിലമായ ശ്രമതിനാശം അയാൾ ശ്രദ്ധയിൽ മരിച്ചുവീണവും ശാദ്രോഹരത്തു ആ ഭദ്രാം പറ്റണ്ണുകേൾപ്പിക്കുണ്ടായി.

ശാദ്രോഹം തലശ്ചട്ടിക്കാരാഭൃതോ? അതു മരിച്ച മനഃപ്രശ്നരിൽ ഒരു റിയിൽ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ടാക്കി.

(3)

ഒരു വൈഖരിക്കേൻറ ചുവിൽ ഒരു വണ്ണി വന്നുന്നീനു.

ധാര്മ്മിക ജന്മിക്കിൽ ചെന്നുനേന്നാക്കി. വണ്ണിയിൽനന്നും അതു കൂച്ചവടക്കാരനിന്നും, മേഖലാട്ട് നേരക്കുന്നതു് ശാദ്രോഹം കണ്ട്. തന്നത്താനുറിയാതെ തനിക്കു വാതിൽ തുറന്നതനുപോരി അതു ഭദ്രാം ചെല്ലുത്തുപോലെ, ധാര്മ്മിക ഭിഖാനുചക്കമായി തന്നെ ഇട മുറബകെ താഴ്ത്തി. അതു കണ്ടു കൂച്ചവടക്കാരൻ, അതു വിശ്വസി ക്കാത്ത ഭാവഘണം പ്രഥമിപ്പിച്ചതു്.

ധാര്മ്മിക ജന്മിക്കിന്നീനു മാറി. ശാദ്രോഹം, ശ്രവാതിക്കേൻ കാർക്കലും ഒരു കണ്ണേരയിൽ മുരിപ്പിപ്പിക്കുന്നും ചെല്ലു.

അതു കൂച്ചവടക്കാരൻ അവിടെ പ്രവേശിച്ചു. ബുദ്ധനിടാരം ഒരു മണം ഓവർഫോട്ടോം അയാൾ ധരിച്ചിരുന്നതു്. അയാൾ വംതിവിനു സമീപത്തും ഒരു ചെറിയ മേഖലയിൽ, തന്നെ തൊപ്പി വച്ചു. എന്നിട്ടു്, ധാര്മ്മിക കരം പിടിച്ചു കൂലുക്കി.

“എങ്കിലും ശ്രദ്ധാന്വേഷിനെയുണ്ടായി?!” അയാൾ ചേരാമോ?

മരിച്ച അതു സ്ഥാപിതനിന്നും അയാൾ, സംശയപൂണ്ടായ ക്രൈസ്തവിക്കാരം പരിപ്പിക്കുന്നും മാറു.

முத்துந், தனிகளினாவுடன்கூட அயாசை யரிப்பிட்டு. ஜான் மற்று இடங்கள்:

“ஏற்றிக்கீல் உடங்க ஹவிசென்றைக் கூடியிடையைகளை கூடியிடையை, சான்தோஸ் ரக்ஷிக்கான் ஏற்றிக்கீல கடிவுமான்கை நிலை,”

“கராத்தின்பு” — கஷுப்பக்கான் பரஞ்சுகல்லானா: “எதான் அந்தப்பாரைதாடு ஸரியானும் ஸாஸாரிக்கையெல்லாலி, நாடக்கறையை கூடியிட்டு.” ஏற்றிக்கீல் என்னிருதைந்தக்கூடி எத்தொலாங் கடிக்க என்னை “உடுநெந்தையைகளை, பெமை, அந்தோத்தீரூ” என்று, பதிவுறுத்த ராஸ்யுஸ்மாரமத்திற்கு போக்கள்குள்ளாலுமின்றா,,

“அடிமூலும்?,, — விஶ்வாஸாங்குந்தமாய் கவ புஷ்பிரியோட முத்துந் இடங்கள்: “இந்தப்புல்களே ஒரு மூலும்?,,

(4)

உரையை வள்ளி அது வீடிகிற முப்பிழ் வாழ்விடம்.

அது கஷுப்பக்காரன் ஜான்தைகளை செய்ய.

வள்ளியிழ்விடம் அது ராமகந்தாவு ஹின்னாறு காணு யி. உடனை, தாந்தர ஓவங்கொள்ளு அது டீவுவாற்ற அந்தோத்தை அளியிக்குத்தையைக்கு விசுவாரதைக், அதையை அவிசென்டம் பிரிமானி.

யாத்துந் கை ஸிம்மாரெட்டுத்து, அங்குபாபமுத்தொந்தக்கூடி அது கண்ணில்லை சுட்டு மத்தைக்கொள்கியனா.

“எனான் பாகிக்கொயாற இடம்பையிட ரீலமானிடு” — ஜான் யாம்பாலையெதைக் கூட அந்தோத்தை இடக்கையானா: “மாத்தமியை குத்திவண்ணா, மறித்துவையை ஸ்த்ரிமிக்கை கொட்டக்கலையை கொட்டக்கலை ரோஹிஷ்வாக டுரியிழ்வோலி பூர்த்துவாயாலுடன், அதுபோ சென்றுவழித்து” கை ஸிரிரை காத்திசுனாதானா:”

“ஏற்று வங்மையென்றாலையாமோ எதானாய் ரையு களைக்கு?,,

—ആ വണ്ണിക്കു തുടൻ: “പതിനാലു് വഷ്ടം എൻ്റർ ഫാറ്റർ സീൻസ് ശവമാണോ ഞാനൊടുവിൽ കണ്ടതു്,,

“നിങ്ങളുടെ ഭായ്യുടേനോ?,, ഡാക്ടർ ചോദിച്ചു.

“അവരെ, ഇരിക്കുന്നതിനുമു മാത്രമേ ഞാൻ കണ്ടിട്ടുള്ളു; അതിന്റെയേധം കണ്ടിട്ടില്ലു,,

ആ സമയം ആ ഗ്രന്ഥകത്താവു് അവിടെ വന്നു. അദ്ദേഹം മന്ദിരം പേരുപേരു ചെയ്യും ഒക്കപിടിച്ചു കല്പക്കിയിട്ടു്, സംശയത്തോ ടുട്ടി ശ്രദ്ധയിലേയ്ക്കു നന്നാക്കി. മെല്ലു അംഗീകാരം ആ മുതൽനെ സമീപിച്ചു്, നിന്മാനുചക്കമായ ഒരു വാദത്തോടുകൂടി, ആ ശവത്തിൽ സൂക്ഷിച്ചുനോക്കിക്കൊണ്ടു് നില്ലും തുടങ്ങി.

“അപ്പോൾ ശ്രദ്ധാളാണോ ആദ്യം മരിച്ചതു്!,, അദ്ദേഹം തന്നോ ടുതനെന്നയാണു പറഞ്ഞതു്.

താനും തന്റെ സ്നേഹിതവാദം—ആദ്യം മരിക്കുന്നതു് ആരു യിരിക്കുമെന്നു് പലപ്പോഴും അദ്ദേഹം ചിന്തിക്കാട്ടണായിരുന്നു.

അ വീട്ടിലെ പ്രധാന വൈലക്കാരി, അപ്പോൾ അവിടെ ആ വേശിച്ചു. അവരു കണ്ണാറെലാലിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു്, ആ ശ്രദ്ധയുടെ ദൈവിൽ ദിനുകൂട്ടി. അവരു കൈതാഴുക്കാൻ തുടങ്ങിയിരുന്നു.

ഗ്രന്ഥകത്താവു് മനും മനും ശവഭിട്ടെ തോളിൽ തലോടി.

ക്രമ്പം വാക്കും ഡാക്ടർ ചോദിച്ചു. ജനൽക്കൽ നിന്മ കാറുകയായിരുന്നു.

“നാഡക്കല്ലും അയാൾ ആളിയച്ചുതു വിചിത്രമായിരിക്കും,—ക്രമ്പം വാക്കും പറഞ്ഞതു്: “അയാൾക്കു നമ്മുള്ളും അയാളിട്ടെ രോഗശ്രദ്ധയ്ക്കു മുറബ്ബു വന്നുനിൽക്കുന്നതു കാണുണ്ടായിരുന്നോ? വല്ല പ്രധാന കാര്യവും നമ്മളുടയാറാക്കുന്നുണ്ടോയിരുന്നോ?,,

“ഞാനൊരു ഡാക്ടർരായതുകൊണ്ടു്, എന്നു സംബന്ധിച്ചു ക്രമ്പം വിചിത്രമായിരിക്കില്ലെന്നു്,,—ഡാക്ടർ മറപടി തുടം: “നാിങ്ങൾ പണ്ണാഡുപോടുക്കിള സംബന്ധിച്ച ചിലപ്പോൾ

അംഗ്യാധക്കപട്ടശം നൽകാവണ്ണായിരുന്നേണ്ടോ. അതുകൊണ്ട്, അത്തരം കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് നിങ്ങളിട്ടുംയാംക്കു വല്ലതും പറയാനണ്ണായിരുന്നിരിക്കാം.,,

“കാ, അങ്ങനെന വന്നേയ്ക്കാം,, അ വണ്ണിക്കിഞ്ചു അടിപ്രായം അതുമായി ചൊയ്തതപ്പെട്ടു.

അപ്പോഴേയ്ക്കും അ മുഖ വേദക്കാരി അ മറിയിൽനിന്നും ചൊഡിക്കുണ്ടായിരുന്നു. അവാം റാളിൽക്കൊന്ന മറുപ്പും ഭേദഗുണം കൊടു സംസാരിക്കുന്നതും അവാം കേരിക്കുണ്ടായി.

ഗ്രാമക്കർത്താവു് എത്ര ചെല്ലുകളായിരുന്നുവെന്നുാം? അ ശവന്തിഞ്ചു അടക്കത്താനിന്നു്, മുന്നാനമായി ഒരു കൂക്കാംജാഞ്ചാം നടത്തുകയാണുണ്ടു്,

“ഇഷ്ടിട ഇഷ്ടാം, — ഗ്രാമക്കർത്താവിനെ ചുണ്ടിക്കാണിച്ചു കൊണ്ട് കപ്പം ബടക്കാരാം തുടങ്കയാണു്, “ക്രിക്കറ്റിട മരിപ്പും കൈ കാണാവണ്ണായിരുന്നു. ശരത്തുലം ഇക്കാര്യത്തെപറി ഇഷ്ടാം കു വല്ലതുഹാിഡാമായിരിക്കാം.,,

കയ്യ പറക്കു കെട്ടിക്കൊണ്ടാണു് അ ഗ്രാമക്കർത്താവു നാനു കുന്നതു്. അദ്ദേഹം നിശ്ചലനമായിരുന്നു. മരിച്ച മനഃപ്രകാശം അടഞ്ഞ കണ്ണുകളിലുണ്ടാ റോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നാതും.

ഈ യണ്ണന്ത്യും ഒരു ചട്ടാടിക്കഴിഞ്ചെട കുമം കുറഞ്ഞതുട കൈ. കച്ചവടക്കാരാം അദ്ദേഹം അട്ടിപ്പെടിഞ്ചു സമീപം ചെന്നാം ഒന്നുമുണ്ടു്.

“ഞാൻ മുന്നാടിവസം മുമ്പു് ഒരു സവാരി ചോക്കക്കുണ്ടായി” — ഗ്രാമക്കർത്താവു തുടങ്ങാം: “കന്നാക്കുംടുവും മന്ത്രിരിതേരാ ദ്രിംഡിനും ഇടയ്ക്കും”. അദ്ദേഹം എത്ര വിഷയ ചൊരു നി സാസാരിചേരുന്നിയാമോ? ഉദ്ധൂകാലത്തു സ്വീഡാിലേക്കു ചോക്കാൻ താൻ നിശ്ചയിച്ചതും, ലഭ്യമിലെ വാട്ടിസിംഗ് കുവ നിക്കാൾ ഇഷ്ടിട പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു ഒരു പ്രതിരു റംബ്രാൻഡചിത്ര സ്ഥാനം, സംസ്കാരം ഭൂമി എന്നിവശാഖായിരുന്നു സംസാദവിഷയമാണ്. ഒരു പ്രതിരു ആക്കാശവിമാനാന്തരക്കുറിച്ചും കണക്ക്

കളിം, ശാസ്ത്രീയവിവർണ്ണങ്ങളെല്ലാം അദ്ദേഹം എന്നോട് വിസ്തരിച്ചു പറയുകയുള്ളണായി. എന്നീക്കരു മനസ്സിലായിരുന്ന സമ്മതിചേപ്പ തീരു. തദ്ദേശമയം, മരണത്തെപ്പുറരി അദ്ദേഹം ചിന്തിച്ചിരുന്നതെ യില്ല. ഒരു മുഖ്യത്തിൽ വന്നുചെന്നും, അതെപ്പുറരി മരണശ്വർ പിന്തിക്കുന്ന പതിവു നിരുത്തുമെന്ന പരിഞ്ഞിട്ടുള്ളതു വാസ്തവമായാണെന്നുണ്ട്.”

ധ്യാക്തി അട്ടതു ദൂരിയിലേക്ക് പോയിരിക്കുന്നായിരുന്നു. അവിടെയിരുന്ന തനിക്കു സങ്കോചംപുരുഷന്റെ സിഗററു വലിക്കാ മല്ലോ.

അ ധ്യാക്തി എല്ലോറു⁵ മേശപ്പുറത്തു വച്ചിരുന്ന സിഗററു ചാര്യപൂര്ണത്തിൽ, ചാന്ദൻ കിടക്കുന്നതു⁶ വിചിത്രമാണെന്നു തോന്തി അദ്ദേഹത്തിന്⁷. അ മേശക്കു സമീപപുള്ളി കണ്ണുരഖിൽ ഉപവിഷ്ടനായപ്പോൾ, അവിടെ താൻ ഇതുരോം താമസിക്കുന്ന തൊതിനുന്നു⁸, അദ്ദേഹംതന്നെ ആലോച്ചിച്ചുതുടങ്കി. ഒരു ധ്യാക്തി ഒന്ന് നിലയിലുണ്ട് തന്നെ അവിടെ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ളതു⁹. അതിനാൽ തനിക്കു ബോധിക്കുന്നും അവിടെന്നുന്ന പോകാൻ അവകാശമുണ്ട്¹⁰. മരിച്ചയാളിം രാനമായുള്ള സ്നേഹാഭ്യന്നം, മുഖ്യാന്നം അവസ്ഥാനിച്ചിരിക്കുന്നായിരുന്നു.

അദ്ദേഹം ചിന്ത തുടങ്കം:

“കരിക്കലും തൊഴിലോന്നു മില്ലാതിരുന്ന ഒരു മനഷ്യനുമായി സ്നേഹംവച്ചു പരിപാലിച്ചു കൊണ്ടുപോകുന്നതു¹¹, എന്നും മുഖ്യത്തിൽ എന്നുപ്പോലുള്ള രഹാധക്കു¹² അസാധ്യമാണു¹³. അയാക്കു പണമില്ലായിരുന്ന വെക്കിൽ, എന്തു തൊഴിലായിരിക്കും സ്പീകരിക്കുമായിരുന്നതു¹⁴? ഒരു പക്ഷേ, ഒരു ഗ്രന്ഥകർത്താവായി തീരുമായിരുന്നു. ബഹുസമർപ്പനായിരുന്ന അയാൾ!”

മരിച്ചയാൾ പരിഞ്ഞിട്ടുള്ള പല കൂറമായ ഫലവിത്തങ്ങളിം അദ്ദേഹം അനുസൃതിച്ചു; തങ്ങളുടെ പൊതുസ്നേഹവിതനും അ ശ്രദ്ധ കണ്ണംവിനു കണ്ണിച്ചു ചാഞ്ഞതിരുന്നുവു ഉത്തേക്കിച്ചു.

(5)

గ్రంథకణ్ఠావుం కష్టవడశాయం శాఖిద ప్రవేశికణక రాయి. ఈ కతికణాత సిగరిద కళ్లినీ వచ్చ కొణ్ణో, అతు మెశయిడ సమీప మిరీకణాయితగు డాక్టరు. శాతు⁹ కణ్ణో గ్రంథ కణ్ఠావు నీరిసం నడిచ్చ.

శాఫ్ట్యూడు అతు ధరియిడ వాతిలు చెప్పికచ్చ. శాఫ్టోట్ త్రుక్కి, తపం మగోయ లోకఱులు లురికణుత పోలెరుణు¹⁰ శాఖికణ తోణాయత్తు¹¹.

“కాయ్యేహణూణొగురియామో?” కష్టవడశాయసు చోపిచ్చ.

“ఎట్లు కాయ్యం?” గ్రంథ కణ్ఠావుం మోపిచ్చ.

“గాఱు శాయాద విల్పిచ్చ విషఱుయత్తు¹²,”

శాతిగు¹³ ఈ ప్రత్యుక కారణ మగోపశిఫేణు యావయ్య మిట్టుగు¹⁴ గ్రంథకణ్ఠావుిన తోణాతియాపిల్లు.

“తాసు మరికణారుయా నమ్మిడ స్టోరితగ తోణామి. ఈ ఆప్యమం త్రుక్కాలి: “కఱోంతయాం ఎక్కాతాతిలు జీవిచ్చిత్త గెత తగెన: చ్ఛిగుాఁఁ, సపటె సాధుాయిక సంస్థ్రణల్లిష్ట్టెప్పుకున ఉరాంచిక మరగుచుకుగోయాం, తగెనీ మిత్రణళ్లమాయి సంస్థ్రో చెయ్యుణామగు ఉంగుణాతిలు ఆతుయిచ్చెప్పుకాగొణామిల్లు..”

“ఈ వస్తుస్క్రిబణాయితగుణ్ణుం శాయంమికి¹⁵:,, అతు కష్టవడ శాఖారుణులు పాశంతిల్ల:

“ఓఁ వయ్యాత్తిఁయాః,, నీగుణావచ్ఛ్వమాణ గ్రంథకాయసు కష్టిచ్చత్త.

ఆప్యుం అతు ఎట్లుత్త మెశయిడ యయుతిల్పుత్త ర్యాయం, పాతి తురణ కిటక్కాతగుత్త డాక్టరుకణ కణ్ణీనీ పెట్ట.

“శాయాళ్లడ మరగుచుగ్రతాతిలు కాగుమో ఎటుణో!,, డాక్టరు అతురోచుమాయిక్కుల్ల పాశంతత్త.

“శాతాలిణుట్ కార్యమిల్ల,,—కష్టవడశాయసు త్రుక్కాలి: “ప్రత్యు కిచ్చు¹⁶, ఉకుటియిరిఁతత్త¹⁷, ఎటుఱాయాలుం లంకాతిలు పాశం ఇత శాఖివాహితయిరి సమోదరియుణయంతికి¹⁸,,,

(6)

வேலக்காரன் அவரிடெ வாய். அவர்க்; ரவுஸங்ஸூரத்தின்^४ தாந் ஏற்றுத்தூமானா^५ சென்னிதெனா^६, அவரோடு^७ விடை கூடிய போன்றிடு. தாந் ரய்ஜமானால் ஒரு மரணப்படுமெழுதி அடுத்திடென்ற வகீல்வரம் ஏழிலிசூடுகளெனா^८, பூகை அர்த்தில் ரவுஸங்ஸூரத்தைப்பூரியிழூ நிருத்துமென்ற காலமோ ஸ்ரீநா ஸுபாரம்மாவென்றாக்கி, அவர்க் ரவுரை அரியிசைக்கவுள்ளது.

ருமாக்குத்தாவிரா^९, அது திரியிட்டு- அந்தேஷா காரரிசெப்பு கொண்டு. அடுத்து ஜாவக்குப்பாக்கிக்கு இருந்து. வாசாத்தாவிசெய் வாயு அத்தில் புவேஶிடு.

ஏற்றிவூங்கு^{१०} தாந் அவரிடெ விழிசூவுவகுதியிதெனா யாமோ ஏடுநா^{११} அட்சுபார் யாத்துர் அவர்கோடு போன்றிடு. யாத்துரை நீலவுலில் வகுத்துக்காலமாயிருந்தாநா அவரிடெ விழிசூவு குத்தாரவள்ளுதிதாக்கெப்பு அடுத்துப் பார்வையிடு.

இல் போட்டு அவர்க் குத்திச்சிசுத்தினா ஏடுந கொண்டு. உடைய அவர்க், தாந் ஏப்பாக்கரிசெப்பு ஒரு வலிய ஸாவுயிடில் நினா^{१२} கு தூஷ்டி குலவாக்கூட்டுறு. அதில், ஏழிவாச்சு தூஷ்டி, தாந் ரய்ஜமானால் மரிசுகாராகவோர் கவுனிசூவுவகுதெந்து கேள் மிதிகாரைக் கேட்குதல் ஏழிதியிசூடுகளெனா^{१३} அவர்க் ரவுரை யரிப்பிடு. அதுகூடாது^{१४}, ம ரி சூ யா சு அதுபாக்காதுகளாக வேயார்— ஜோயாயகெட்டு கிடங்கால்தூட்டி— தாந் தாந் ரய்ஜமான் உத்திரவாடித்துவில், அவுரையெல்லாஂ கவுனிசூவுவகுத்துறையிட நீவெனா அவர்க் காலமாயி.

யாத்துர் அவர்க்கூப்புக்கூட்டுக்காக்கான் அது குலவாக்குதல்லூடு வாணி. அன்புவேதக்குத்தானா^{१५} அதில் ஏழிதெப்புக்கிடுக்கு. அவரிடெ ஸுபாரிதாராயிடு கூடுமேப்பக்கு புரம், ரெட்டுக்கால்லும் கூபு மருமக்குத் தெரேட்டு கூடுமையும், தாநாரியாது வேரொரா சீடு வாய்வும் அதில்லூடுகளெனா^{१६} அடுத்துப் பார்வை.

கவுதேர் படித்தா வச்சிக்காக இவ்வாண்⁹, தன்ற யஜமா நன் ஸபாஶிக்காட்டங்காயிகள் கை வெற்றிலை நாம்காண்¹⁰ கெவில்ரெத ஆதேலினா, அயாத்தெ மேற்விலாஸ். தான் மனை போன்றை, அவகிழ்நினா¹¹ அவச்ச ரஹிக்கான் கடினது.

அவிசெய்ணாயிகள் அது முன்பேண், அபூர்வ, அனு வகுமாய ஜிஜ்ஞாஸயோட அங்கூராயும் கொக்கி.

“அதிரென்ற அத்து மெறு¹²,,--கழுவடக்காரன்” என் மன ஸ்திலாக்காபிலு. அயாரா துடன்: “மாண்புமத்து¹³ கை பூஸ் சங்செயுள் அயாரா விசாரிசுகளோ?,,

“தென்பூரியலும் கை ஶவஸங்ஸ்ர பூஸங்஗மாயிரி கண்,, அது ருமகாரன் உஷவிசு கமிசு.

(7)

யாத்து அது ஏழுறும் மேற்கெட துரை கிடைக்கின யூய ரிலேஃப் கொக்கி. அதிர் கிடைக்கின கை ஏழுறுத்திரென்ற புருது¹⁴, “ஏற்கென்ற ஸ்திலித்தக்கி¹⁵,, ஏற்ற வலிய அக்ஷரத்திற் ஏழுதியிக்கின்று” அபேஹா பெட்டின காளைக்குண்டாயி.

“ஹா ! ஹறு நஷ்காண்¹⁶.,, அது கவரெட்டுத் தபோதிக்கெலு காளிசுகொள்ளு” அபேஹா மொழினது.

அநான்றாம் ‘அது தெய்வைாடு’ அவிசெ நினை போகான் ஶீ ரஸ்கொள்ளு’ அபேஹா அதுங்கும் காளிசு.

அவன் அது’ அநான்பரிக்கையும் செய்து.

“நாமேகோ?,, ருமகர்த்தவு¹⁷ அதுவுண்டெப்படு.

“நாமிழு துரை வாயிக்கொதிற் யாதொகை மஸ்தா கெடு மிலு..,, யாத்து அலிபுராயெப்படு.

“நழுதெ கடமயமானது¹⁸.,” கழுவடசொரை அதிரோடு சொல்லிசு.

யാക്കർ മേഖലപ്പറ്റാതു നിന്നും ഒരു പേപ്പൻ നെന്തെട്ടത്തു തുട്ടു
ഉറിച്ചു കയ്യു പുറത്തെട്ടുകൊണ്ട്, തന്റെ മുക്കിൽ കണ്ണാടി എല്ല
കൂത്തുവച്ചു. ഈ സമയം, ഗമകത്താവു് അതു എഴുത്തു വാദാർ
അതു നിവർത്തി:

“ഈ നമ്മേക്കല്ലാമായിട്ടുള്ളതാണ്ടാല്ലോ!” എന്ന പാശയു്
അദ്ദേഹം അതിൽ ദേഖി പതിപ്പിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു.

അദ്ദേഹമാർത്തിന്റെ അടയ്ക്കു കച്ചവടക്കാരൻ നിന്നുംഖായി
കുന്നു. ഡാക്കർ ഒരു കുറവും കുറവും കുറവും കുറവും കുറവും.

“ഉറക്കു വായിക്കണം!” കച്ചവടക്കാരൻ അപേക്ഷിച്ചു.

“എൻ്റെ സ്ഥലവിതന്മാർക്കു്,”

ഗമകത്താവു് സാധിച്ചു തുടങ്ങി.

കുറ കാൽ മണിക്കൂട്ടു ദിനു ഞാൻ മരിച്ചു. നിങ്ങൾ എൻ്റെ
മരണ ശരൂയുടെ ചുറവം നിൽക്കുകയാണോ. ഈ കത്തു് നിങ്ങൾ
കുറമിച്ചു വായിക്കാൻ തുടങ്ങുകയാണോ—ഞാൻ മരിക്കുമ്പോൾ,
ഇവിടെ അതു ഉണ്ടെങ്കിൽ എന്ന തുടി ഞാൻ ചേന്തുകൊള്ളുമ്പേ.
എന്നെന്നും, ഇപ്പോഴേതതിനേക്കാൾ ഒരു ശ്രദ്ധമായ മന
സ്ഥിതി എന്നിക്കു വന്നേക്കാവുന്നതാണോ—”

“എന്തു്?” ഡാക്കർക്കു മനസ്സിലായില്ല അതിന്റെ അത്മം.

“ഇപ്പോഴേതതിനേക്കാൾ ശ്രദ്ധമായ മനസ്ഥിതി.,, അതു
ന്തിച്ചു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ഗമകാരൻ വായന തുടന്നു:

“അപ്പോൾ ഈ എഴുത്തു നശിപ്പിച്ചു കളിയാൻ എന്നിക്കു തോ
ന്നിയേണ്ടാം; കാരണം, എന്നിക്കുള്ളു് ഒരു മണിവുമണംകംന്തല്ല.
അതു് റാജാളിലായഒരുക്കിലും ജീവിതത്തെ വിഷമയമാക്കുക
യില്ല എന്നവനാലും, കുറ നേരഭേദക്കുകിലും അതു് നിങ്ങ
ളിൽ അസുഖം ജനിപ്പിക്കുന്നതായിരിക്കും.”

“നമ്മുടെ ജീവിതത്തെ വിഷമയമാക്കുമെന്നോ?” ഡാക്കർക്കു
ആശ്വാസ്ത്രമനുവെപ്പെട്ടു.

“ഒവഗം വായിക്കണം!” തുടരിയ സ്പർശത്തിൽ അതു കച്ചവട
ക്കാരൻ തിരക്കുട്ടി.

ഗ്രന്ഥകർത്താവു മുടക്ക്:

“ഇന്ന്, മെൻജൂമുവിൽനിന്നു നീങ്ങളിടെ മുഖ്യപദ്ധതിൽ, എന്നില്ലാം റാഖാരഫേറ്റിപ്പിളിക്കുകമെന്നോ എന്നിക്കു കാണാൻ കഴിയാത്ത സ്ഥിതിക്കും, ഇതു വാക്കുകളിലുംനിന്നും എല്ലാ ഭാഷയിൽ എന്നോ പ്രേരിപ്പിച്ചതെന്നോ, എന്നു എന്നൊടുത്തെന്നു ചോദ്യംചെയ്യുന്നണം. അതു നീങ്ങളിടെ വഭന്നുകളിലൂടെനുണ്ടെന്നു എന്നിക്കുകാണാൻ കഴിയുമെന്നുതെന്നുവയ്ക്കു. എന്നു കുറഞ്ഞാലും, ഇപ്പോൾ എന്നു മനസ്സും ചെയ്യാൻപോകുന്ന, വിശ്വസിക്കാൻപോലും വയ്ക്കാത്ത പ്രസ്താവിയിൽ നീനും എന്നക്കു ലഭിക്കുന്ന സങ്കാരം വളരെ നിന്മാരമായും ഇരിക്കുകയുള്ളൂ.”

ധാക്കൻ, തിരിച്ചറിയാൻ കഴിയാത്ത സ്പർശത്തിൽ “ഹാ!”
എന്നു ഉച്ചരിച്ച.

ഗ്രന്ഥകർത്താവു നീരാസന്താട്ടുടി ശാദ്രൂദരാത്രി ക്ഷേത്രം ദുർഘട്ടിക്കിട്ടും, വേഗവാതിലും മുവിലപ്പേരുക്കാണും വർക്കാരവഹിതമായും
അതു ഏഴില്ലു വായന മുടക്കകയായി:

അങ്ഗതെ, അതു ഭാഷയുഖിതനു; മരണാന്തരല്ല! എന്നുകൊണ്ടു
നാൽ, നീങ്ങളോടാശരാട്ടം തന്നെ എന്നിക്കു വിശ്വാസത്തിനു യാ
തൊഴു കാരണാവുമില്ല. എന്നാൻ, സ്വന്നവത്തിനാസരിച്ചു നീ
ം ഒരു മുഖ്യപ്പെട്ടുന്നണം. അതുപോലെ തന്നെ, നീങ്ങളിലും എന്നു
ഒരു മുഖ്യപ്പെട്ടുന്നണോ” എന്നിക്കരിയാം. നീങ്ങളെ കരിക്കലും
ഈക്കുന്നുമില്ല. എന്നാൻ പലപ്പോഴും നീങ്ങളെ നോക്കി
ചുരിക്കാവുണ്ടായിരുന്നു; എക്കിലും പരിഹസിച്ചിട്ടില്ല-ഈല്ല, ഒരി
ക്കൽ പോലുമില്ല; പ്രത്യേകിച്ചു, ഇപ്പോൾ നീങ്ങൾ വ്യക്തമായി,
വ്യസനസമേതം സൂരിക്കാനിടയല്ലെങ്കിൽ സമയക്കുണ്ടെന്നാൻ ശരി
മുഖ്യപ്പെട്ടുന്നു. പിന്നെ, എങ്ങിനെയാണും ഈ ഭാഷയു
ം ഒരു തോന്ത്രിയതെന്നിക്കും? ഒരു പക്ഷേ, വളരെയധികം കൂടിയപ്പോൾ
മരിപ്പിൽ വച്ചുകൊണ്ട് പരലോകത്തു പോകുതെന്നുണ്ടും, നീച
മല്ലാത്ത വിചാരം കൊണ്ടായിരിക്കാം. പദ്ധതാവുമെന്നു മന
ശ്വസ്ത വിജിക്കനു വികാരത്തിനോടു കണ്ണികപോലും, കരിക്കലെല്ല

കുല്യം എന്നിക്കണ്ണായിരുന്ന വെക്കിൽ, അപ്പേരെ എന്നിക്കു കുത്താമായിരുന്നു.”

“വേഗം ധാരിക്കണം” ഡാക്ടർ ഇടക്കു കടന്ന ബഹസ്പൂംജി കാണിക്കുന്ന സ്വരത്തിൽ പറഞ്ഞു.

ഉടൻ തന്നെ, കുത്തരം സ്ഥംഭേം പിടിപെട്ട തുടങ്ങിയിരുന്ന ഗ്രന്ഥകത്താവിൽ നിന്നും കച്ചവടക്കാരൻ ആ എഴുത്തു കരസ്തമാക്കി. അയാൾ വേഗത്തിൽ തുടൻ വായിച്ചു:

“ഈതു വിധിയാണോ. സ്റ്റൂഡിത്തെ, എന്നിക്കരു തകയാൻ സാധിക്കുന്നില്ല. താൻ, നിങ്ങളെല്ലാവരുടെയും ഭായ്മാക്കമായി ശയിച്ചിട്ടുണ്ട്—എതെ, എല്ലാവരുടെയും !”

കച്ചവടക്കാരൻ പെട്ടേന്ന വായന നിരത്തി.

“ഒന്നു വഷ്ടം മുമ്പാണോ ഈ എഴുത്തെഴുതിയതും. കത്തിനെൻ്റെ ആദ്ദേഹത്തെ വരും മറിച്ചു നോക്കിക്കൊണ്ടാണോ അയാൾ പറഞ്ഞതും.

“വായിക്കുന്നാം” ഗ്രന്ഥകൾനു ബാക്കി കേരാക്കാൻ യുതിയായി.

അപ്പേരെ കച്ചവടക്കാരൻ വായന തുടൻ:

“ഓരോയറത്തെയും കാഞ്ഞത്തിലുള്ള പരിത്യമിതികൾ വ്യത്യസ്ഥമായിരുന്നു. കുറേ മാസത്തേന്താളിം, അവരിൽ കൈത്തിയോട്ടുടർന്നിരുന്നവിനെപ്പോലെ താൻ പാക്കകയുണ്ടായി. റണ്ടാമത്തൊന്തതിയോടുള്ള പദ്ധതിയെ ലോകൻ സാഹസ്രകമായ ഭാര്യാം, എന്ന വിളിക്കുന്നതുവെള്ളുമാണോ താൻ പെയമാറിയതും. മുന്നാമത്തെല്ലാം എന്നീറ പെയമാറാറും, അപ്പോക്കൊന്നിച്ചും അതു തുടർന്നും താനുന്നതുക്കവിയം, അതു അടക്കുന്നതാക്കുന്നതാണോ. നാലൂമത്തുവരും, മനോരായ പ്രക്ഷോഭവേണ്ടി എന്നു വായിച്ചുതു നിമിത്തം, അവക്കു താൻ താഴത്തെ നിലവിലെയ്ക്കു തള്ളിയിട്ടുകയുണ്ടായി. ഇവിടു, ഒരിക്കൽ മാത്രം എന്നിക്കു കീഴെ ക്കുള്ളക്കും ചെയ്തുള്ളു.

“അനിഷ്ടങ്ങൾ വീണ്ടും ശ്രദ്ധാസം വീണ്ടോ, എൻ്റെ സ്നേഹി തന്റെ? അതു പാടില്ല. എൻ്റെയും, ഒരു പക്ഷേ ഓവളിട്ടേയും ജീ വിത്തതിലെ എററവും മനോഹർമായ ഒരു നിമിഷമായിരുന്നു അതു” എന്ന തോന്തരം. എന്നിക്കു് തൃഥതലായി ഒന്നം തന്ന നീ നിഷ്ടാട്ട പറയാനില്ല.

ഈതാ, ഞാൻ ഈ എഴുത്തു മടക്കി എൻ്റെ എഴുത്തുമേശ യുടെ ചുഡായറിൽ വയ്ക്കാൻ പോകുന്നു. എൻ്റെ മനസ്സിൽ മാറി, ഞാനിൽ നശിപ്പിക്കുന്നതു വരെയോ, ഞാൻ മരണശയു യിൽ കീടക്കുന്നും, ഇരു നിഷ്ടാട്ടുടെപക്കൽ തന്ത്രതു വരെയോ ഇതവിടെ ഉണ്ടായിരിക്കും. ഞാൻ നിഷ്ടാട്ട യാതു പറഞ്ഞേ, കൊള്ളുന്നു.,,

ധാക്കർ, കച്ചവടക്കാരൻ്റെ കുളിൽ നിന്നും ആ എഴുത്തു വാസ്തവി, അതു മുഴുവൻ സുക്ഷിച്ച വായിച്ചു നോക്കി. അനന്തരം, കുളം കെട്ടി നിർക്കുകയായിരുന്ന കച്ചവടക്കാരനെ, അദ്ദേഹം നിന്നയോടെ നോക്കുവും ചെയ്തു.

“കഴിത്തയാണ്ടിലേ, നിഷ്ടാട്ട ഭായ്യു മരിച്ചുള്ളവെക്കിലും അതു വാസ്തവമാണോ?” കച്ചവടക്കാർനോടു് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞ താണു്.

(8)

“പന്നി!”

ഗവുമകാരൻ അസ്പദമന്നായി കുറച്ചു സമയം അവിടെ ലാ ത്തിച്ചേശപ്പം, പല്ലു കടിച്ച പിടിച്ചുകൊണ്ടു ശമ്പുച്ചു. അദ്ദേഹം വാദ്യയായിപ്പോയ ആരോധ്യാ നോക്കുന്നതു പോലെ, അദ്ദേഹം നിന്ന് മേഖനായി മുന്നോട്ടു നോക്കി നിർക്കാൻ തുടക്കം.

ഭായ്യുന്നെന്നനിലയിൽ, താൻ ആലിംഗനം ചെയ്തു യുവതി യുടെ മരായ സ്കൂരിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുയായിരുന്ന അദ്ദേഹം. താൻ മനും പോയിരുന്ന മറദില്ല പല ഗുംഭികളിട്ടേയും ചാംസ്യക്കു കൂ സാന്നി അദ്ദേഹത്തിനു കഴിത്തെക്കിലും, താൻ കാമിച്ച തുച്ഛം അയാളിടെ മനോദ്വഷിയുടെ മുവിൽ മുത്യക്ഷമായില്ല. തന്റെ

പാതി പുലയായിരുന്നതുകൊണ്ട്, അദ്ദേഹത്തെ അവരം ആക്ഷിപ്പി ക്കുകയുണ്ടായില്ല. വളരെ കലഭത്തിനു മന്ദിരായിരുന്ന താമരം, അഭവല്ല താൻ സ്റ്റോറിച്ചതും, എന്നാൽ, അവരം അതിനേക്കാൾ ശ്രദ്ധിച്ചുമായ ഒന്നായി—അതായതു്, ഒരു സ്റ്റോറിച്ചതും ചാഞ്ചാ തീയതിയിൽ അഭിമാനം കൊള്ളുകയും, തന്റെ റാഡിയോകളിൽ സഹാര്യപിക്കുകയും തന്റെ സ്പാവർ നന്നായറിയുകയും ചെയ്തിരുന്ന ഒരു ചണ്ണാതിയായി—തൈന്നിങ്ങനു.

ആ മരിച്ച സൗഹ്യതു്, ഈ ചണ്ണാതിയെ തനിക്കു ലഭിച്ചതിലും സുധാപ്പുട്ടു്, അഭവല്ല തന്നിൽ നിന്മകരിം ഭൂഷണംപും ശ്രമിച്ചിരുന്ന എന്ന അദ്ദേഹത്തിനു നേരുന്നീ.

താൻ സ്റ്റോറിച്ചിട്ടുള്ള മറ്റൊരു പല മുഖത്തികളേം, കാഞ്ചിമായിടോ നാം ഇല്ലായിരുന്ന തനിക്കു്. പലേ മുകളിമായി അടക്കപ്പെടുണ്ടാകുന്ന തീരുമാനിക്കുന്ന തന്റെ സാഹിത്യ ജീവിതത്തിൽ തനിക്കു സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. അഭവരെപ്പറ്റി തന്റെ അഞ്ചു പ്രധാനിക്കുകയോ, ചീരിക്കുകയോ ചെയ്തിരുന്നു. ഇപ്പോൾ എവിടെ പോയി ഈ അടക്കപ്പെടുണ്ടാം? തന്റെ അഞ്ചു, നില്ലാരനായ ഒരു മന്ത്രിപ്പറ്റി ആലുംഗനത്തിനു്, ആലോചന ത്രിഭാതേ, വശപ്പുട്ടു്. ആ നിമിഷം പോലെ, അവിടെ മരിച്ച കിടക്കുന്ന മാഡ്യപര്മ്മൻ തലത്തോറിൽ ആ സംഭവ തനിന്റെ സൂരണ അസ്ഥിച്ചതുപോലെ, ആ സൂരണകളെല്ലാം തിരോധാനം ചെയ്തിരുന്നു!

ഒരു പക്ഷേ, ഈ മരണപത്രം പച്ചക്കളുമാകാം—കരി കല്ലും തനിക്കു പ്രസിദ്ധനാകാം കഴിയിരുപ്പുനുള്ള അറിവുമുള്ളും, പ്രാശിഭന്നായ ഒരു ഗ്രന്ഥക്കത്താവിനോടു് ഒരു സാധാരണ മന ചുറ്റു തോന്നിയ പ്രതികാര ബുദ്ധിമുട്ടു് പരിഞ്ഞത ഫലം! സംഭവ വ്യക്തിയിൽ. അതു വാസ്തവമാണെങ്കിൽ തന്നേയും, ഒരല്ലന്റെ നിഷ്ഠയും മലമായ പ്രതികാരം മാത്രമേ ആക്കന്നുള്ള ഇതു്.

(9)

ധ്യാക്കുർ ചീ.എ.ക്കരായിരുന്നു, തന്റെ മന്ദിരാഭിരുചിയിൽ എഴുവാതിൽ റോക്കിക്കാണ്ടു്, ഇപ്പോൾ വീട്ടിൽ ഉറങ്ങിക്കിടക്കുന്ന

തന്റെ സർവ്വമുഖ്യം ദയാൾവിലയുമായ ഭാഷ്യക്രമാവലി. തന്റെ മുന്ന കൂട്ടികളിൽക്കരിച്ചും അദ്ദേഹം ചിന്തിക്കണ്ടിങ്ങളും—ക്രമവശം തന്ത നിസ്ത്രീയസഭാസനികപരിശീലനം നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന മുന്നത പുത്രനേയും, ഒരു വക്കീൽ വിവാഹംചെയ്യാൻ പോകുന്ന കൂലിന് പത്രിയേയും, ഒരു രൂത്തസദ്ധുംവിശ്വച്ച കണ്ണതിന്റെ ഫല മായി ഒരു പ്രസിദ്ധ ചിത്രകാരൻ പട്ടമെഴുതണമെന്നു് അപേക്ഷാ ക്രത്തകവെണ്ണു് ഞാതീസുപററിയായ ഏററവും ഇളയ മകളേയും കൂടിച്ചു്! സുവാസനുഗ്രഹമായ തന്റെ ഗ്രഹജീവിതവും അദ്ദേഹ തന്തിന്റെ സ്ഥാരാഖാഖിൽ വന്നാലെപ്പേര്.

ആ മുതണ്ഡ ക്രത്തിരുന്നിനു ഇനിച്ചുയൻ്തെ സകലു വികാര പോലും അവാസ്തുവമായിട്ടല്ല അദ്ദേഹത്തിനു തോന്തിയതും എന്തോടു ശരാനമംയ രീതിയിൽ ഏററവും നിസ്സാരമായിട്ടാണു്. അപ്പോൾ ഒരു പുതിയ അനുഭവമായിട്ടല്ല അദ്ദേഹത്തിനു തോന്തിയതും.

പതിനാലോ, പതിനഞ്ചോ കൊല്ലുക്കുംകുടുവാണു്, അദ്ദേഹത്തിനു തന്റെ തൊഴിൽ സംബന്ധിച്ചു ചില കാഴ്ചപ്പുംകുടിഞ്ഞു യഫ്പാം, അദ്ദേഹം സംഭ്രാന്തനായി ആ നഗരത്തേയും തന്റെ പതാരേയും സാരാനക്കുളേയും ഉപേക്ഷിച്ചുംവിശ്വച്ച പൊണ്ണുള്ളയാൻ തുല്യാച്ചിത്തിനു കാലം, അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാശ്മരിയിൽ ഉയർന്ന വന്നു. അനു താൻ തോന്ത്രാസമായി, പിന്നീടു് അർത്ഥാർത്ഥ ചെയ്തു കൂടിക്കൊരി യുവതിയുമായി പ്രാഥ്യാസിക്കിയുംവിശ്വച്ച പൊണ്ണുള്ളയാൻ കഴിച്ചുട്ടിയ സംഗതിയും സ്വേച്ഛയും കാണ്ടിച്ചു. പക്ഷെ, തന്റെ ജീവിതം പഴയ റീതിയിൽ എന്തെന്നെ വാദമേന്മാവുണ്ടു്, അനു താൻ അദ്ദേഹത്തിനു് അനാസ്യരിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. രോഗം ഇപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിനു് അനാസ്യരിക്കാൻ കാലം ചോലെ കടന്നപോയ ആ കാലത്തായിരിക്കുന്നും, ആ കാഴ്ച കാല തന്തായിരിക്കുന്നും തന്റെ ഭായ്യും, തന്നെ വാദിച്ചും—ഈതോ, അ അനുതായിട്ടാണു് ഇപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിനു തോന്തിയതും. അനുതായിട്ടാണു് ഇപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിനു തോന്തിയതും.

രഹിക്കൽ തന്റെ ഭായ്യും അതു സുമതിക്കാൻ ഭാവിച്ചില്ലേ?—പാഠിനേന്തു സുചിപ്പിച്ചു് തന്നോടവരു സംസംരിച്ചിങ്ങനില്ലേ?—പാഠിനേന്തു

തീരുന്നോ, പതിനാലോ വസന്തപ്രകാശ മുമ്പ്! അതു് എവിടെ
ബൈച്ചു് എപ്പോഴായിരിക്കാം? ഓ, എന്തേം ഒരു ഫോട്ടോഫില്ലവച്ചു്
ങ്ങൾ സന്ദർഭക്കല്ലേ? അവളുടെ വാക്കുകൾ കാമ്പിക്കാൻ അദ്ദേഹം
പൂമാ ശ്രമിച്ചുനോക്കി.

(10)

കച്ചവടക്കാരൻ ജാലകത്തിലുടെ ത്രഞ്ചിൽ നോക്കിക്കൊണ്ടു
നില്ക്കുകയായിരുന്നു. അധികം, മരിച്ചപോലും തന്റെ ഭാംഗ്യം
സ്വരംഖാക്കാൻ നിശ്ചയിച്ചിരുന്നു. വളരെ പണിപ്പേട്ടിട്ടും,
അധികം അദ്ദേഹം, ഒരിവസം രാവിലെ കർണ്ണനിടു ഒരു വാതി
വിനാമ്പിക്കിൽ കുറതെ വന്നും ധരിച്ചുകൊണ്ടും, സഹതാപസൂചക
മായ കരം കല്പകല്പകൾ സഹിച്ചുകൊണ്ടും, കാർബബാളിക്കാസി
ഡിനേറഡും പുജ്ഞമാളിക്കേഡും മണം ശ്രദ്ധിച്ചുകൊണ്ടും, താൻ നീ
നിരന്തരതേ ഓക്കെൻ കഴിഞ്ഞുള്ളൂ.

കുമ്മൻ, അവളുടെ കാമ്പ് അധികം കണ്ണായി. എന്നാലും,
ആദ്യമത്തു്, ഒരു മരായയുടെ മരായ മാത്രമായിരുന്നു. എന്തെന്ന
നാൽ, റൂത്രവേഷം ധരിച്ചിരുന്ന മുപ്പു വയസ്സുള്ള ഒരു പ്രൗഢി
സ്ത്രീയെ കാണിച്ചിരുന്നതും, തന്റെ വേന്തതിലെ സ്ഥലാരങ്ങളിൽ
ഉള്ള പരിധാനോഡുടെ മുകളിൽ ഒരു റിംഗ് മെയിമിൽ വച്ചിര
ന്നതുകാരം വലിയ പടം മാത്രമേ, അധികം തന്റെ മനസ്സിനു
ഇന്നിൽ കാണാൻ കഴിഞ്ഞുള്ളൂ. അന്തിരം, ഒരു ഇരുപതു വർഷ
തന്ത്രം മുമ്പ് വിളറി വിറച്ചുകൊണ്ടും തന്റെ വിവാഹാലോചന
സ്പീകരിച്ചു ഒരു യുവതിയെ അവരും കാണുകയുണ്ടായി. പിന്നീ
ടു്, തന്റെ ത്രിടെ നാടകശാലയിലിരുന്ന മനോരാജ്യത്തിൽ നീമ
ശായായി മേഘജിൽ നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്ന ഒരു പ്രാണിയായ സ്ത്രീയു
ഒരിന്തിരം അധികം മരിപ്പിൽ ഉണ്ടിച്ചുനിന്നു. പിന്നെ, താൻ
കുറഞ്ഞായാൽ കഴിഞ്ഞു വന്നുപെട്ടും, തന്നെ അസാധാരണമായ
സൗഹാർദ്ദപൂർവ്വം സ്വാഗതം ചെയ്തു, കാമാന്തരയായ ഒരു സ്ത്രീയെ
യാണു് അധികം കാംവന്നതു്. പല ഭ്രഹ്മിലെമ്പാടും കൊണ്ടും,

തന്ത്രിന്റെ ചിവസ്ത്രങ്ങളെ വിശദമയമാക്കിയവഴി, കനത്ത പച്ചന്തര ക്ഷേമിൽ നീനു സദാ ക്ലാസ്സിരോലിപ്പിച്ചിരുന്നവഴിമായ ഒരു സത്പ തന്ത്രം, പിന്നീട് അധികാരി കാണ്ടിച്ചു. തന്ത്രിന്റെ മരിച്ചപോയ ഒരു കൂട്ടി രേഖം പിടിച്ചെടു കിടത്തിരുന്നപ്പോൾ, ലഭ്യവസ്തു ധരിച്ചു അതിനെ തുറന്നുപിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു, സൗഹ്യത്തിനായ ഒരു മാതാ പിന്നെയാണ് അനുഗ്രഹം അദ്ദേഹം അധികാരി കണക്കു. ഇപ്പത്തറിഞ്ഞിൻ മണം നിറങ്ങു ഒരു തീരിൽ, ചുളിഞ്ഞ വായ്യോടു നേരറിയിൽ പോ ടിച്ചു സേപ്പടക്കണ്ണങ്ങളാട്ടു തുടി നീണ്ടുനിവർന്നു, പിളറി രോഗ ശയ്യയിൽ ശയിച്ചിരുന്ന ഒരു സ്ഥാനത്തിൽ നാമവിട്ടു.

അംഗത്വത്തിൽ തന്ത്രിന്റെ മനസ്സിലുണ്ടെന്ന കടന്ന പോയ ഈ ചിത്രങ്ങളും, മറ്റൊകം ചിത്രങ്ങളും, അഞ്ചു വഘ്നത്തിന് മുമ്പ് മരിച്ചുള്ളൂ, മരണത്തെപ്പറ്റി താൻ മുഖവിച്ചുള്ളൂ, മരണംനുതരം തനിക്കു മോഹനം ലഭിച്ചുനാ തോന്ത്രിച്ചുള്ളുമായ അധികാരിയുടെ ഭാജ്യങ്ങളും യിരുന്നു. ഒരു നീംചുരിത്തു സ്വീകരിക്കുന്നതിന് മുമ്പ്, ഈ ചിത്രങ്ങളിലേതെങ്കിലുമൊന്നു തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതായി വരുമെന്നു അധികാരിക്കു തോന്ത്രി. കാരണം, അപ്പോൾ ലഭജയും കോപവും മുലം കനം ചെയ്യാൻ പാടില്ലാത്ത വിധം അധികാരി അന്യനായി തീന്നിരിക്കാവാലീയുണ്ടു.

തോട്ടങ്ങളിൽ സ്ഥാപിതിചെയ്തിരുന്നതും, ചാരുകയിൽ ഇളം ചെമല്ലും മണ്ണത്തിലുമായി പ്രകാശിച്ചിരുന്നതും, കാറിക്കാതും പുറകിലുണ്ടുനാ തോന്ത്രിച്ചു ചായമിട്ട ചുമകുളോടു സാദ്ധ്യമിഷ്ടുമായ കരിതന്തായിരുന്നു അധികാരി നീനിരുന്നതും. അവിടെ നീനു കാണാവുന്ന വേന്നങ്ങളിലേയ്ക്കു അധികാരി നോക്കുന്നണായിരുന്നു. ഈ തീക്കർത്തവ്യതാഴുഡിനമായിരുന്നു അധികാരി.

(11)

“മുഡ് നേരംഡും” എന്ന പദത്തെ കൊണ്ടു ഡാക്കർ എഴുന്നുന്നു.

“ഞാൻ ഇനിയിവിടെ നിന്നുള്ള കംഗ്രസ്സ്‌ലുണ്ടോ.” അദ്ദേഹം തത്തിന്റെ നേരെ തിരിഞ്ഞുകൊണ്ടാണ് കമ്മ്യൂണിറ്റാർൾ പറഞ്ഞതു്.

ഗമകന്താവു് ആ കത്തെട്ടു പാക്കറിലീടു്. അദ്ദേഹം ആ ശവശരീരം കിടന്നിരുന്ന് മുറിയുടെ വാതിൽ തുറന്നു. പാള കൈ ശവത്തിന്റെ അരികിലേയ്ക്കു ചെന്നു. കരം പിന്നിൽ കൈ ടീനിനു് അദ്ദേഹം അതിൽ നോക്കുന്നതു്, മറച്ചു കണ്ണകളിൽ പെടാതിങ്ങനീലു്

അംഗങ്ങെ അവർ ആ മറി വിട്ടുകയും ചെയ്തു,

ഹാളിൽ വച്ചു കമ്മ്യൂണിറ്റാർൾ ഭത്യുന്ന കണ്ടു്.

“വക്കീലനായടെ കൈവഴച്ചുള്ള മരണ പത്രത്തിൽ ശവസം സ്ഥാരഞ്ഞപ്പുറി വല്ല നിർദ്ദേശങ്ങളും കണ്ടുകഴം !! അധികാരി അവ രോച്ച പറഞ്ഞു.

“ലണ്ടനിൽ തമസിക്കുന്ന തന്റെ യജമാനന്റെ സഫോർട്ടിക്ക കമ്പിയറ്റിക്കാൻ മരണ കളയുതു്!,, ഡാക്ടർ അവനെ കാണ്ടിപ്പിച്ചു.

“കരിക്കലുമിലു സാറു,,, ഇന്ത്യനെ പറഞ്ഞു കൊണ്ടു് അവ അവരെ പടിവാതിൽക്കലേക്കു് ആനയിച്ചു.

അദ്ദേഹം ഗമകന്താവു്, അവിടെ വന്ന ചേര്ന്നു.

“വേണമെക്കിൽ നിങ്ങളെ റണ്ടാഴേയും ഞാൻ വീട്ടിൽ കൊണ്ടാക്കാം,,, ഫോഡിൽ കിടന്നിരുന്ന വണ്ണി ചുണ്ടിക്കാണിച്ച കൊണ്ടു് ഡാക്ടർ അവരെ ധരിപ്പിച്ചതാണു്.

“വേണു്—ഞാൻ നടന്ന ചൊല്ലുംതുാം,,, കമ്മ്യൂണിറ്റാർൾ ഒരു വല്ലായ്ക്കും വച്ചിച്ചു.

അധികാരി, അവക്കുടെ കരം പിടിച്ചു കൂടുക്കി. അധികാരി ചോദ്യാ.

ഗമകന്താവു ഡാക്ടറുടെ വണ്ണിയിൽ കേരി.

തോട്ടത്തിൽ, പക്ഷികൾ പാടിത്തുടങ്ങിയിരുന്നു.

വണ്ണി, കമ്മ്യൂണിറ്റാർൾനെ കടന്നപോയി.

“ഉപ്പുരം, ഓരോ തത്തിലും മുഖംവരേണ്ട തുടി അവർ പരസ്പരം അഭിവാദ്യം ചെയ്തു.

“നിങ്ങൾ പതിയ ധ്യാമ വല്ലതുമെഴുതിയിട്ടുണ്ടോ?” ഡാക്ടർ ഗമകൻരണ്ടാട്ട്‌ചൊദിച്ചു:

ഉടനെ, മരശ്യർ പരിഗ്രാമമായി കുറ്റുന്ന സകലതിനേയും ഏതിൽത്തുകാണ്ട താൻ രചിച്ചിട്ടുണ്ടും, തന്റെ ഒട്ടവിഭാഗത്തെന്നും അഭിനയിപ്പിക്കാനുള്ള വൈഷ്ണവപ്പെല്ലശരിച്ചു് അദ്ദേഹം വളരെ ചീർപ്പമായി സംസാരിച്ചു.

ഡാക്ടർ തലക്കുലക്കിടക്കാൻകിയന്ന്; പാക്ഷ, അതൊന്നും ശ്രദ്ധിച്ചു കേട്ടിരന്നില്ല തന്നെ.

ഗമകന്താവു് അതു പറഞ്ഞതു്, കർണ്ണപൂജാം പറയുന്നതു പോലെയായിരുന്നു.

അവർ ഡാക്ടർക്കുടെ പഴിക്കണലേത്തീ വണ്ടിയിൽനിന്നാമിരിക്കാം, വണ്ടി ചോരി.

ഡാക്ടർ കുടായട്ടുചെയ്തു.

അവർ കൂകരായി നിൽക്കുകയായിരുന്നു.

വാതിൽ തുറക്കാൻ വന്ന ഭദ്രൻന്റെ പാദശ്രൂപം കൂകരാക്കായി.

“ഇധിനേന്നറബു്, ഡാക്ടർ” — ഉടനെ ഗമകന്താവു പറയുകയാണോ: “ഇതൊന്നും ഞാനെന്നന്റെ ഭായ്യേം പറയില്ല.”

ഡാക്ടർ കടക്കണ്ണകൊണ്ടു് അദ്ദേഹത്തെ റോക്കി, ഒരു പുണ്ണിരി ചൊഴിച്ചു. വാതിൽ തുറന്നപൂജാം അദ്ദേഹം ഗമകാരൻന്റെ കൈ ചിട്ടിച്ചു കുലക്കി അക്കന്തേജ്ജുചുംായി.

പിനെ, ഗമകാരനും അവിടെ നിന്നില്ല.

അദ്ദേഹം കോട്ടിന്റെ കീസയിൽ തപ്പിനോക്കി. എഴുത്തു് അവിടെയുണ്ടായിരുന്നു. താൻ മരിക്കുന്നോരും, തന്റെ പ്രധാന പ്രേക്ഷ മുമാനംജ്ഞിടുന്ന തുട്ടതിൽ, അതും മുവച്ചു സൂചിച്ചുവക്കുന്നതാണോ അദ്ദേഹം തീരുമാനിക്കുകയും ചെയ്തു.

അശ്വാരാം, തന്റെ ഭായ്യും തന്റെ ശവക്കഴിവുടെ മീരെ കുന്നിയും, നിന്നും, “അംഗും എത്ര മഹാൻ!,, എന്നാച്ചരിക്കുന്നതു്, തന്റെ ഭാവനാശക്കു കൊണ്ടു് അദ്ദേഹം കേരിക്കുവണ്ണായി.

ഹാർലാമീലെ വ്യസനകരണം ഭവം
(അമേരിക്കൻ കമ്മ)

ഓ. ഫഹൂദ്.

ഹാർലമിലെ വ്യസനകരണംഭവം

മിസ്സിസ് ഫീക് താഴെത്തെ നീലയിലുള്ള, മിസ്സിസ് കാസ്റ്റ് ഡിസൈനുടെ ദുറിയിലേയ്ക്കു ചെന്നു.

“ഇതു കൊഞ്ചിംഗോ? നോക്കോ,, എന്ന പറഞ്ഞു കൊണ്ട് മീ ഫ്ലീസ് കാസ്റ്റിയി, തന്റെ സവി കാണുന്നതിനായി, ഒരുബിനാന പുംബ മുഖം തിരിച്ചു കാണിച്ചു.

അവളുടെ ഒരു കണ്ണ് ഒട്ടക്കണാലും അടങ്കിരിക്കുന്നതിനും അതിനെ ചുറം, ചെച്ചും നീലലോറിൽ നിന്നും കലന്ന്, ഒരു പലിയ ചതുവു കാണാമായിരുന്നു. അവളുടെ മുൻ്നെന്തിനും ഒ സ്കിപ്പ് നീന്ത് അല്ലോ ചോരയോലിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. കുറാത്തി നീജവശത്തും, വിരലുകളിൽ ചെമ്മന്ന പാടകളിലും കാണാൻഞ്ചു്.

“എന്നാട്ടിപ്പെന്ന ചെയ്യാൻ എന്നെന്നു തേൽവു സ്പഷ്ടത്തിൽ പ്രോബും വിചാരിക്കില്ലോ,, അന്തു മറച്ചു കൊണ്ട് മിസ്സിസ് പാഞ്ച് അറിയിച്ചു.

“എന്നിക്ക ദുണ്ട്, ആഴ്ചയിലൊരിക്കലെക്കില്ലും എന്നു കൊ മിസ്സാത്തെ ഒരുത്തെന്നു,,—മിസ്സിസ് കാസിയി തുടന്നു: “ശാദിപ്പെന്ന ചെജ്ജാലേ അവൾ നമ്മേ അല്ലെങ്കിലും അല്ലഹിക്കുന്നാജ്ഞ എന്ന വിചാരിക്കാനും. നോക്കോ ജാക്കോ എന്നിക്ക സ്ഥാംഗാച്ചു ഈ ഒ ടക്കെന്നു കൂട്ടായം, ഓരാമിയോപ്പുതി മതന്നിന്നെൻ്നു കണക്കിലെല്ലു. തൊന്തിന്തേപ്പാഴും നക്കത്തും കാണുകയാണോ. ഇതിനു പരിധാര മായി, ഈ ആഴ്ചയുടെ ശിഖ്യം മുഴവൻ ശശ്രൂഹം ഈ പട്ടണ ത്തിലുള്ളവരിൽ വച്ചേറിറവും നല്ലവനായി പെത്തമാറം. കണ്ണി നെൻ്നു ചതുവുള്ളം, കുറങ്ങു പക്ഷം നാടക ടിക്കറുകളിലും ഒരു പട്ടണപ്പും കിട്ടാതിരിക്കുമെന്നില്ലോ.”

“എന്നെ ഒടക്കിക്കുത്തകവാദിനും അതു മയ്യം കെട്ടവനൊന്ന് മല്ല, മിസ്സുൾ ചീകു്.” ആത്മസംത്തപ്പി നടച്ചുകൊണ്ടാണു് മിസ്സുഡിനു് ഫീക വച്ചിച്ചുതു്.

“പോകി, മാഗാ!”—ചീരിക്കുന്നതേണട കണ്ണിൽ മര നുച്ചത്തിക്കൊണ്ടു് മിസ്സുഡിനു് കാസ്സുഡിയി തുടന്നു: “നാം അസുഖാക്ക ക്കുഡാണു്. നിന്നെ ഒടക്കിക്കുന്നതിനു വേണ്ട സൗഹ്യമോ ദ്രും റിഫ്പോ നിന്നേറ്റ കീഴവന്നില്ല. അധികാരി വീട്ടിൽ വന്നാൽ ഒരുടെ തീരുമാന വർത്തമാനക്കെലാസ്സുകൊണ്ടു് അദ്ദേഹം കംബാക്കയോണു് ചെയ്യാൻ; അതിലേ വാസ്തവം?”

“വീട്ടിലിരിക്കുന്നോരു മിസ്സുൾ ഫീക വർത്തമാനപ്പുത്തും വായി ക്കുന്നതു ശരിതനോൠ്”—മിസ്സുഡിനു് ഫീക തല കിണക്കിക്കൊണ്ടു് തുടന്നു: പങ്കു നേരുന്നോക്കിനായിരുപ്പാലും എന്നൊരു കൊമയ്യു നുത്തു പതിവല്ല അദ്ദേഹജ്ഞിന്റു്.”

രക്ഷാക്കത്താവുള്ള ഒരു ദ്രാവംചെരുന്ന സ്കീഡുടെ ചീരി, മീസ്സുഡിനു് കാസ്സുഡിന്റെ ചുണ്ടുകളിൽ പൊട്ടിവിരിഞ്ഞു; സുവമന്ന ഭവിക്കുന്ന ഒരു സ്കീഡുടെ സംതൃപ്തിസൂചകമായ ചീരിഒാം തന്റെ ആരോഗ്യാഭിഷേഖ കാണ്ടിക്കുന്ന ഒരു കൊർഡുലയയോടൊപ്പും, അവരു തന്റെ വസ്ത്രം താഴ്ത്തി, ഇരുപ്പാം ദ്രാവുന്ന മായാറായ ഒരു ചെമന്ന ചതുരു്, തുട്ടകാരികു് കാണിച്ചുകൊടുത്തു. അവരു വില മതിച്ചിരുന്നാൽ, മഞ്ഞനീറവും പച്ചനീറവും തുടി കലന്തു വക്കോ ടുട്ടിയിരുത്തായും ഒരു ചതുരായിരുന്നു അതു്.

അതു കണ്ടു്, മിസ്സുഡിനു് ഫും കീഴടങ്ങിരുപ്പായി. അവളുടെ നയനങ്ങളിലെ അകൾച്ച സുചിപ്പിക്കുന്ന പ്രകാശം നീക്കിക്കൊടുത്തു; അസുഖാഭിഷ്ടമായ ബഹുമാനത്തിൽ അതു കലംഗരിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഒരു പേപ്പുൾ പെട്ടി വ്യവസായ ശാലയിൽ ഒന്നിച്ചു ജോലി ചെയ്തിരുന്ന ചഭാതിമിലരായിരുന്നു, മിസ്സുഡിനു് ഫും മിസ്സുഡിനു് കാസ്സുഡിയിഡിം; ഒരു കൊല്ലം മുമ്പു്, അവളുടെ വിവാഹം കഴിയാതീരുന്നപ്പോഴാണു്. മാമേജും ഭർത്താവും താമസ്സുക്കുന്ന മരിയുടെ

ట్లిక్లిల్ లెన్సు నీలులులూగుండు, ఇత్తుపూరు మిగ్గుగుండు ఎంకిగెనీరుండు అర్థంవిగెనీరుండు పంపుండు, అతిగాంచు, మామయోచు భావం కు శొంగాను అవశ్యక సూయిచ్చిట్లు,

“అయింది కొంచెంకంపుండు నీఁగాకు వట్టుతె వెంగ యెళు కులైట్లు? ” మిగ్గుగుండు ఎంకు “ జింతాసుష్టవంహాగు చోంచిచ్చుత్తు ”.

“వెంగయెళు? కొబ్బుండు, — సంగొంచు గృహకమాయి లిగ్గు గుండు కాగ్గుచుచు త్తుజగుం చెప్పు కొణట ఇకంఁ: “చెప్పు కొణట శాంకాంకి ఇం వీట వీణిక్కుఁడో, వట్టప్పుండు నీఁగెనీ ఘెంఁ? అ ఇంపోలె యాగు ” — శాతిగొంచుఁడు నీఁగు నీఁగె వచ్చిచెచ్చుకు నీతు పోబలుయాగు ” — ఏగుకించుప్పుంది తెంగాంచు ”, జాంకె గెనీగెనీ ఇంపులెత ఈత్తుకొణట్లు సమాంచ కిట్టియాంచు, రణట ఆ వసులెత సంతిరొణ్ణు తికిగెదుక్కింది, ఇం జ్ఞాంతి కుఱుగుండు ఏగుకిట్టం; వలులెత కెకుకొణాంగొంకింది, ఉకొణుయిలేప్పుఁడు సంబారించు, ఇం పట్ట జంచుగెదు మాగు ” !,

“పఁఁశు; ఏగుతిగొంచుఁడుతు ” నీఁగె యటిచ్చుత్తు? ” మిగ్గుగుండు పెంకు “ ఆతుపుయ్యుతెతుఁడు కుణ్ణుకుది ఇరుగు ”.

“ఏగుతిగెనుఁడు, మటయీ! ” మిగ్గుగుండు కాగ్గుచుచుికుండు అను కూపా తెంగాంచు; అవఁ ఇకంఁ: “ అఁడుతు ” మటికించును కొణట్లు శుతు శగొంచుక్క రాత్రికళ్లులూగు ” సూయాశంగుయాయి ఉణాంకాదు ” ,

“అతిగుం నీఁయగొండు కుగుం చెప్పుత్తు? ”, అతు గ్రూపి వీణట్లుం చెప్పాంత్తు ”, అతుకాంచుయెండు ఇతంరు కెంచుకుండు కూత్తుగొండు.

“ఏగుతిగెనుండు? ” — మిగ్గుగుండు కాగ్గుచుచు ఇకంఁ: “ తొం డెంపర కల్పుగుండు కఁచిచ్చు పోయిట్లు? ” జాంకు “ క్రూజుగెదుగుండు కొణట వఁం. శొంగాంచుకిం కిట్టపుణకుఁడ్లుండు మగుగారెయాగు ” అ డెంపర కెకుఁడుకుం కుండు? ” అఁడుతు ” మగుగారెయకిలు మటి శాంగాతాంగు కూసుఁడు; ఏగుకిం పిగెను శొగుండి మాదం,..... పిలప్పుండు అంతాండు కాలుమావుతాయిరికుం కూరగుం; మగు పిలప్పుండు గురెతెత కాలుమాకుియతుం. కూరగునుఁడు ప్పుగుఁ వెంగాండు జాంకిగురిఁట్టావశ్యమిట్లు. శాంపుఁకెకుఁడు భాంతుఁ

எனவேநாம் வத்துற வரை அவேநாக கடிக்கல், ஏற்றிடுவெயிர்க் கண்⁹ எருமை சுத்தங்கள் இடங்கள். எந்த ஶங்கையாக நானு தோல், வீளை தல பொதுதாதிரிக்காலாகி திற்கு முன்னால் ஸாயங்களைப்பூர் மாரிவதூக் பதிவாண்⁹.....

“ஜாக்கிளீஸ் ஹட்டெத் கறு¹⁰ அத்ரேயும் நக்குற மெள்ளிக்கொதாண்¹⁰. பிலப்பூர் அதுவுதெத் ஸம்மாங் கொள்ள தென் எந்த தூப்பிச்சுடு போகல். ஏற்கால் பிலப் புதிய உட்பூக்கல் மரியும் வேளாம்மா மோரியும் தோலாக்காக்கிற், எந்த பிளேயும் ஸி க்ஷக்க காராங்காக்குக்கா; ஹுநைலை ராது ஹுப்புகளையான எந்த செல்லு¹¹. ஒது மா ஸமாலி, சுரிகெலை குத்தெ பட்டிள்ளீர் என ரக்கட்டிர மோவாசுகளையா ஜாக்கிளீஸியான். பகேசு, எந்த வி சுரிச்சுதான்தலூ, கண்ணிலை ஒது சுதவு¹² ஏற்கிக்கூடுகளித்தை மென்¹². எந்த பாதையும் வஜ்ஜாம், மாஸ்¹³; ஹுநை ராது ஜாக்கு கொள்ளு வானிலேக்கிற், எந்த நிர்க்கை¹⁴ பெருஸுக்கும் வாணி தத்தாம்,,,

மிஸ்ஸிஸு¹⁵ மிக்¹⁶, ஶாஸ் பிரித்தில் லயிச்சிரிக்கை யாயிகளை. அதுஷ்வாஸபூர் அவர்கள் முன் கேஜிசு.

“ஏர்ஸ் மாஸ்ட்க் ஹுதேவரை ஏருமை தழுவியிட்டிலூ,,-- எவ்விப் பரிசுக்காலா¹⁷: “நீ பாஸ்தறு ஶரிதென, மாமே; புதிலிக்காரன் ஒஞ்சலை நூபூரை வீர்க்கிற் வது. ஏருமை கரிடதெத்தகல் கொள்ள போகாரமிலூ; கெஸரயில் நிர்மா மறங்குநையைலூ; ஏற்காலும், ஏற்கிக்க ஸாமாங்கால் வாணித்துதை, கேட்டா! பகேசு அதே ஸஂவயிச்சுதை வழிபாலாவும் காளிக்கொற போலை தோன்னாறு கொள்ளு¹⁸ எந்துற விலவஜ்ஜாரிலூ,,,

மிஸ்ஸிஸு¹⁹ காஸ்ஸியி, தான்ற சுதாதியுடை அரயிக்கெக்குவா.

“வாவா !,,--அவர்கள் இடங்க்காலா²⁰; “பகேசு ஜாக்கிளை பூர்வுத்து கராஸ் பிளேயாகை ஏற்பூர்க்கல் கிட்டிலூ. ஏலூ தத்தாக்கொதும் அத்துரதெத்தூப்புலை யானிக்கால் விவாஹம் ப

ദിംജയത്തിൽ കലാർക്കില്ലോയിരുന്നു. നാം കാണുന്ന അസംഗ്രഹം റായ് ഭായ്മാക്ക്, ആഴ്ചയിലെവാരിക്കൻ വീട്ടിൽ വന്ന് അവരെ ചുട്ടി മെതിക്കും, പിന്നെ ഉമ്മ വച്ചു ചോക്കേറിറം തുടിയം മറഞ്ഞ വാദ്ധി കൊട്ടക്കും ചെയ്യുന്ന തേനാക്കന്നാരാണ് വേണ്ടതു്. എന്നാലോ, ജീവിതത്തിലവർക്ക് കുറെ രാശമെക്കിലും തോന്നാകയുള്ളൂ. മുഖ്യിവു തോന്നാനോബാധ എന്നെന്ന പ്രഹരാട്ടി കാശംയം കടപ്പിക്കും. അതു തോന്നാത്തഫ്പാർ ആലിംഗനം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്ന, ഒരു ചുനായുള്ള പുത്രാശനെയാണെന്നിക്കു വേണ്ടതു്. ശ്രദ്ധ രണ്ടാം ചെയ്യാൻ ക്രഷ്ണത്തില്ലാത്തവനിൽ നിന്നു്, എന്നെന്ന രക്ഷിക്കണം എന്നാണെന്നും പ്രാത്മാ..,

മിസ്സിസ് മീക് ഒരു ഗൈറ്റവീൾപ്പീട്ട്.

പെട്ടുന്ന പുത്രതു് ഒരു വലിയ ബഹുജം കേഡാശായി.

മിസ്സിസ് കാസ്സിഡി വാതിൽ ചുട്ടി തുറന്നു് അക്കരു് പ്രവേശിച്ചു. അയാളുടെ കൈനാറയെ പൊതിശ്ശെടുക്കുംണ്ടായിരുന്നു.

മായേ, അയാളുടെ അട്ടങ്ങയ്യോട്ടി ചുവന്നു് കഴുതാിൽ കുളിച്ച തന്നെ സ്ഥംഭപ്പിച്ചു് ഒരു കടലിഡിൽ വച്ചിച്ചിട്ടു കൊണ്ട് വന്ന ഒരു കാടുകൾക്ക് സാല്പ്പരാഗണംഞാക്കിയ ഫോഡരുടെ ടിൽ നിന്നു മുന്നന്ന് ഒരു മയ്യാറി കന്ധുകയുടെ കണ്ണിൽ വിളഞ്ഞുന്ന പ്രേമ രൂക്ഷം ആ സമയം ശവാടുടെ മതവു പറാബത കണ്ണിൽ കാണാമായിരുന്നു.

“ഒഹയ്, പെണ്ണേ!” മിസ്സ് കാസ്സിഡി ഉറക്കു വിളിച്ചു.

അയാൾ കജ്ജിലിഡുംഡായിരുന്നു. പൊതിക്കാം നാി ല താി കു. എന്നിട്ടു്, ഭാസ്തു ശാഖമായി ആഘ്രോഷിച്ചു.

“ബാർബാംബേയിലി സക്കിസ്സിനാളും ടിക്കറു നാൻ വാദ്ധി ചുട്ടുണ്ടു്” — മിസ്സ് കാസ്സിഡി തുടന്നു: “ആ കെട്ടുകളിലെവാനിന്നേ ചരട ചുട്ടുചും, നിന്നുക്കു. വേണ്ട പട്ടരക്കെട്ടാിൽ കാണാം. ....ശിഖി, മുതാങ്ങു്? — മിസ്സിസ് ഗിങ്കാഡ് തുഃഖാദ്യം കണക്കില്ല നിങ്ങളെ. മാർട്ടിന് സുവംതനെന്നാലെല്ലു്”

“സുവംതനെന്നു്” മിസ്സിസ് ഫീക പറയേണ്ടു: “ഞാൻ ഫോക്കന്ന. മാർട്ടിനു് ഇപ്പോൾതന്നെ വന്നേയും അത്താഴത്തിനു്. മാമെ, നിന്റെ വേണ്ട മാതിരിയുള്ള തുണിക്കല്ലേം നംകൈ ഞാൻ കൊണ്ട് വരാം.”

മിസ്സിസ് ഫീകു്, തന്റെ മുകളിലൂള്ള വാസ്തവിയിലേക്ക് പോയി.

അവശ കരയാൻ തുടങ്ങി. ഒരു കരച്ചിലാഭനാൽ അത്മവു മില്ല; ഒരു ഗുണിക്ക മംഗ്രൂമേ ഇഷ്ടരെ ചെജ്ജാനാറിയാറു; അതിനു മുത്തേക്കമായി കാരണമെന്നും കാരണക്കയമില്ല. ഒരു അസം ബന്ധമായ കരച്ചിൽ വ്യസന ദേശാഭ്യർത്ഥിലൂള്ള കരച്ചിലുക് കൂണ്ട് വച്ചു് എന്നാവും ക്ഷണിക്കും, അതുനും നിരാഗം പൂണ്ട് വുമായ കനാം!

എഹുകൊണ്ടാണു് മാർട്ടിനു് ഒരിക്കലും തന്നെ പ്രഹരിക്കാതിരിക്കണ്ടു്? ജാക്കു് കാസ്റ്റി. ഡിയോഥ ഇല്ലും വലിപ്പും ബലവും അദ്ദേഹത്തോടുകൂടിയും! അദ്ദേഹം, തന്നെ ഒട്ടം സ്നേഹിക്കുന്നില്ലെല്ലു നാണ്കോടു് ഒരിക്കലും എന്നോടു വഴക്ക് പിടിച്ചിട്ടില്ല. വീട്ടിൽ വന്നാൽ, മുക്കും, സപ്പമ്മാം, ശരവധിളിവനമായി ഇരിക്കുകയാണു് എതിരു്. എന്നിക്ക വേണ്ടതെല്ലാം വാങ്ങിച്ചു തുറന്നു മുണ്ടു്. ജീവിതത്തിലെ റബം അദ്ദേഹത്തോടിയാൻ മേലും!

മിസ്സിസ് ഫീകിന്റെ മരനാരാധ്യക്ഷപ്പുൾ ശാന്തമായിതീർന്നു. അവളുടെ കുപ്പിഞ്ഞാൻ, തന്റെ തുക്കവണ്ണം വിട്ടിക്കുന്നില്ല. അയാൾ ചിലഘ്രാശക്കിലും കുപ്പലിന്റെ മുകളിഞ്ഞടക്കിൽ കയറി, കോപം കൊണ്ടു് നിലാത്രു ചുട്ടിയിരുന്നെന്നുകിൽ എത്ര നന്നാൾ ആന്നേനു! ആനുസ ഓ. പി. പഠാളിലെ തുരുവഞ്ചിലുടക്കതു കൊണ്ടു് കുപ്പും ഫോകയായിത്തന്നെ എന്നാണാല്ലോ, ഇതേവരെ താൻ വിചാരിച്ചു ഫോയൽു്!

അപ്പോൾ, ഈ ജീവിതമവസാനിക്കാൻ അവശ മോഹിച്ചു തുടങ്ങി. ചതവും, മറിവും, സമ്മാനവും, ചുംബനവും വാങ്ങി ക്കാണ്ടു്, തന്റെ കലാഹ പ്രിയരം, മുഖവും സ്നേഹശീലരം

മായ നേതരവിനോട് തുടി ശാന്തമല്ലാത്ത ജീവിതയാൽ ചെയ്യുന്ന മാമേധ്യം, അവരാക്കണ്ണ കുറച്ച നേരത്തെയ്യോൽ വെരുപ്പു തോന്തി.

* * * *

എഴുമൺകിക്കു മിസ്റ്റർ ഹൈക് വിട്ടിൽ തിരിച്ചു വന്നു. കുട്ടിവു ജീവിതത്തിൽ ഇഷ്ടചൂഢിവനായിരുന്നു അതു മനഃപ്രയോഗം. അഡ്വാർക്ക് തന്റെ ആര്യന്ദ സന്ധേയ്യമായ വേദത്തിനു പുറമേ ചരിക്കാനു കാരണത്തിൽ ഇഷ്ടചൂഢായിരുന്നില്ല. അഡ്വാർക്ക്, തെങ്ങവിൽ തുടി പോകുന്ന ബന്ധുവിൽ കയറിയവനോടും, ഇരത്തിനു കഴിവുള്ള പെഞ്ചാവാ പിനോടും, വീണ നിലയിൽ തന്നെ കിടക്കാനു മരണത്താട്ടം ഉപഭീഷണവുന്നതാണ്.

“അഡ്വാർക്ക് കൊഞ്ചംമോ, മാർട്ടുടും” മിസ്റ്റിസ് ഹൈക്കിന്റെ അനേകണമായിരുന്നു അതു.

അഡ്വാർക്ക് താഴും വാസ്തവത്തിൽ അവരും കിരീയപീകം ബുദ്ധിമുട്ടുകളുണ്ടായി.

“ഉം”—മിസ്റ്റർ ഹൈക് ഒന്നു മുളുകു മാത്രമേ ചെയ്യുമ്പു.

അഡ്വാർക്ക് അഡ്വാർക്ക്, വാസ്തവാനായി റാത്രംകാലാന്ത്യപു തുണ്ടം എടുക്കുകയും ചെയ്തു.

* * * *

അടക്കത ദിവസം തുലിവേലക്കാരുടെ ന്റുഞ്ചോഡിനമായിരുന്നു. തന്നീമിത്രം, മിസ്റ്റർ കാസ്റ്റിഡിക്കം മിസ്റ്റർ ഹൈക്കിനും ഒരു ദിവസത്തെ ഒഴിവു കീട്ടി. വിജയകുടു പറ്റപ്പിച്ചുകൊണ്ടും, അനുംതാഴീലാളികൾ ഘോഷയാൽ പോകുകയും മറ്റൊരു ചെയ്തു.

മിസ്റ്റിസ് കാസ്റ്റിഡിക്കം താൻ കൊടുക്കാമെന്നേററിയുന്ന മാത്രകാരണിക്കും, മിസ്റ്റിസ് ഹൈക് നേരത്തെതന്നെ എടുത്തു കൊണ്ടവനുകൊടുത്തു.

മാമേ, തന്റെ പുതിയ പട്ടശാരാസനം ധരിച്ചിരുന്നു. അവ കൂടുതൽ ചുത്തുപോലും, ഒരു ഒഴിവുഡിവാസനത്തിന്റെ ആളുപ്പാടം പ്രഥമായിപ്പിക്കുന്നാണെന്നായിരുന്നു. ഇക്കും, പശ്ചാത്താപാസനുണ്ടായിരിക്കുന്നതായിരുന്നു. അനുംതാപാസനുണ്ടായിരുന്നു, പാക്കിലുംമറ്റൊരു ഭൂമായി ഉള്ളശിക്കാൻ, അവർ നിശ്ചയിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

ஒக்லிலுமிலுவசதியிலேஜ் திரிசுசெற்றாப்பார் மிஸ்ஸிஸ் பிகிள், வல்மாநரும் கோபாஸ்ட்ராவுமான் கை அஸூய கடிகெடி எடியென. மதவுக்லி, அதினை துடங்களைக்கொ பறிமாரணத்து மநவீக்கென மாமே, மாமாத்துதில் ஓயைவதி தென்! பகேசு, அஞ்சலாத்தின்ற குத்தகயாவீக்கான் அவர்க்கை மாதும் சுாயி சுக்குழுத்தும்? அவர்க்கை மாதும் அவுக்காஶத்துமா? ஜாக்ஸ் காஸ்ஸி யிழைக்கொரி, கை படிபோலு தாளாவாலு மாந்திரின்மகிக். கரிசலூம் அலாஷ்டிச்ட்டாய்ஜ் முஹரூம் சுங்கவாவும் லடிக்கிலே?

பெட்டுஞ் கை உபாஸ் மிஸ்ஸிஸ் மிகிள் தோனி_டை எப்பாக உபாஸ்! ஜாக்ஸினைப்பாலே கஜுட்சுக்கூலைப் பேர்க்கொன் காளி கொன் ஶேஷிசுத்து ஹதரக்ட்டாக்கொத்தென்னா, தாந் மானேஜ் காளி சூக்காட்சுக்கென்ன் அவர் உடாக்.

மிக கூடங்குத்த ஸஂவாயிசுடித்தோலில், அது சூவுதொ ஸ்தெற அதாலாய்தாலு பேரினாமாதும் உள்ளாக்குத்தும் ஏற்கொ தோனி. மிஸ்ஸிஸ் மிகிள், ரஜீஸ்தான் தெற துஷின்தவரும்பூதை வெறுத்திலிட்டியென்று, அலக்கெள்கியென்ன. மிஸ்ஸ் மிக், ஸூக்குப்புரிவதூக்காடு வந்தமானப்புறுது வாயிசு ஸௌசு. அது சூவுதொ ஸ்தெற, ஹதை வேரத்தில் காலைத்தோக்கென்று போலே தோனி.

மிஸ்ஸிஸ் மிகிள்கென்ற பூதுத்துதில் அஸூய பொண்டிரேபு தைவென. அதோட்கூடி, கை ஸாமாஸிகாரியையும் அவங்கெட மந்திரில் ஶக்திபூதும் உபிக்குத்துமொயி. தெந்தாவு தென் அடிசு, தாந்றி. புதுப்பத்தும், கை தெந்தாவின்கூது அவகாஶவும் புக்கிபூதிசுப்பேக்கில், அதேவரைக்கொடுக் கு குத்தவும் நிரவே ரிப்பிக்குத்தென வேளா.

மிஸ்ஸ் பளிக், பைப்பு கொஞ்சதி புகவலிசு கை காலு கொடுக் காலு காலு காலு பைராஸ்தை கொள்கிறிக்கொயையியென. புதுக்கூத்து ஏற்கொ பாய்சுத்துதில் பேர்த்தெ கிட்க்குங்கொஞ்சுப்பு போலையான், அயார் விவாத ஜிவித்துதில் வத்திசு வானி

കന്തു". ഓർ അലക്കിൻ പയ്യോഗിച്ചിരുന്ന സാധനങ്ങളിൽ നിന്നും, കേഷണ സാധനവരിയുള്ളതിൽ നിന്നും പുരപ്പട്ടിക്കുന്ന മുർഗ്ഗന്യത്തിന് മദ്യയിരുന്ന വർത്തമാന പത്രത്തിലുടെ ലോക പഞ്ചനം ചെയ്യുന്നതായിരുന്ന അയാൾക്ക് സ്വന്തമായി തോന്തിയും നുതു".

അധികമാണെന്ന മൊന്നും അയാളിടെ മനസ്സിലും കിട്ടുക പതിവില്ല. ഓർക്കെ തല്പണമെന്നാണും വിചാരം ആ മനസ്സിനെ സ്ഥാപിക്കുവോളും ചെയ്യിരുന്നില്ല.

* * * *

മിസ്സിസ്" ഫീക്" ചുട്ടവെള്ളിം തയ്യാറാക്കി, വസ്തുക്കളിൽ സോപ്പിച്ച്.

ഒക്കളിൽ നിന്നും ഒരു ചിരി അവർ കേട്ട—മിസ്സിസ്" കാസ്റ്റിയിലുടെ ആനൈ സുചകക്കായ ചിരി! അതോടു ആക്ഷണം പോലെയാണ്, പ്രഹരമേല്ലാത്തവാളായ തന്റെ ദൗഖിക്ക് അവ കൂടെ സുഖജിവിതത്തെ ധിക്കാരുവും പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതുപോലെയാണ്, മിസ്സിസ്" ഫീക്കിൻ തോന്തിയതു". ഇതാണും അവസരം.

പെട്ടുന്ന കോപാക്രാന്തയായി മിസ്സിസ്" ഫീക്" തെന്താവി സ്റ്ററ്റേരേ തിരിഞ്ഞു.

"എഡോ, മടയിയരിരോമണി!"—മിസ്സിസ്" ഫീക്" ഗജ്ജിച്ചു: "തന്നെപ്പോലും ഒരു കൊള്ളുകതാത്തവനുംബി തോന്ന ജോലി ചെട്ടതു ചാവ വ ണ മെ നാ ഓ.൦ തന്റെ വിചാരം? താനൊരു ആദ്ദോ, പട്ടിയേ?"

മിസ്സർ ഫീക്" ആശുപ്പയുള്ളഭൂനായിപ്പോയി. വ ത്ത മാ ന പ്പതും അയാളിടെ കരുക്കിയാണു താഴെ വീണു.

അയാൾക്ക്" വേണ്ടതുപോലെ കോപം വന്നിട്ടില്ലെന്നും അവർക്കു തോന്നി. തയ്യാലും, തന്ന അയാൾ പ്രഹരിക്കില്ലെന്നും അവർ യേനു.

അവർ മുള്ളിച്ചുട്ടി അയാളിടെ നേരെ ചാടി, ഭവത്രു" ഒരു നല്ല ഇടി വെച്ചുകൊടുത്തു. കുറേക്കാലകായി അവർക്കും" അയാ

ബോട്ട് തോന്നാറില്ലായിരുന്ന ഒരു ഫേം, അപ്പോൾ അവളിൽ അങ്കരിക്കേണ്ടായി.

ഹെ, മാർട്ടിന്റെമീനേ, നീ എഴുന്നോടു് നിൻ്റെ രാജ്യം വാണകേരാംക!

ഹാ! അയാൾക്കു തന്നോട്ട് സ്കൂളുമെണ്ടക്കിൽ തന്ന ഇപ്പോൾ അയാൾ മുഹർിക്കാം!

മിസ്റ്റർ ഹീക് ചാട്ടി എഴുന്നോട്.

അവാം മറോകയു ചുരുട്ടി, അയാളിടെ താടിയിൽ വീണ്ടും കൊടിച്ചു. അയാളിൽനിന്നും മുതീക്ഷിച്ചിരുന്ന ആനന്ദദായക മാരു പ്രഹരമെന്തു്, അവാം സന്തോഷാധിക്യത്വാൽ കണ്ണകളു തച്ച നിലകൊണ്ട്.

* * * *

താഴെയുള്ള നിലയിൽ, ഒരു സവാരി പോകാണുള്ള തയ്യാറാക്കാം. മിസ്റ്റർ കാസ്റ്റിഡി, ഭാംഗുടെ ചതുരയു കണ്ണിനചുറം പൊംബർ ഇട്ടകയായിരുന്നു.

രുക്കളിലത്തെ നിലയിൽ നിന്നും ഒരു കുടംബകലവഹനത്തിന്റെ ലക്ഷ്യമായി അവർ കേരാക്കുകയുണ്ടായി; ഒരു സ്കൂളിലെ ഉച്ചസ്പരവും, ഒരു അടിയുടെ ശ്രദ്ധവും, ഒരു ചലനവും, ഒരു കണ്ണര മറിഞ്ഞവീണ ചെയ്യാം!

“മാർട്ടിനും പെണ്ണും വഴി കുടി കുടി നോ?”—അതുൽ ഫേനാടെ മിസ്റ്റർ കാസ്റ്റിഡി തുടന്നു: “ഞാനറിഞ്ചിരുന്നില്ല, അവരിൽപ്പെന്നെല്ലാം! മറിവു കഴകാൻ എന്ന് സ്പാസ്യകൊണ്ടു മുകളിൽപ്പോണോ?”

കഞ്ഞതുല്യം മിസ്റ്റർ കാസ്റ്റിഡിയുടെ ഒരുക്കണ്ണ പ്രകാശിച്ചു. മറോതു്, കമ്മുക്കല്ലപോലെ മാത്രമേ വിളക്കിയുള്ളൂ.

“ഹോ, ഹോ!”—മദ്ദമായം അതാ ശ്രൂന്തമായം, സ്കൂളികളുടെ പതിവുപോലെ മിസ്റ്റർ കാസ്റ്റിഡി പറയുകയാണു്: “ഞാമുന്നെ സംഭവിച്ചോ! അമുന്നെ സംഭവിച്ചോ! നിങ്ങളുണ്ടോ, ഇങ്ങോ?; എന്നാൻ മുകളിൽ പോയറിണ്ണുകൊണ്ടുവരാം.”

അവർ കശണം കോവണിപ്പടി കയറി. മെൻതൽസിലേരത്തീ യമാത്രയിൽ, ഒരു ഭൂതിയെപ്പോലെ മസ്സിസ് ഫിക്, അടക്കാളി യിൽനിന്നു പുറത്തേഴ്ത്തു ചാടി.

“എന്നാ, മാഗീ! അങ്ങോരു ചെങ്ങുാം? — അതു ചെങ്ങുാം?”
മിസ്സിസ് കാസ്സിയി സന്നോഷാഖിതം സ്പരം താഴ്ത്തിയാണ്
ചോദിച്ചു.

മിസ്സിസ് ഫിക് തുടക്കാരിയുടെ അടക്കരു് ഓടിച്ചേരും, അ
വഴിടെ ചുമലിൽ മുഖം മറച്ചുകൊണ്ടു വിശദിവിക്കു കരയാൻ
ആടക്കാം.

കാസ്സിയിയുടെ ഭാം, തന്റെ കരംകൊണ്ടു മാറ്റിയുടെ മുഖം
പിടിച്ചു മറം ഉയർത്തി. അതു് അ ശു സ്ഥി ന വും, പ്രകാശിക്കു
നാതും, വിളിറയത്തുമായിരുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, അതിനേരു വി
സ്തീസിൽവുമായാളം ചുപ്പുവന്നും, മാനോ ചതുവോ കൊണ്ടു കൂ
ക്കപ്പെട്ടിരുന്നില്ല.

“വാസ്തവം പറയു, മാഗീ!” — കാസ്സിയിയുടെ ഭാം ജിജണി
സഞ്ചാരക്കുടി തുടങ്ങം: “ഇല്ലേക്കിൽ, എന്നാനുകരുതു പോയി അതു
കണ്ടുപിടിക്കും. എന്നാണ കാംതും? നിനേനു അങ്ങോരു വേദനാപ്പേ
ടിന്തിയോ? എന്നു ചെങ്ങു അങ്ങോരും?”

പീനോഡം മിസ്സിസ് ഫിക് നെന്നരാശ്യരേതാടെ സ്റ്റൂറിത
ജുടെ മാറിടത്തിൽ മുഖം മറച്ചു.

“ഇംഗ്ലീഷുനെ ദേശനകിലും ആ വാ തി ലു തുറക്കേണ്ടെ,
മാമേ” — ഫികിനേരു ഭാം അപേക്ഷ തുടങ്കയായി: “ക്കുത്ത
അംബും ഇക്കാംതും പറയുകയുമായഞ്ഞേ! അദ്ദേഹം — — — അദ്ദേഹം.
എന്നെ തൊട്ടുകപ്പോലും ചെങ്ങും. ചെവാഫേ! അദ്ദേഹംതന്നെ
കിണിലുക്കുന്നു; മുണ്ടുക്കുന്നു!”

രാജാവിലപാതകം

(രചക്കോകമ)

കുറെയും കുല്പക്കു

രണ സുധാരണാകോപപാതകം

ഹാറാക്ക് പറയുകയുണ്ടാണ്:

മനഷ്യനു സംഭവിക്കാവുന്ന മററല്ലോ കാച്ചിട്ടാളിലുംവച്ചു⁹ അനുഭായമായ പെയ്മാററം കുഴ്ത്രമാണെന്നു നാം വിചർച്ചുവ അന്നതിനു കാരണമെന്താണെന്നു¹⁰, ഞാൻ പലപ്പോഴും ആലോച്ചി കാണണ്ടും¹¹. ഉദാഹരണമായി, നീരപരാധിയായ ഒരു മനഷ്യനു തന്റെ പാരിപ്രതിലാണ്ടു സകടക്കുപ്പുന്നതിൽനിന്നുണ്ടും നുകൾക്കാക്കുന്ന ക്ഷേമം ദത്തകാളിയിക്കുന്നുണ്ടാക്കുന്നതാണും¹².....

എത്ര ആയിലും ഒരു സുവസനാധനമായി തോന്നാതുവെണ്ണു, അതു ആക്രമായ കുഴ്ചന്മിതികൾ ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ടും¹³. എ നാലും, എററവും കട്ടത്തു സകടവസ്ഥയും, അനുഭായം ചെയ്യുന്ന തുപേംലെ നമ്മേളു കേൾപ്പിപ്പിക്കാറില്ല. നീതി നടത്തുന്നതിനെ അനുഠിപ്പിക്കുന്നതിനും ഒരു ജനവസന മനഷ്യനിലയ്ക്കുകൊണ്ടായിരിക്കാം, ഇങ്ങനെ സംഭവിക്കുന്നതു¹⁴.....

നമ്മുടെ കാമവും, വിശദ്ധും, എത്രമാത്രം അപരിഷ്ടുതവും നിർദ്ദിശവും, അഗാധവുമായിരിക്കുന്നവോ, അതുമാത്രം അപരിഷ്ടുതവും നിർദ്ദിശവും അഗാധവും¹⁵, കററത്താട്ടം, നീരപരാധിത്താട്ടം, നീതിയേതാട്ടം, നൃായത്താട്ടം, നുകൾക്കിട്ടി വാസന.

ഒരു ഉദാഹരണമെട്ടുകാതെനെ.

നീംബളിൽ പലരേഖാംപോലെ ഞാനും നാലു വഹ്നിക്കാമും മഹായുദ്ധത്തിൽ ചുക്കുത്തിട്ടിട്ടിട്ടിവന്നാണും¹⁶. നാം അവിടെ കുമ്മായുലുത്തിൽ ചുക്കുത്തിട്ടിട്ടിവന്നാണും, നമ്മുണ്ടും, നാം അനുഭാവും പറയുമോ ഇല്ല! എന്നിക്കുന്നാലും, നമ്മുണ്ടും പ്രാപ്തിക്കുവാൻ ഏന്തിനോടും—ഉദാഹരണമായി ശവംപം—പരിപ്പൂശമുള്ളവർ എന്തിനോടും— നുകൾക്കുമെന്തായി ശവംപം—പരിപ്പൂശമുള്ളവർ എന്തിനോടും— നുകൾക്കുമെന്തായി ശവംപം—പരിപ്പൂശമുള്ളവർ എന്തിനോടും—

ശാസംഖ്യം ആവാക്കണമുണ്ട് അഭിച്ഛുക്കിടക്കുന്നതു നോൺ കണ്ണി കുണ്ട്. ചിലപ്പോൾ, അവരുടെ ശവക്കുറ അതിഭയങ്കരകാഴ്ചയായിരിക്കുമെന്ന പറയേണ്ടതില്ലോ. കിരീച്ചകിയപ്പോൾ, അവ നാറാതെയിരിക്കുന്നിടത്തോളം കാലാം അവ എന്നിക്കു പഴയുണ്ട് അയി തോന്തിയിരുന്നു. ഈ നശിച്ച ഏടാക്കുടക്കത്തിൽനിന്നും രക്ഷ പ്രേക്ഷാർ എൻ്റെ ഭാവിച്ചിവിത്തതിൽ യാതൊന്നും എന്നു കേൾക്കിയുണ്ടെന്നും ഒന്നും നാം വിചാരിക്കാവണ്ണായിരുന്നു.

*

*

*

*

എലുമവസാനിച്ചിട്ടും ആദ്ദേഹം കഴിഞ്ഞു. നോൺ എൻ്റെ സ്വപദശക്തായ സ്ഥാനിനായിൽ താമസിക്കുന്നായിരുന്നു.

കയ ദിവസം രാവിലെയാണ്, ആക്കരം എൻ്റെ ജീവാൻകൾ വന്ന കൂടി.

“മിസ്സ് റാനക്ക്”, കുണ്ണം വരണ്ണം; മിസ്സിസ് ടർക്കും വായെ ആദ്ദോ കൊലപ്പേട്ടുട്ടതിയിരിക്കുന്നു!”

മിസ്സിസ് ടർക്കും, ഭ്രംഖണവിയും ചരട്ടം വിൽക്കുന്നു, കയ ചെറുപ്പുക്കാരിയാണ്. ഒരുജിം അവളെപ്പുറി കായ്ക്കായി ഗണിച്ചിരുന്നില്ല. പല്ലേപ്പുംമാതൃകേ, കയ വണ്ണി നുഞ്ഞാം, കിരീച്ചുമസ് കാർബൂക്കളോ വാങ്ങിക്കാൻ, ആളുകൾ അവിടെ ചെല്ലാമ്പാശായിരുന്നുള്ളൂ.

ആ ചാപ്പിന്റെ പുരക്കവഗ്രത്തും കയ കണ്ണാടിവാതിലുണ്ടായിരുന്നു. അതും, അവരു ശയനത്തിനായി ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന കയ അടക്കാളയിലേയ്യാണ് നശിച്ചിരുന്നതും. അതിൽ കർട്ടീസ് തുണി യിരുന്നു.

ചാപ്പിലെ ഉണ്ണിയട്ടി കേട്ടാൽ, ആ അടക്കാളയിലേയ്യാണ് കർട്ടീസിലും, ശതാരാജ്ഞനാറിയാൻ മിസ്സിസ് ടർക്കും കൈ തെരുവോക്കും. അവാൻറും, കരക്കു തിന്റെ വസ്തുതയിൽ തുടർച്ച കാണ്ടും അവരു ചാപ്പിൽ വന്നും, “എന്തു വേണും” എന്ന സംശയജാനിക്കും സ്വന്തമാക്കിയും ചെയ്യും.

സാമ്രാം വാദാൾ വന്നുണ്ടാ, അവിടെ താൻ അനാവശ്യ മായി കേരിച്ചുനബന്ധാബന്ധം തോന്തി, കഴിയുന്നതും വേഗം അവിടെ റിനാ പറത്തു കടക്കാനായിരിക്കും ശ്രമിക്കുക. ഒരു കല്പ പൊക്കി നോക്കുന്നോപാദം അതിനാടയിലെ ഇംഗ്ലീഷ് കൂടി യിൽ ഒരു കൂടിവണ്ട ചലിക്കുന്നതുപോലെയാണു്. അതു തുംപും വഹമാണു ജൂഡിഷിനെ ഉപദ്രവിക്കാതെയിരിക്കാൻ, കല്പ പൊക്കുന്നും, എത്തു ചുവന്നുമിതിയിൽ തന്നെ വസ്തു നാതായിരിക്കുമ്പോൾ.

അതു വാത്തു കേട്ടുപോം കേവലം, അപരിഷ്ഠം തമായ ജീവനാസഥകാണാശിരിക്കാം, അതു കാണാൻ താൻ ഓടിപ്പുറ ഉള്ളു.

മിസ്സിസ് ടംഗ്രാവാഡ ഹാപ്പിന ഭന്ധിൽ, ഒരു ക്രിക്കറ്റ് കമ്പി കൂടിശിരിക്കുന്നു. എന്നെന്ന പണ്ഡിതവർഗ്ഗാശി ക്രിക്കറ്റെന്ന സമ്പ്രദായ ഫോൺ സ്റ്റേജിൽ, ശരകത്തു കടക്കാക്കുള്ളിന് എന്നിക്കും ശാരാവാദം വരും.

താൻ പണ്ഡിതനുപോലെ മനിയടക്കി. അതിന്റെ ശ്രദ്ധം ശാഫ്പൂരം വല്ലാതെനായ ദയം എന്നിൽ ജൂഡിഷിക്കുന്നാണു് ചെണ്ണ തു്. അവിടെ അതിന്റെയാവശ്യമില്ലെന്നു് പിന്നീടു് എന്നിക്കു തോന്താതിരിപ്പിട്ടു.

ശാടകജൈലേയ്യുള്ള വാതിലിനു കീഴിലായി, മിസ്സിസ് ടംഗ്രാവാ കമ്മറ്റ കീടക്കുകയായിരുന്നു. അവളിടെ തലയ്ക്ക് താഴെ, അഫ്പൂരം കുടിവീടും കുടിപ്പും ചുണ്ടിരുന്നു, രക്തം കാണായി. കഴുത്തിനു ലിതേയുള്ള നാര്യ രോമം, ഫോരകാണ്ട ജടപിടിയു്, ഇരുണ്ട പാടകജോട തുടി കാണുപെട്ടു. താൻ യുദ്ധകാലത്തു തുടി അനബവിച്ചിട്ടില്ലാതിരുന്നു ഒരു വികാരം, അഫ്പൂരം എന്നെന്ന പിടി തുടക്കുണ്ടായാണു് എന്ന നായതു്, ഒരു ശവഗരീരം കാണുന്നോളാക്കുന്ന മന ഭരം!

മഹാശ്വലത്തെ താൻ മിക്കവാറും മറന്നിരുന്നു എന്നു പറയുന്നും, റിംഗഡി അതുപരി അപ്പുട്ടമായിരിക്കാം. വാസ്തവത്തിൽ, എ പ്രാവജം, അതു ക്രമണ മറന്നുപോയിരുന്നു. അതുകൊണ്ടായിരി

கலா, அயிகீம் வீவிகர்த்த முரைத் துல்லைகளைப் போன்ற காணங்கள்.

११३   எடு சுவா

அது மயிகீலிஸ்பூட் கீஷவியெல், ஜிரிசுவிலிசுசூபுரம், அதும் மது காருமாயை குத்தியிடக்கிலையே, ஏது பஞ்சாந்தோபாந்தூக்குறியு பொலும் ரீதியும் ரீதியுமில் பிழக்கான் எவ்விததை, இந்தியி ஜால்பும் உல்லைம். அவை, கரிகலூம் எனிகை விமுரிகவான் ஸாலூமிலை?

பாதை நூரூடியா, வா

பாதை

கீல்லைப்பூட்டுத்தூபூட்டு ஓர்தா சீக்கு ஸுமுக்குப்புக்காலை நிதியில்தன் கராதகம் தமையில் வழதாஸத்தெ. கொலபூட்டுத்தைப்பூட்டு யால்லை ஸம்பள்ளிட்டு, ஏற்காககிலும்வரவுள்ள தெய்வத்திட்டு, ராதராபும் காளங். “கீர்ணி தூதுக்குடிதலையீ, அதுநூர் சூரியதாயை களாகை கொதித்தா மிளிசூர் டந்கோவாயை மாது. கொலபூட்டுத்தையில் ஏத்திடுவா கொலபூட்டு அதிலே குடுக்கலை, ஒது சிறைத்து அந்துரை, கீத என கெங்கா கீர்ணங்கள் அனுநிதக்கலை, சிதமுறைதாதைக்காலையா, எடுக்காரை ஏற்கீக்கி மாலைப்புக்காலை கடிணதிட்டு.

கீளாற்கிள் - கூஜைது - நீடிக்குத்தை, அது, ருபுபு, ஸுபி, மஹூந ஏந்தபூநலை, ஜிலிசுவிதுயினாலூபும், நூர்சூதிசூது, மூர்வையு அதுக்க ஸீவிதுபிரக்கிரி து குதுகலூபுமிலை.. குஜைது சிதுதுபுதைக்கரவுமாய பூர்யார்ப்பீ, “அவர்கள் சூப்பதுக்குறைதலைத்துப்பாற்றுதலாயை தோனி யது. புதுது ஸ்ரீமான்வையை அவைநூர்சுதுவிதுவித்தாவதான், எடுதா யிவக்கி சுப்பதைக் கணுமதியா, சுகுமாறுதைப்போலூபு ஸுக்கிட்டு ஸ்ரீகளிலுமிதுக்காலை. எதென், சுதெடுங்கு, ஹலைபுக்கூக்கே, வல்லுப்பா-வல்க்கர புதலிபுதித்துப்பாலை. கூதுக்குமையைக்கொடுத்திருக்கின்றன ஏற்காக, தொகி ஏவிக்கி கீர்க்காலையிடுமையா, பாந்தைபுதித்துப்பாலை.

தன ஸ்ரீவீர்ர் உடுக்கியின்கள் அவுத்தக்கை பாத்திரம். மொா ஸ்ரீவீர்ர் உடுக்கிக்கைக்கைவாயியாக்கா, அநுவதித்து, குலுகியில் தழுது ஸ்ரீவீர்ர் கொளாரமனவியும், ஏற்றிரெலைத்துக்கொண்டு தழுது, எடுகை கொளான் கடிணத. அதிகைப்பூலும் கொலபையுதுபூலும்போல,

“എൻറു ദേവമെന്നു്” എന്ന തൊൻ സവൃഗന്മാ പറഞ്ഞു.

അതിൽ ഇതു ഡേക്കരമായി അംഗാംിരയുള്ള എന്നതാണോ? അതിനു ഉത്തരം പറിയാൻ എന്നിങ്ങ സാധിക്കുമല്ല; ഫോറപുരണം ഒക്കെ കള്ളക്കണറിച്ചുജ്ഞ വിചാരങ്ങാ, ആ റാമാനുഖമായ കർത്തവ്യത്തി കുറഞ്ഞിരയാരിതീൻ എന്നാജ്ഞ വിചാരങ്ങാ, എന്നാബന്നനു ചുറ്റായാണ് അസാധ്യം!

അദ്ദൂരം, അടക്കക്കൈയിലുണ്ടായിരുന്ന ഒരു കുന്നറിപ്പുകൾ ചും താൻ തുടങ്ങി. എന്നിക്കുളു് തീരെ അസാറ്റുമായിട്ടാണു് തൊന്തി യതു്.

തൊൻ അതിരായ ഭ്രംഗത്താട്ട അവവിടെന്നിനും ഓട്ടി ചുപ്പാണി. എൻറു ജീവം, ആ ഫോലീസുകാരന്മാരിനേക്കാരു വിളിഞ്ഞിരുന്നു.

* * * *

ശാൻ, എൻറു വീട്ടിൽനിന്നു കിടന്നിരുന്ന ഒരു ചുംടു വശങ്ഗിരുടെ കോലിൽ ഇരുന്നുകൊണ്ടു, ശാന്തമായി ആലോച്ചിക്കാൻ തുടങ്ങാൻ തുടങ്ങി.

“എന്ന, മായാ” — തൊൻ എഴുന്നാട്ടതാണു പറഞ്ഞു: “എന്ന, കീഴാം ഒരു സാധാരണ കോലപാതകമല്ലാതെ മഹറാജാംിരു്? എൻ ഇതാരുടു രക്തം കണ്ണിട്ടിപ്പേണ്ടു് ചള്ളി പുരം പന്നിയെപ്പുംബല, നീംസും നിന്റെ സ്വന്തം രക്തം പുരം നടന്നിരുന്നവനല്ലു് നി നേൻ നാഡക്കപ്പത്തിൻ കീഴിലുജ്ഞ ഭക്താരോടു്, വേഗംവന റൂറി മുപ്പു ശവഘടം കഴിച്ചിട്ടാൻ വേണ്ട വലിപ്പുജ്ഞു ഒരു കഴി തോണ്ടാൻ നാം ആജഞ്ഞാവിച്ചു മരന്നാപോയോ? ഓടക്കണ്ണനു പോ ചല അടക്കത്തു കിടത്തിയാലും, റൂറിമുപ്പു ശവഘടം വളരെ നീജുജ്ഞു ഒരു വരിശായിത്തിരുത്തുമല്ലോ. ഈ വരിയുടെ മുമ്പിൽ നാം ഒരു സിഗററും വലിച്ചുകൊണ്ടു് വാടനു്,—

“അവാക്കവിൻ! വേഗമാക്കട്ട! രാത്രി മുമ്പാണ് മുതിനായി ചെലാംവാങ്ങുതു്. അനോക്കമനോകം ശവഘടം കണ്ണിട്ടിപ്പേ നാം ശമരം—”

—എന്നെല്ലാം ഉറക്ക വിളിച്ച് പറഞ്ഞിരുത്തു് ഓമ്മിക്ക് നീല്ലേനോ !

അങ്ങേ; അതു തികച്ചും ശരിതനു; തൊൻ അനവധി ശവ തുടി കണ്ടിട്ടുണ്ടു്. പക്ഷേ, ഒരാററ ശവം തനിച്ചു കണ്ടിട്ടില്ല; ഇതാണ വാസ്തവം.

അതിനേൻ്റെ ഘട്ടതു നോക്കാമോ, തലച്ചടി സ്പർശിക്കാനമായി ഒരിക്കലും തൊൻ അതിനേൻ്റെ മുമ്പിൽ മുട്ടക്കത്തി കിടന്നിട്ടില്ല. ഒരു ഫ്രേതം, രേഖനകമാംവിധം നിയുലമായി കിടക്കണം. ഒരു ഫ്രേത തന്ത മനസ്സിലാക്കണമെങ്കിൽ, അതിനേൻ്റെ കൂടുതൽ തനിച്ചിരിക്കുന്നും. ശ്രോസം പോലും വിട്ടുകൂടാം.

ആ ഗുറവിഴപ്പതിൽ ഓരോനും, ചുവടെ ചേക്കുന്ന രീതിയിൽ റാംക്ഷൺ പരയാൻ മുമ്പിക്കും:

“അവരെന്നു കൊന്ന, സാരെ ! എൻ്റെ കൈക്കടി നോക്കുന്നും ! ഒരു പുത്രജന്മനേൻ്റെ കൈകളിലാണിവ്.”

പക്ഷേ, ഇതു നാം കേൾക്കാതെ, ആ ശവശരീരത്തിൽ നാശം മുഖം തിരിച്ചുകളിയകയാണ ചെയ്യുക. മുഖം ചെയ്യാൻമുള്ള ഫോം, നാമ്മൾ മുത്രേക്കണിച്ച ചിന്തിക്കാൻ സാധിക്കുന്നതല്ല.

വാസ്തവത്തിൽ, ഇന്ത്യാദേശം—ബൂരീകളിൽ കട്ടികളിച്ചിരുന്ന ദേശങ്ങളാണ് ശവശരീരത്തിനേൻ്റെയും ചുറ്റം ഇഷ്ടക്കളിലും തലച്ചടിയും കണ്ട വിരുദ്ധനായും നന്നായിരിക്കാം. എക്കിൽ ഒരുപക്ഷേ, അന്തരുവും ആ സംഭവങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുകയില്ലായിരിക്കാം; എക്കിൽ, അന്തരുവും സംഭവം ഉണ്ടാക്കുകയില്ല; തീർച്ച.

എൻ്റെ മാതാവിനേൻ്റെ ശവസംസ്കാരം തൊൻ കണ്ടിട്ടുണ്ടു്. അവക്കു മരാഞ്ഞാഹനമായ ശവംപുട്ടിയിൽ, അവൻ ശാത്രയാ യും ശാന്തീരയായും തോന്നുപുട്ടിയുണ്ടു്. അവർക്കുണ്ടായ വൈചിത്ര്യ മണംഡലയിൽനായാക്കിയും അവൻ തയ്ക്കരിയായി എന്നിക്കു തോന്നി തില്ല.

പക്ഷേ, മുതാകട്ടേ, മരണമല്ല; കൊല്ലപ്പാതകംതിന്നിർധാക്ക നാവർ മരിക്കുന്നില്ല; വേദനകൊണ്ടു, തീയുദം അസഹ്യവുമായ വേദനകൊണ്ടു, നിലവിളിക്കുന്നതുപോലെ അവർ വിലചിക്കു യാണു ചെയ്യുന്നതു്. എന്നിക്കും ആ പോലീസ്കാറ്റു, അതറീ യാമായിരുന്നു. ആ ഹാസ്തിൽ ഒരു അമാനഷിക സത്പരുണ്ടുനും എത്രയാക്കരിയാവുന്നതാണു്.

ഒരു കായ്യം എന്നിക്കു തോന്തി. ആത്മാവ് എന്ന കനു് നട ക്കുണ്ടാം—എന്നു് എന്നിക്കുന്നിയാൻ വരു. പക്ഷേ, നീതിയോടു ഇള ആനുകൂല്യം തുടങ്ങിയ ചില ഭിവ്യങ്ങളായ പ്രേരണകൾ നും ഹിൻ കിട്ടിക്കൊള്ളുന്നുണ്ടു്.

എന്നിക്കു മരവള്ളുവരേശാം ദ്രോഷ്മതയോന്നാണില്ല. പക്ഷേ, എൻ്റെ സ്വന്തം മാത്രമായിട്ടുള്ളത്തല്ലാത്ത കനു് എന്നില്ലെന്തു്; ഒരു ശക്തിയോറിയതുമായ നീയമമുണ്ടുനും ബോധമാണു്; മററാനമല്ല. ഇതു ഞാൻ വ്യക്തിയായി പറയുന്നില്ലെന്നു് എന്നി കരിയാം. പക്ഷേ, അതേ സമയംതന്നെ, കററമെന്നാലേറെ നും, ചൈവത്തിനെത്തിരായ പ്രവൃത്തിയെന്നും, ഞാൻ അറിയാംണെന്തു്. കൊലപചയ്യുപ്പുട്ട കരാറു, ശംഗ്രഹിച്ചുട്ടതി നശിപ്പി ക്കുപ്പുട്ട ഒരു ദേവാലയത്തിനു തുല്യമാണെന്നു നിശ്ചയിക്കരിയാ മരില്ലോ.”

* * * *

മിസ്റ്റർ ഡോബ്രു്’നു ചോദിച്ചു:

“ഇടരെല്ലാം ചോദിച്ചുകൊള്ളുന്നു: ആ കിഴവിയെ കൊന്ന വന്ന കണ്ടു പിടിച്ചുണ്ടാം?”

മാനക്കു് മധ്യടി പറഞ്ഞു:

“കണ്ടപിടിച്ചു; രണ്ടു ദിവസം കഴിഞ്ഞു കൂത്യസ്ഥലത്തുവച്ചു്. തുംസുപചയ്യാനായി അയ്യാക്കു ആ ഹാസ്തിൽ കൊണ്ടുചെന്നിട്ടു പോ ലീസുകാർ തിരിച്ചുകൊണ്ടു വരുന്നും, ഞാൻ അയ്യാക്കു കണ്ടു. ഒരു അണ്ണു സസക്കണ്ഠിലെയിക്കും എന്നിക്കു് അയ്യാക്കു കാണുന്നു കൂഴിന്തില്ല. എന്നാലും ഇവിടേയും, ഒരു ത്രക്കുന്നുടയിരിക്കു തുടി ഗോക്കുന്നതു പോലെയാണു്, ഞാൻ സംഗതിക്കു പാപതീകരിച്ചു കണ്ടു്.

കൈവില്ലെവച്ച ഒരു യുവാവിനെന്നും ഞാൻ കണ്ടെന്തു്. പോലീസുകാരൻ ഓഫീസീവർത്തകവിധത്തിൽ, അയാൾ അതു വേഗമാണു് നടന്നിരുത്തു്. അയാളിടെ മുകളു് വിധത്തിരുന്നു. കണ്ണുകൾ, ദേഹംകാണ്ട മനോചൃ തള്ളിയിരുന്നു. ശ്രദ്ധക്രിയയ്ക്കു വഴിപ്പെട്ടുനാ ഒരു മുയലിനെപ്പോലെ, അയാളിൽ സന്തീയായ ദേഹം കടന്നാത്തടിയിരുന്നുവെന്ന പ്രത്യക്ഷമായിരുന്നു. മരണപത്രത്തം ഞായാളിടെ മുഖം മരക്കാൻ എന്നിക്കു സാധ്യമല്ല.

അയാളെ കണ്ടതിൽ പിന്നീടു്, എന്നിക്കു് ഒരു വിഷാദവും അസ്പദമുഖം തോന്തി. ഇപ്പോൾ അയാളെ അവർ വിസ്തരിക്കാൻ പോകുകയാണു്; അവർ കുറെ മാസം, അയാളിടെ ചുറ്റം തുടി നിൽക്കണം; ഒരു മരണശൈക്ഷയ്ക്കു വിധിക്കുകയും ചെയ്യും; ഈ നൊയായിരുന്നു എന്ന് വിചാരിതാണി.

അയാളിടെ സ്ഥിതിയെപ്പറ്റി, ഒരുക്കം എന്നിക്കു പ്രസന്ന മാണം തോന്തിയതു്. അയാൾ അതിൽനിന്നു് രക്ഷപ്പെട്ടെങ്കിൽ, എന്നിക്കു എന്നെന്നുണ്ടായോത്ത ആശപാസം തോന്തിയെന്നേ. അയാളെ കണ്ടാൽ കൊള്ളാമെന്നല്ല, ഞാൻ പറയുന്നതു്; നേരെ മറിച്ചാണ പരമാത്മം. ദയംമുലം അയാൾ കണ്ണടയ്ക്കുന്നതു് ഞാൻ കണ്ടു്; അതു യുജ്ജി!

നാശം !

ഞാൻ വളരെ ദയാദാരിലുമുള്ളവനല്ല. പക്കു, അതു നിസ്സുപാഡിയായിരുന്നീൽനുപോരാം, അയാളെ കൊലപാതകം ചെയ്യുവ നായിട്ടല്ല, കേവലം ഒരു അപ്പായിട്ടാണ ഞാൻ കണ്ടെന്തു്. അതു എന്നെന്നെന്നും തോന്തിയതെന്നു ശ്രദ്ധിക്കാൻ എന്നിക്കു സം യിച്ചില്ല.

അയാളെ എന്നിക്കു വിസ്തരിക്കണ്ടിവന്നിരുന്നുവെക്കിൽ, എന്നു ചെയ്യുമായിരുന്നു ഞാൻ? എന്നിക്കണിഞ്ഞകുടാ അതു്.

പക്കു, അതെല്ലാം എന്നും അതു മരാവിനെതന്നു മോക്ഷം വേണാമെന്ന തോന്തരത്തെവയ്ക്കും, എന്നു വിഷംപിപ്പിക്കാനും ചെയ്യുകു്.

